

1ኛ የጴጥሮስ መልእክት

መግቢያ

ደ

ህ መልእክት በሐዋርያው ጴጥሮስ የተጻፈው በ64 ዓ.ም. አካባቢ ነበር። ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሑራን እንደሚያምኑት ይህን መልእክት ሊጽፍ ጴጥሮስ በሮም ነበር። መልእክቱ የተጻፈው የዛሬይቱ ቱርክ ባለችበት በሮም ግዛት ውስጥ ለነበሩ በርካታ ኦብያተክርስቲያናት ነበር። እዚያ የነበሩ አማኞች የክርስቶስን ፈለግ እንዲከተሉና በመከራም ውስጥ በእምነታቸው እንዲበረቱ ይህን መልእክት ጻፈላቸው።

ጴጥሮስ ከመጀመሪያዎቹ ዐሥራ ሁለት ደቀመዛሙርት ዋናው ነበር። ስለሕይወቱ በአራቱ ወንጌሎችና በየሐዋርያት ሥራ በዝርዝር ተገልጿል።

አስተዋጽኦ

ሀ. ደኅንነታችን የሚያስገኝልን መብቶችና ግዴታዎች (1፡1-2፡10)

1. የእግዚአብሔር የደኅንነት እቅድ (1፡1-12)
2. ደኅንነታችን የሚጠይቀው አኗኗር (1፡13-25)
3. በደኅንነት ማደግ (2፡1-10)

ለ. የክርስቲያን መገዛትና የእግዚአብሔር ክብር (2፡11-3፡7)

1. የክርስቲያን መገዛት ጎላፊነት (2፡11-2፡25)
2. ባሎችና ሚስቶች (3፡1-7)

ሐ. የክርስቲያኖች መከራና ስደት (3፡8-5፡14)

1. ለጽድቅ መከራን መቀበል የሚያስገኘው በረከት (3፡8-22)
2. ለእግዚአብሔር መኖር (4፡1-11)
3. በመከራ መጽናናት (4፡12-19)
4. ለቤተክርስቲያን ሽማግሌዎችና ለጎልግሶች የተሰጠ ምክር (5፡1-14)

ምዕራፍ 1

ሕያው ተስፋ (1፡1-12)

1 ኢፕሮስ ይህን መልእክት የሚጽፈው አሁን ቱርክ በምትገኝበት በተለያዩ የሮም ግዛቶች ውስጥ ይኖሩ ለነበሩ ለተመፈጡት ማለትም ለክርስቲያኖች ነበር። እነዚህ ከክርስቲያኖች ሮማውያን¹ ባደረሱባቸው ስደት የተነሣ ከቢታቸው ተፈናቅለው በእነዚህ አገሮች ሁሉ ተበትነዋል። ምናልባትም እነዚህ ከክርስቲያኖች አይሁዳውያንና አረማውያን አማኞች ሊሆኑ ይችላሉ።

ኢፕሮስ ራሱን «ሐዋርያ» በማለት ይጠራል። ከመጀመሪያዎቹ የኢየሱስ ዐሥራ ሁለት ደቀ መዛሙርት የኖረው ነው። ከይሁዳ በቀር ከኢየሱስ ሞት በኋላ እነዚህ ደቀመዛሙርት ሁሉ ሐዋርያት ተብለዋል።

2 ኢፕሮስ አንባቢዎቹን በእግዚአብሔር አብ አስቀድሞ ለተወሰናችሁትና ለተመረጣችሁት ማለትም፤ በክርስቶስ አማኞች በማለት ይጠራቸዋል። ከዓለም መፈጠር አስቀድሞ ክርስቲያኖች በሙሉ በእግዚአብሔር አብ አስቀድሞ ተወስነዋል፤ ተጠርተዋል (ሮሜ 8፡29-30፤ ኤፌ. 1፡4-5 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ለኢየሱስ ክርስቶስ ለመታዘዝ ተመርጠናል። ያም ማለት፤ የልጁን መልክ እንድንመስልና (ሮሜ 8፡29) ነቀፉ የሌለብን ሆነን እንድንገኝ ጠርቶናል (ኤፌ. 1፡4)። መቀደስ ማለት ለእግዚአብሔር መለየት ማለት ነው። መቀደስና መታዘዝ በፍጹም አይለያዩም (ቁ. 22)።

የተመረጥነው በመንፈስ ቅዱስ በመቀደስ ሥራ ነው። እግዚአብሔር መረጠን፤ መንፈስ ቅዱስ ደግሞ ቀደስን፤ ማለትም ቅዱሳን አደረገን። በውስጣችን በሚኖረው መንፈስ ቅዱስ እርዳታ ብቻ ነው። በእግዚአብሔር ፊት ቅዱሳን የምንሆነው።

ቅዱሳን ለመሆን ደግሞ አስቀድመን ከኃጢአታችን መንጻት አለብን። በኢየሱስ መሥዋዕትነት ማለትም በሞቱ በደሙ ተረምተን (ዕብ. 9፡13-14) ነጽተናል። ከጥንት አይሁዳውያን ጋር እግዚአብሔር ያደረገው ኪዳን የሚጻናው በደም መርጨት ነበር (ዘጸ. 24፡8)። በተመሳሳይ መንገድ በኢየሱስ ክርስቶስ መካከለኛነት የተደረገው ኪዳን የፀናውም በደም መርጨት፤ ማለትም በክርስቶስ ደም ነው (ማር. 14፡24፤ ዕብ. 9፡18-22)። በክርስቶስ ደም ተረምተን ከኃጢአታችን እንነጻጸን። ላለፈው ኃጢአታችን ብቻ ሳይሆን፤ ዕለት በዕለት ለምንፈጸመውም ኅጢአት ይቅርታን እናገኛለን። የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻናል (1ዮሐ. 1፡7)።

ስለዚህም እዚህ ቁጥር ላይ የሥላሴን የማዳን ሥራ እንመለከታለን ማለት ነው። እግዚአብሔር አብ መረጠን፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በደሙ ዋጀን መንፈስ ቅዱስ ደግሞ ቀደሰን።

እዚህ ላይ ኢፕሮስ ጸጋና ሰላም ይብላቸዋል በማለት ለእነዚህ ለተበተኑ ክርስቲያኖች ይጻልዳላቸዋል (ሮሜ 1፡7፤ ኤፌ. 1፡2 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። በመጀመሪያ ጸጋ ቀጥሎ ደግሞ ሰላም። በጸጋው አማካይነት ከእግዚአብሔር፤ ከሌሎች ሰዎችና ከራሳችን ጋር ሰላም ይኖረናል።

3-4 በእነዚህ ቁጥሮች ላይ ኢፕሮስ የአማኞችን ደኅንነት ከመጀመሪያው እስከ መጨረሻው ድረስ ይዘረዘራል። ደኅንነታችን የሚጀምረው በእግዚአብሔር ታላቅ ምሕረት ነው። ምሕረቱ ታላቅ ከመሆኑ የተነሣ ደኅንነት የማይገባቸው እንደኛ ዓይነቶቹን ኃጢአታችን እንኳ ማዳን ችሎአል (ሮሜ 5፡8)። በታላቅ ምሕረቱ አዲስ ልደትን እና ሕያው የሆነውን ተስፋ ሰጠን (ዮሐ. 3፡3 5፤ ሮሜ 8፡24፤ ቲቶ 3፡7)።

ይህን ሕያው የሆነ ተስፋ ያገኘው በኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ ምክንያት ነው። ኢየሱስ ሲሞት ኢፕሮስ ራሱ አይቶአል። የነበረውም ተስፋ ተሟጥጦበት ነበር። በኋላ

ግን ኢየሱስ ክርስቶስን ከሞት ከተነሣ በኋላ እየወጠ በኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ አማካይነት ኢፕሮስ ተስፋው ታደሰለት።

ኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት በመነሣቱም፤ ክርስቲያኖች ሁሉ ከሞት ይነሣሉ። በሞት ላይ ድልን ይቀዳጃሉ፤ የማይጠፉ፤ የማይበላሸና የማያረጅም ርስት፤ ማለትም የዘላለምን ሕይወት ያገኛሉ (ቁ. 4)። ይህ ርስት በሰማይ ተጠብቆልናል። እግዚአብሔር መልካምን ነገር ለሰዎች ሁሉ ይሰጣል፤ እንዲህ ያለውን ርስት የሚሰጠው ግን ለልጆቹ ብቻ ነው (ሮሜ 8፡16-17፤ ገላ. 4፡4-7)።

5 ካመንንበት ጊዜ አንስቶ በሰማይ ሙሉውን መዳናችንን እስከምንቀበልበት ጊዜ ድረስ በእግዚአብሔር ኀይል እንጠብቃለን (1ቆሮ. 1፡8፤ ፊልጵ. 1፡6 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ደህንነትን ለማግኘት ግን እኛም የራሳችን ድርሻ አለን፤ ማመን ይኖርብናል። ያለእምነት ደህንነትንና ርስትን አናገኝም።

ደኅንነታችን የሚገለጠው በመጨረሻው፤ ክርስቶስ ዳግም በሚመጣበት ቀን ነው። በዚያን ጊዜ ከምድር ዳርቻ እስከሰማይ ዳርቻ የሚገኙትን ለእርሱ የተመረጡትን ሰዎች ይሰበስባቸዋል (ማር. 13፡27)። ደኅንነታችን የሚጀመረው በዚህ ምድር ነው (2ቆሮ. 6፡2)። ሙሉ በሙሉ የሚፈጸመው ግን በመንግሥተ ሰማይ ብቻ ነው።

6-7 እምነታችንን ለመፈተንና ለማጠናከር እግዚአብሔር ልዩ ልዩ ፈተና እንዲደርስብን ያደርጋል። ወርቅ በአሳት እንደሚፈተንና እንደሚጠራ ሁሉ፤ እምነታችንም በመከራ ተፈትኖ «ይጠራል»። እምነታችን እውነት ይሁን ሐሰት የሚለየው በመከራ ነው። ካለን የዘላለም ሕይወት ተስፋ የተነሳ፤ በእነዚህ ወቅታዊ መከራዎች ደስ ይለናል። እነዚህ መከራዎች የሚመጡት እኛን ለመጥቀም እንጂ፤ ለመጥፋት አይደለም (ማቴ. 5፡11-12፤ ሮሜ 5፡3-4፤ ያዕ. 1፡2-4፤ 1ጴጥ. 4፡12-14 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ከተፈተንን በኋላ እምነታችን እውነተኛ ሆኖ ከተገኘ፤ ምስጋናን፤ ክብርንና ውዳሴን ያስገኛልናል። ምስጋናን፤ ክብርንና ውዳሴን የምናገኘውም ኢየሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ማለትም፤ ዳግም በሚመጣበት ጊዜ ነው።

በፈተና ወቅት እምነታችን የማይረባ ሆኖ ከተገኘ ግን፤ የምናደርገው ሁሉ ከንቱ ነው ማለት ነው። ሰይጣን በተለይ የሚያጠቃው እምነታችንን ነው። ጌታ ለኢፕሮስ፤ «ሰምዎን! ሰምዎን! እነሆ ገበሬ ሰንደውን ከገለባ አበጥሮ እንደሚለይ እንዲሁም ሰይጣን እናንተን ሊያበጥራችሁ ወይም ሊፈተናችሁ ተመኙ፤ ነገር ግን እምነታችሁ እንዳይጠፋ እኔ እጸልያለሁ» ብሎት ነበር (ሉቃ. 22፡31-32)። እምነታችን ጽኑ ከሆነ፤ ጸንተን እንቆማለን።

8-9 እነዚህ፤ ይህ መልእክት የተጻፈላቸው ክርስቲያኖች፤ ኢየሱስን በዓይናቸው አላዩትም። ይሁን እንጂ፤ በእርሱ አምነዋል፤ በእርሱ ታምነዋል፤ እርሱንም ወድደውታል (ዮሐ. 20፡29)። በመንፈስ ቅዱስ አማካይነትም ከእርሱ ጋር ደስ የሚያሰኝ ኅብረት አላቸው። ምንጊዜም ቢሆን እውነተኛ እምነት፤ ይህን በሚመስል መንገድ ፍቅርና ደስታን ያስገኛል። በየዕለቱም ወደ እምነታቸው ግብ ማለትም ወደ ነፍሳቸው መጻን ወይም ወደ ዘላለም ሕይወት እየቀረቡ ነው።

10-11 አይሁዳውያንና አረማውያንን ጨምሮ፤ በኢየሱስ ክርስቶስ የሚገኘው የደኅንነት ጸጋ ለሚያምኑ ሁሉ እንደሚሰጥ፤ የብሉይ ኪዳን ነቢያት ትንቢት ተናግረው ነበር (ማር. 13፡10፤ ሮሜ 9፡25-26፤ 15፡12 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። በእነዚህ የብሉይ ኪዳን ነቢያት በኩል የተናገረው፤ የክርስቶስ መንፈስ (ቁ. 11)፤ ማለትም መንፈስ ቅዱስ ነበር (2ጴጥ. 1፡20-21)። ኢየሱስ በመጀመሪያ መከራን መቀበል እንዳለበትና ከዚያ በኋላ እንደሚከብር፤ መንፈስ ቅዱስ በእነዚህ የብሉይ ኪዳን ነቢያት አማካይነት ተናገረ (ኢላ. 53፡3-7፤ 10-12፤ ሉቃ. 24፡25-27፤ 45-47)።

12 የብሉይ ኪዳን ነቢያት ስለ ክርስቶስ የተናገሯቸው ነገሮች ሁሉ፤ ለራሳቸው ጥቅም ሳይሆን ለእኛ ጥቅም ነበር። ስለ ክርስቶስ ብዙ ለመረዳት ተመኙ፤ ሆኖም ክርስቶስ ከመምጣቱ በፊት ሁሉም ሞቱ። እነርሱ ያመለከቱት ጸጋና በረከት ለእኛ በክርስቶስ ለምናምን ሁሉ ተሰጠ። የብሉይ ኪዳን ነቢያትን ያነሳነው ያው የክርስቶስ መንፈስ፤ ዐሥራ ሁለቱን የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ደግሞ አነሳሳ (ዮሐ.

¹ ይህ መልእክት በተጻፈበት ወቅት ሮማውያን ክርስቲያኖችን በጽኑ ግልጽ ደምርተዋል። በዚያን ዘመን በሚድትራኒያን ባሕር አካባቢ የነበሩ አገሮች በሙሉ በሮም ቁጥጥር ሥር ነበሩ።

20÷22)። ስለዚህም ሐዋርያት ማለትም፡ «የተነሳሡ ወይም የተገፋፉ» ተባሉ። ይህ በኢንጠቆስጤ ዕለት በደቀ መዛሙርቱ ላይ የወረደው ያው መንፈስ ራሱ ነው (የሐዋ. 2፡1-4)። ለዚህ ነው እውሉስ ቤተክርስቲያን በሐዋርያትና በነቢያትም መሠረት ላይ ታንጸለች ያለው (ኤፌ. 2፡20-22)። ቤተክርስቲያን የተመሠረተችው በዚያው መንፈስ ቅዱስ ነው። ዛሬ ደግሞ በዚያው መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስ ወንጌል እስከምድር ዳርቻ ድረስ ይሰበካል (የሐዋ. 1፡8)።

መላእክት እንደ ለማየት እስከሚመኙ ድረስ የክርስቶስ ወንጌል እጅግ አስገራሚ ነው፤ የመንፈስ ቅዱስም ሥራ እጅግ አስደናቂ ነው።

ቅዱሳን ሁኑ (1፡13-25)

13 ስለዚህ ለቦናችሁን አንቅታችሁ ለሥራ ተዘጋጁ። እግዚአብሔር ያዘጋጀልንን የክብሩን ወንጌል አስመልክቶ (ቁ. 3-9)፤ እኛም ምላሽ ልንሰጥ ይገባል። የድርሻችንን ማድረግ አለብን። እግዚአብሔር ጸጋ ሰጥቶናል፤ ስለዚህ እኛ ደግሞ እርሱን ለማገልገልና ለእርሱም ለመታዘዝ ለቦናችንን ልናዘጋጅ ይገባል። አእምሮአችን በመንፈስ ይታደስ (ኤፌ. 4፡23) ማለትም፤ አዲስ አእምሮ ይኑረን (ሮሜ 12፡2፤ ኤፌ. 4፡22-24 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። በዚህ ላይ አክለንም ለሥራ እንዘጋጅ፤ ለሥራ የተዘጋጀ ሰው ደግሞ፤ ሙሉ በሙሉ ራሱን ለመቆጣጠር መቻሉና እያንዳንዱን የሰውነቱን ክፍል ለሥራ ማዘጋጀት አለበት። ራሱንም ይግዛ። ራሱን መግዛት ደግሞ ከመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች አንዱ ነው (ገላ. 5፡23)። ራሳችንን እንድንገዛ እውሉስ ብዙ ጊዜ በመልእክቶቹ መከሮናል (1ቆሮ. 9፡25፤ 1ጢሞ. 3፡2፤ ቲቶ 2፡2፤ 5-6)።

ክርስቲያኖች በሙሉ ተስፋቸውን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ በሚያገኙት ጸጋ ላይ ማድረግ ይኖርባቸዋል። ይህ ጸጋ ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ምድር መጀመሪያ በመጣበት ጊዜ ተሰጥቶናል (ቲቶ 2፡11)። በተጨማሪም ከዚህ ጸጋ፤ በውስጣችን በሚኖረው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት፤ በየዕለቱ የሚያስፈልገንን ያህል ተቀብለናል። በመጨረሻም ኢየሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ የጸጋውን ሙላት ለዘላለም እንቀበላለን። ስለዚህም ተስፋችንን ሙሉ በሙሉ በዚህ ጸጋ ላይ ማድረግ ይኖርብናል።

14 እግዚአብሔር ታላቅ በረከትን ሰጥቶናል፤ ልጆቹ አድርጎናል። ይሁን እንጂ፤ ከዚህ በረከት ጋር አብሮ ታላቅ ኃላፊነትንም ሰጥቶናል፤ ልንታዘዝለት ይገባል። አንድ ልጅ አባቱን ደስ ለማሰኘት እንደሚፈልግ ሁሉ፤ እኛም ለሰማዩ አባታችን በመታዘዝ ደስ ልናሰኘው ይገባል። ስለዚህም ክርስቲያን ከመሆናችን በፊት የነበረንን ክፉ ምኞት መከተል የለብንም (ሮሜ 12፡2፤ ኤፌ. 2፡1-3፤ 4፡17-18፤ ቲቶ 3፡3 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

15 ከቀድሞው ኃጢአተኛ ምኞታችን ከተመለስን፤ ቅዱሳን እንሁን። ቅዱሳን ለመሆን ደግሞ ሁለት ነገሮች አስፈላጊዎች ናቸው። በመጀመሪያ ደረጃ፤ ቅድስና የሌለውን ነገር ማስወገድ አለብን። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ ቅድስናን መልበስ ይገባናል (ኤፌ. 4፡22-24፤ 1ተሰ. 4፡7፤ ቲቶ 2፡11-12 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

16 እኔ ቅዱስ ሰለሆንኃ ለናንተም ቅዱሳን ሁኑ። እዚህ ላይ ኢፕሮስ የሚጠቅሰው ከዘሌውያን 11፡45፤ 19፡2 ነው። የሰማዩ አባታችንን ልንመስለው ይገባል (ኤፌ. 5፡1)። ኢየሱስ፤ «የሰማዩ አባታችሁ ፍጹም እንደሆነ፤ እናንተም ፍጹሞች ሁኑ» አለ (ማቴ. 5፡48)። የእግዚአብሔር ልጆች ለመሆን ተጠርተናል (ገላ. 3፡26፤ ኤፌ. 1፡5)። ስለዚህም በተጠራበት ጥሪ መሠረት መኖር አለብን (ኤፌ. 4፡1)።

ዋናው ግባችን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን መምሰል ነው (ሮሜ 8፡29፤ 2ቆሮ. 3፡18)። መለኪያ ሚዛናችን እግዚአብሔር ራሱ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የሰፈሩት ግብረ-ገባዊ ትምህርቶች ሁሉ የተመሠረቱት በእግዚአብሔር ባሕርይና ቅድስና ላይ ነው።

17 እግዚአብሔር አፍቃሪ አባት ነው። ከዚሁ ጋር አያይዘንም እግዚአብሔር ሰማንም ሳያሳ በእያንዳንዱ ላይ እንደየሥራው የሚፈርድ መሆኑንንም መዘንጋት የለብንም (ሮሜ 14፡12፤ 1ቆሮ. 5፡10፤ ኤፌ. 6፡8 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ስለዚህም እርሱን በመፍራት መኖር አለብን (ማቴ. 10፡28፤ የሐዋ. 10፡34-35)።

በእዚህ ምድር የምንኖረውን ኑሮ እንደ መጽተኞች መኖር እንደሚገባን ኢፕሮስ ይናገራል። እውነተኛው አገራችንና ቤታችን በሰማይ ነው። በዚህ ምድር ግን መጽተኞች ነን (የሐ. 15፡18-19)። ስለዚህ መታበይ የለብንም፤ ተስፋችንንም በዚህ ዓለም ነገሮች ላይ ማድረግ የለብንም። የዚህ ዓለም ነገሮች ሁሉ ያልፋሉ (1ዮሐ. 2፡17)። ከዚህ ይልቅ ግን እግዚአብሔርን በመፍራትና ለእርሱም ብቻ በመታዘዝ እንኑር።

18-19 በአንድ ወቅት በዚህ ዓለም የሰይጣን እስረኞች ነበርን። አሁን ግን ክርስቶስ ዋጅቶናል ማለትም፤ እኛን ከሰይጣን ነጻ ለማድረግ የሚያስፈልገውን ዋጋ ሁሉ ከፍለገናል (ማር. 10፡45)። የከፈለውም ዋጋ ከብር ወይም ከወርቅ የሚበልጥ ከቡር ደሙን ማለትም ሕይወቱን ነው። ክርስቶስ ለኃጢአታችን መሥዋዕት እንዲሆን የገዛ ሕይወቱን ሰጠ። እርሱ እንከንና ነውር እንደሌለው ንጹሕ በግ ነው (ዘሌ. 22፡19-21)። አጥማቂው ዮሐንስም ስለ ኢየሱስ ሲመሰክር፤ እነሆ የዓለምን ኃጢአት የሚያስወግድ የእግዚአብሔር በግ ብሎአል (የሐ. 1፡29)። ኢየሱስ ራሱ ነውር ወይም ጉድለት የለበትም ማለትም ያለ ኃጢአት ነበር (ዕብ. 4፡15፤ 7፡26)። ሌሎች ኃጢአት ስርየት መሆን የሚችል ደግሞ ራሱ ኃጢአት የሌለበት ሰው ብቻ ነው። ኢየሱስ ራሱ ኃጢአት ቢኖርበት ኖሮ ግን ሞቱ ለራሱ ስርየት ቢሆን እንጂ፤ ሌሎች ኃጢአት ቢዛ መሆን አይችልም ነበር።

20 ዓለም ከመፈጠሩ በፊት ክርስቶስ ከእግዚአብሔር ጋር ነበር (የሐ. 1፡1-2)። በዚያን ጊዜ እግዚአብሔር ለደግንነታችን የሚሆን እቅድ አወጣ (ኤፌ. 1፡4)። አሁን ደግሞ በዚህ በመጨረሻው ዘመን ያ እቅድ ተገልጾል። «በዚህ በመጨረሻው ዘመን» የተባለው ክርስቶስ በመጀመሪያ በመጣበት ጊዜ እና ዳግም በሚመለስበት ጊዜ መካከል ያለው ነው (ዕብ. 1፡2)።

21 ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስ በከፈለው መሥዋዕትነት እግዚአብሔር ከኃጢአት ቅጣት ዋጅን፤ ኢየሱስን ከምት አስነሣው፤ ከብርንም ሰጠው። ከዚህ አስደናቂ የእግዚአብሔር ሥራ የተነሣ፤ ሙሉ በሙሉ እምነታችንና ተስፋችንን በእርሱ ላይ ማድረግ እንችላለን። በኢየሱስ ሞት አማካይነት ከኃጢአት እስራት ነፃ ወጥተናል። ኢየሱስ ከሞት በመነሳቱ እኛም ደግሞ በመንግሥተ ሰማይ ከእርሱ ጋር እንከብራለን፤ የዘላለምንም ሕይወት እንቀበላለን (ሮሜ 6፡5-8 8፡23-24)። 22-23 ክርስቲያኖች ለእውነት በመታዘዝ ማለትም ለክርስቶስ ቃል በመታዘዝ ነጽተዋል (የሐ. 15፡3፤ 17፡17)። ለቃሉ ካልታዘዝን ግን አያንዳንም። ለክርስቶስ ቃል መታዘዝ ማለት ደግሞ፤ ወንድማችንን መውደድ ማለት ነው (የሐ. 13፡34)። ወንድማችንን መውደድ ያለብን ግብዝነት በሌለበት ፍቅር፤ በሙሉ ለግባችንና ያለምንም ራስ ወዳድነት ነው። ክርስቶስ የወደደን በዚህ ሁኔታ እውና እኛም ወንድማችንን መውደድ ያለብን እንደዚሁ ነው። አማኞች ሁላችን የሰማዩ አባታችን ልጆች ነን። የሥጋ ወንድሞቻችንንና እህቶቻችንን የምንወድ ከሆነ፤ መንፈሳዊ ወንድሞቻችንንና እህቶቻችንን እንዴት አብልጠን ልንወዳቸው ይገባ ይሆን!

መንጻት ብቻ ሳይሆን ዳግመኛ ተወልደናል። በመንፈሳዊ ሁኔታ ደግሞ፤ የተወለድነው ከሚጠፋ ዘር (ከሥጋዊ ዘር) አይደለም። ዳግም የተወለድነው ሕያው በሆነና ለዘላለም ጸንቶ በሚኖረው በእግዚአብሔር ቃል ነው (ሉቃ. 8፡11፤ ዮሐ. 3፡3፤ 1ዮሐ. 3፡9)።

2 ለሥራ ተዘጋጁ በሚለው ቃል ምትክ እንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ቅጂዎች «ረጋ በሉ» ወይም «በመጠን ኑሩ፤ ራሳችሁን ግዙ» በሚሉት ተጠቅመዋል፤ ይህ ደግሞ የግሪኩ በኩረ ጽሑፍ የተሻለ የቃል በቃል ትርጉም ነው። በመሠረታዊ አሳቡ ግን ትርጉሙ ያው ነው።

ክርስቲያን ለመሆን ሁለት ነገሮች አስፈላጊ እንደሆኑ ከዚህ እንመለከታለን። በመጀመሪያ መንጻት አለብን (ቁ. 22) ማለትም፤ ኃጢአታችንን መታጠብና ይቅርታንም ልናገኝ ይገባል። በውሃ መጠመቃችን የሚመስከረው ይህንኑ ነው። ሁለተኛ ዳግም መወለድ አለብን (ቁ. 23) ማለትም፤ አዲስ መንፈሳዊ ሕይወት የሚሰጠንን መንፈስ ቅዱስን መቀበል አለብን። ኢየሱስ እንዲህ አለ « . . . ሰው ከውሃና ከመንፈስ ቅዱስ ካልተወለደ በቀር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገባ አይችልም » (ዮሐ. 3፥5)። በተመሳሳይ መንገድም ጲጥሮስ በዴንጠቆስጤ ቀን ባደረገው ስብከት፤ ስለ እነዚህ ሁለት ነገሮች ማለትም፤ ስለ ኃጢአት ይቅርታና ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታ ሲናገር፤ «ንስሐ ግብ፤ ኃጢአታችሁም ይቅር እንዲባላችሁ እያንዳንዳችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተጠመቁ፤ የእግዚአብሔር ስጦታ የሆነውን መንፈስ ቅዱስንም ተቀበላላችሁ » አለ (ዮሐ. 2፥38)።

2-4-25 እዚህ ላይ ጲጥሮስ፤ . . . የእግዚአብሔር ቃል ግን ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል (ቁ. 25) በማለት የተናገረው፤ ከኢሳይያስ 40፥6-8 በመጥቀስ ነው። ጌታ ኢየሱስም፤ «ሰማይና ምድር ያልፋሉ፤ ቃሉ ግን ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል» ብሎ አለ (ማር. 13፥31)። ሰዎች ሁሉ እንደ ሣር ናቸው፤ የክርስቶስ ቃል ግን (የእግዚአብሔር ቃል) ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል (ቁ. 23) ይህ ጲጥሮስ የሰበከው ቃል ነው። ይህ በተግላጥ ሁኔታ በመጽሐፍ ቅዱሳችን የተጻፈ ቃል ነው። አንድ ሰው የኃጢአት ይቅርታን፤ አዲስ ሕይወትን፤ ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረትን ማግኘት ከፈለገ፤ ማለትም ደኅንነትን ከፈለገ፤ እነዚህን ነገሮች ሁሉ ማግኘት የሚችልበት መንገድ የእግዚአብሔር ቃል በሆነው በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ተጽፎአል።

ምዕራፍ 2

ሕያው ድንጋይና የተመረጠ ሕዝብ (2፥1-10)

1 ብዙ ክርስቲያኖች ነፍስ አይገድሉም፤ አይሰርቁም፤ ሌቦችና ሌላዎችም አይደሉም፤ በአንጻራዊነት ስንመለከተው እነዚህ ኃጢአቶች በክርስቲያኖች መካከል የሚታዩት በጣም በጥቂቱ ነው። በጣም የሚያሳዝነው ግን እንደ ከፋት፤ ማታለል፤ ግብዝነት፤ ቅንፃት፤ ስም ማጥፋትና የመሳሰሉት ኃጢአቶች በክርስቲያኖች መካከል በስፋት ይታያሉ። እንደ እውነቱ ከሆነም በክርስቲያን አገልጋዮች በጣም የተለመዱትና አፍራሽ የሆኑ ኃጢአቶች፤ ቅንፃትና ስም ማጥፋት ናቸው (ሰውን ከጀርባው ማማት)። አንድ ክርስቲያን ከፍተኛ ደረጃ ላይ ከደረሰ፤ ወይም ደግሞ ነገሩ ሁሉ ከተከናወነለት፤ ሌሎች ክርስቲያኖች ይቀናሉ፤ በእርሱም ላይ ከፋ ይናገራሉ። ቤተክርስቲያንን ለመከፋፈልና ኅብረታችንንም ለማፍረስ ከሌሎች ይልቅ ሰይጣን እነዚህን ሁለት ኃጢአቶች ይበልጥ ይጠቀምባቸዋል።

ጲጥሮስ በዚህ ቁጥር ላይ ስለተጠቀሱት አምስት ኃላፊዎች አንባቢዎቹን ያስጠነቅቃል። እነዚህ ኃጢአቶች በልባችን ውስጥ የተደበቁ ናቸው። እንዲያውም ብዙውን ጊዜ ክርስቲያኖች እነዚህን ኃጢአቶች መፈጸማቸውን እንኳ አያውቁትም። ብዙዎቹም እነዚህን ኃጢአቶች መፈጸማቸውን ይከዳሉ። እነዚህ ሰውር ኃጢአቶች መንፈስ ቅዱስ እንዲገልጥልን መጸለፍ አስፈላጊ የሆነውም በዚህ ምክንያት ነው። እነዚህን የመሳሰሉ ኃጢአቶች በእያንዳንዳችን ውስጥ አሉ፤ ስለዚህም በየዕለቱ ለእግዚአብሔር ልንናዘዛቸው ይገባል (1ዮሐ. 1፥8-9)።

ይሁን እንጂ፤ የሌሎች ኃጢአት ሁሉ መሠረት የሆኑት፤ ትዕቢትና ራስ ወዳድነት ናቸው። ሌሎች ኃጢአቶች ሁሉ የሚነሱት³ ከእነዚህ ሁለት ኃጢአቶች ነው። በጥልቁ

ልባችን ውስጥ የተቀበሩና ሥራቸውንም የሰደዱ በመሆናቸው፤ እነዚህን ሁለት ኃጢአቶች ማስወገድ በጣም አስቸጋሪ ነው። ነቢዩ ኤርምያስ፤ የሰውን አሳብ ማን ሊያቆም ይችላል? የሰው ልብ ከሁሉ ነገር ይበልጥ እጅግ የረከሰና ተንኮለኛ ነው በማለት ጽፎአል (ኤር. 17፥9)። እግዚአብሔር ግን ልባችንን ይመረምራል፤ ኃጢአታችንንም ያያል። ዘግረው ዳዊት ደግሞ ኃጢአታችንን በፊትህ ታኖራለህ፤ የተሰውረውንም በደላችንን ለአንተ በሚታይ ቦታ ታስቀምጣለህ አለ (መዝ. 90፥8)።

2 እነዚህ በቁጥር 1 ላይ የተጠቀሱትን መርዘኛ ኃጢአቶች ለማስወገድ ገዱሑን መንፈሳዊ ትምህርት ማለትም የእግዚአብሔርን ቃል እንመኝ። አዲስ የተወለደ ሕፃን የእናቱን ጡት ወተት በብርቱ እንደሚመኝ ሁሉ፤ እኛም የእግዚአብሔርን ቃል ለማንበብና ለመረዳት፤ በተረዳነው መሠረትም ለመኖር፤ በብርቱ መመኘት ይኖርብናል። በደንብታችን የምናድገው ይህን ስናደርግ ብቻ ነው። ማለትም ያደግን ክርስቲያኖች የምንሆነውና፤ የደኅንነታችንን የተግላ በረከት የምናገኘው ይህን ስናደርግ ነው።

ከሁሉ በፊት ግን በቁጥር 1 ላይ የተጠቀሱትን መርዘኛ ኃጢአቶች ማስወገድ በጣም አስፈላጊ ነው። ልባችን በከፋ ነገር ከተሞላ፤ ለመንፈሳዊው ወተት ፍላጎት አይኖረንም።

3 የእግዚአብሔርን ቃል ስናነብ የእግዚአብሔርን ምሕረት፤ ቸርነትንና ሌሎች በረከቶቹንም «እንቀምሳለን»። የእግዚአብሔርን ቃል በማንበብና ለቃሉም በመታዘዝ ራሱ እግዚአብሔርን ወደ ግወቅ ደረጃ እንደርሳለን፤ ጸጋውንም እንቀበላለን። ስለዚህም መጽሐፍ ቅዱስን ስናነብ በቃሉ አማካይነት እግዚአብሔርን ለማወቅ ፍቅሩንም «ለመቅመስ» እንጂ፤ እንዲሁ ለዕውቀት ብቻ እናንብብው (መዝ. 34፥8)።

4-5 እዚህ ላይ ጲጥሮስ ክርስቶስን ሕያው ድንጋይ ይለዋል። ክርስቶስ የተመረጠና ከቡር የሆነ ድንጋይ ነው (ቁ. 6)። የቤተክርስቲያን ዋና የማእዘን ድንጋይ ነው (ቁ. 7)። ይህን ድንጋይ ከሕንፃው ካወጣነው፤ ሕንፃው መቆም ስለማይችል ይፈርሳል። እግዚአብሔር ከሞት አስነስታልና ክርስቶስ ሕያው ድንጋይ ነው (ሮሜ 6፥9)። ጳውሎስ ክርስቶስን ሕይወት የሚሰጥ መንፈስ ብሎታል (1ቆሮ. 15፥45)። ይሁን እንጂ፤ ክርስቶስ ብቻ አይደለም ሕያው የሆነው፤ ወደ እርሱ የመጣነውን እኛንም ሕያዋን አድርሳናል። ስለሆነም እኛ በክርስቶስ የምናምነው እንደ እርሱ ሕያዋን ድንጋዮች ሆነናል (ቁ. 4)። የራሱ መኖሪያዎች እንድንሆን እግዚአብሔር መንፈሳዊ ቤት ሆነን ለመታነጽ ይሠራናል (ኤፌ. 2፥18-22 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። እኛ ራሳችን የእግዚአብሔር ቤቶች ነን!

ይህም ብቻ አይደለም፤ የእግዚአብሔር ቅዱሳን ካህናትም ነን። ከዐሥራ ሁለት የእስራኤል ነገድ መካከል ካህናት የሚሾሙት፤ ከሌዊ ነገድ ብቻ ነበር። ክርስቲያኖች በመሉሉ ግን የእግዚአብሔር ካህናት ናቸው። ስለዚህም የክርስቶስ ካህናት እንደመሆናችን መጠን እግዚአብሔርን ደስ የሚያስታ መንፈሳዊ መሥዋዕትን እናቅርብ። ይህ መስዋዕት የመታዘዝን ማለትም፤ ሰውነታችንን ለእርሱ የማቅረብን መሥዋዕት (ሮሜ 12፥1)፤ የምስጋናን መሥዋዕት (ዕብ. 13፥15) እና ለሌሎች የምናደርገውን አገልግሎት መሥዋዕት ያጠቃልላል (ዕብ. 13፥16)። በአንድ ወገን ካህናትና መጋቢዎች በሌላ ወገን ደግሞ ተራ አማኞች ማለትም፤ ሁለት ዓይነት ክርስቲያኖች እንዳሉ አድርገን በፍጹም ማሰብ የለብንም። በአንድ ወገን ቅዱሳን እንዲሆኑ በሌላ በኩል ደግሞ እንዳይቀደሱ፤ የተጠሩ ክርስቲያኖች እንዳሉ አድርገን በፍጹም ማሰብ የለብንም። ሁሉም ክርስቲያኖች ቅዱሳን እንዲሆኑ እኩል ተጠርተዋል፤ ሁሉም ክርስቲያኖች ካህናት እንዲሆኑ እኩል ተጠርተዋል። ስለዚህም ይህን መንፈሳዊ መስዋዕት ማቅረብ የእያንዳንዱ ክርስቲያን ኅላፊነት ነው።

እዚህ ላይ ጲጥሮስ ሕያው ድንጋይ የሆነው ክርስቶስን ሰዎች እንደናቁት ማለትም፤ የአይሁድ መሪዎችና ተከታዮቻቸው እንዳልተቀበሉት ይናገራል (ማር. 8፥31)።

³ ከትዕቢትና ከራስ ወዳድነት ይልቅ በጣም መሠረታዊ የሆነው ኃጢአት አለማመን ነው። በጣም የከፋና መሠረታዊ ኃጢአት ከመሆኑ የተነሣ፤ ብዙውን ጊዜ ከሌሎች ኃጢአቶች ጋር አብሮ አልተዘረዘረም። አለማመን የማንኛዎቹም የሰው ልጆች ኃጢአት ሥር ነው። ሰፋ ላለ ማብራሪያ ለሮሜ

3፥10-12 የተሰጠውን ገለጻና ለገለጻው የተሰጠውን የግርጌ ማስታወሻ ይመለከታል።

ክርስቶስ ግን በእግዚአብሔር ተመርጦአል፤ በእርሱም ዘንድ የተወደደ ነው። የእግዚአብሔር አሳብ ከሰዎች አሳብ ምን ያህል የተለየ እንደሆነ ያስተውሏል። ሰው የሚያከብረውን እግዚአብሔር ይንቀዋል (ሉቃ. 16፡15)። ሰው የሚንቀውን እግዚአብሔር ያከብረዋል (1ቆሮ. 1፡27-30)። ሰዎች ክርስቶስን ንቀውታል፤ እግዚአብሔር ግን ከሞት በማስላትና በሰማያት በቀኙ እንዲቀመጥ በማድረግ አከበረው (ኤፌ. 1፡20-21)። ከዚህ አስቀድሞም ጴጥሮስ ስለዚህ ጉዳይ ብዙ ጊዜ ሰብኮአል (የሐዋ. 2፡23-24፤ 32-33፤ 5130-31)።

6 ክርስቶስ በሰዎች መናቁን ለማሳየትም ጴጥሮስ ከብሉይ ኪዳን ውስጥ ከኢሳ. 28፡16፤ መዝ. 118፡22፤ ከኢሳ. 8፡14 ጠቅሷል። በቁጥር 6 ላይ ክርስቶስ የተመረጠና ክብር የሆነ የማእዘን ድንጋይ⁴ ተብሎአል (ኤፌ. 2፡20-21)። በክርስቶስ የሚያምኑትን ሁሉ እግዚአብሔር ይቀበላቸዋል እንጂ በፍጹም አያፍሩም (ሮሜ 10፡11-13 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ክርስቶስ በጽዮን ማለትም በሰማያዊት ኢየሩሳሌም የተቀመጠ ድንጋይ ነው (ዕብ. 12፡22-23)።

7-8 ለአማኞች ሁሉ ክርስቶስ ክብር ድንጋይ ነው (ቁ. 7)። ለማያምኑ ግን ሰዎችን የሚያስናክል ድንጋይ ፤ ሰዎችን አደናቅድ የሚጥል አለት ነው (ቁ. 8)። እውሉስ ክርስቶስን የመሰናከደ አለት ብሎታል (1ቆሮ. 1፡23-24)። ለሚያምኑ ክርስቶስ አዳኝ፤ ለማያምኑ ግን ፈራጅ ነው (የሐ. 5፡22፤ ሮሜ 14፡10)።

አይሁድ ክርስቶስን ናቁ፤ በእርሱ ለማመን ፈቃደኞች ሆነው አልተገኙም። «ዋናውን የማእዘን ድንጋይ» ጣሉ፤ ከዚያ በኋላ ግን፤ በዚያው እነርሱ በጣሉት የማእዘን ድንጋይ ተሰናክሉ (ሮሜ 9፡30-32 እና ገለጻውን የመለከቷል)። በተመሳሳይ መንገድ እኛም ብንሆን ክርስቶስን ከናቅን፤ በመልእክተም ካመጽን እንሰናከላለን፤ ይፈረድብናልም።

የሰዎች ኃጢአት ሁሉ የሚጀምረው ካለማመን ነው። በመሠረቱ ካለማመን እግዚአብሔር ከእኛ ይልቅ ታላቅ መሆኑን አለመቀበል ማለት ነው። ካለማመን ብዙውን ጊዜ ከአለመታዘዝ ጋር የተያያዘ ነው። በእግዚአብሔር ካለማመንና በእግዚአብሔር ላይ ማመጽ አብረው ነው የሚጓዙት (ዕብ. 3፡18-19፤ 11፡6)። ለማመን ፈቃደኛ ካልሆንን፤ በእግዚአብሔር ላይ እያመጽን ነው ማለት ነው (የሐ. 6፡29)። የእያንዳንዱ ሰው ፍጻሜ የሚወሰነው በኢየሱስ ክርስቶስ ለማመን ፈቃደኛ በመሆኑ ወይም ባለመሆኑ ነው (የሐ. 1፡10-12፤ 3፡18፤ 36፤ ሮሜ 2፡8፤ 10፡9፤ 1የሐ. 5፡11-12)። ክርስቶስን የሚንቁና በእርሱ ላይ የሚያምጹ ለመሰናከል የተወሰኑ ናቸው ማለትም፤ ለፍርድ ተወስነዋል።

9 እዚህ ላይ ጴጥሮስ ክርስቲያኖችን የሚጠራቸው፤ እስራኤልን ወይም የአይሁድ ሕዝብን እስመልክቶ የተነገረውን ከብሉይ ኪዳን በመጥቀስ ነው። በእርግጥም ክርስቲያኖች አዲስ እና እውነተኛ «እስራኤል» ናቸው። የተመረጠ ትውልድ (ኢሳ. 43፡20)፤ የንጉሥ ካህናት፤ ቅዱስ ሕዝብና (ዘጸ. 19፡5-9) የእግዚአብሔር ሕዝብ ናቸው (ቲቶ 2፡14)። እግዚአብሔር የራሱ ሕዝብ ያደረገን ምስጋናውን እንድናውጅ ነው (ኢሳ. 43፡21)። እግዚአብሔር ከጨለማ ማለትም ከኃጢአትና ካለማመን ዓለም ወደሚያስደንቅ ብርሃን ማለትም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ጠራን (የሐዋ. 26፡17-18፤ ኤፌ. 5፡8፤ ቆላ. 1፡13-14)።

በአንድ ወቅት የማናምን አረማውያን (አይሁድ ያልሆንን) ነበርን። ከእግዚአብሔር ሕዝብ ወገን አልነበርንም። አሁን ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ ሆንናል፤ ምሕረት ተቀብለናል፤ በክርስቶስ አማካይነትም ደህንነትን እግኝተናል (ሮሜ 8፡23-25 እና ገለጻውን ይመለከታል)። የእግዚአብሔር

ሕዝብ ብቻ ሳይሆን የሕያው እግዚአብሔር ልጆችም ነን (ሮሜ 9፡26)።

የእግዚአብሔር አገልጋዮች (2፡11-17)

11 የእግዚአብሔር ልጆችና ቤተሰቦቹም ስለሆንን፤ ቀድሞ የነበርንበትን ክፉ ምኞት መከተል የለብንም (1ጴጥ. 1፡14)። እነዚህ ክፉ ምኞቶች ነፍሳችንን ይዋጋሉ (ሮሜ 7፡21-23፤ ገላ. 5፡16-17፤ 19-21)። እንደ እንግዶችና መጻተኞች በዚህ ምድር እናልፋለን እንጂ፤ የዚህ ዓለም ዜጎች አይደሉንም። ስለዚህም በዚህ ዓለም ክፉ ምኞት አንጠመድ፤ የዚህ ዓለም ኃጢአት ተከፋዮች አንሁን።

12 ከዚህ ይልቅ በመልካም ሥራችን ሰዎች እግዚአብሔርን ያከብሩት ዘንድ፤ በዚህ ዓለም እንደ እግዚአብሔርን ቅዱሳን ልጆች እንኑር (ማቴ. 5፡16)። እርግጥ ነው ክርስቶስን እንደሰደቡትና ሐሰት እንዳስወሩበት ሁሉ፤ ሰዎች እኛንም ሊሰድቡን ይችላሉ (የሐ. 15፡18-20)። ይሁን እንጂ፤ ለሰድባቸው ምላሽ ከመስጠት ይልቅ፤ መልካም በማድረግ እንጽና፤ ያን ጊዜ በእኛ ላይ ክፉ የሚናገሩ አፋቸውን ይይዛሉ (ቁ. 15)።

እግዚአብሔር እኛን ለመተብኘት የሚመጣበት ቀን የተባለው፤ እግዚአብሔር ወደእኛ የሚቀርብበትና ወደ ንስሐ የሚጠራበትን ቀን ነው። እግዚአብሔር ሰዎችን በሚጎበኝበት ቀን መልካሙ ሥራችንን ተመልክተው ሰዎች ሁሉ ወደ ንስሐ ይምጡ።

13-14 በሰዎች መካከል ያለው እያንዳንዱ ሕግ እና ሥልጣን ከእግዚአብሔር የተሰጠ ነው። አንድ መሪ ከፋ ሊሆን ይችላል፤ ያም ሆኖ ሥልጣኑን የሰጠው እግዚአብሔር ነው። ሥልጣን ሁሉ የሚመጣው ከእግዚአብሔር ነው። ከዚህ ውጪ ሥልጣን የለም (የሐ. 19፡10-11፤ ሮሜ 13፡1)።

ከፋ አድራጊዎችን ለመቅጣትና መልካም አድራጊዎችን ለማመስገን፤ እግዚአብሔር ባለሥልጣናትን ሾሞአል። ለእነዚህ ባለሥልጣናት እንድንገዛና እንድንታዘዝ የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው። ስለዚህም ሶለ ጌታ ብለን እንገዛላቸው ማለትም፤ ለጌታ ሥልጣን መገዛታችንን ለማሳየትና በቅድስና አፍኗራችንም ለሌሎች ምሳሌ ለመሆን እንገዛላቸው። ይሁን እንጂ፤ ማንኛውም ምድራዊ ባለሥልጣን ከእግዚአብሔር ቃል የሚጻረር ነገር እንድናደርግ ካዘዘን፤ ለእግዚአብሔር እንጂ ለባለሥልጣኑ መታዘዝ የለብንም (የሐዋ. 4፡18-20፤ 5፡29፤ ሮሜ 13፡1-5፤ ቲቶ 3፡1 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

15 ሰዎች ሲቃወሙና ሲሰድቡን ምላሽ ለመስጠት ወይም መከላከያ ለማቅረብ አንከራከር። መቆጣትና መበቀል የለብንም። ከዚህ ይልቅ ፍቅርን ልናሳያቸውና በመልካም ሥራ ልንጸና ይገባናል (ቁ. 12)። በመጨረሻ ዓመፃቸውና ከፋ ንግግራቸው ጸጥ ይላል (ማቴ. 5፡44፤ ሮሜ 12፡14፤ 17-21፤ ቲቶ 2፡7-8፤ 1ጴጥ. 3፡9፤ 16)።

ክርስቶስን ብቻ እንጂ፤ የሮም ንጉሠ ነገሥትን ለማምለክ ፈቃደኛ ባለመሆናቸው፤ ጴጥሮስ በነበረበት ዘመን ክርስቲያኖች እንደ ሕግ አፍራሾችና ዓመፀኞች ይቆጠሩ ነበር። አይሁዳውያንም ክርስቲያኖችን ይቃወሙ ነበር። ስለዚህም የማያስፈልግ ነቀፋን ላለማምጣት የሚቻል እስከሆነ ድረስ፤ ክርስቲያኖች ሁሉ ለሕግና ለባለሥልጣናት መገዛታቸው ተገቢ ነበር።

16 ክርስቲያኖች ነፃ ሕዝብ ናቸው። ከክፉ ምኞት እና ከሰይጣን ኃይል ነፃ ሆነዋል። ከአይሁድ ሕግና ሕጉ ከሚያስከትለውም ፍርድ ነፃ ወጥተዋል (የሐ. 8፡31-32፤ 34-36፤ ሮሜ 8፡1-2፤ ገላ. 5፡1 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ይሁን እንጂ፤ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔር አገልጋዮች ናቸው (1ቆሮ. 7፡22-23 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ክርስቲያኖች ከኃጢአት ነፃ ናቸው፤ ኃጢአትን ለማድረግ ግን ነፃ አይደሉም። ስለዚህም ክርስቲያኖች ነፃነታቸውን የከፋት መሸፈኛ ግድረግ የለባቸውም። «ከሕግ ነፃ ወጥተናል፤ ስለዚህም ለእግዚአብሔር የመታዘዝ ግዴታ የለብንም» ማለት አይችሉም (ገላ. 5፡13 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

⁴ ዋና ድንጋይ በሚለው ቃል ምትክ አንዳንድ ቅጂዎች የማእዘን ድንጋይ በሚለው ይጠቀማሉ። ዋናው አሳብ ግን ተመሳሳይ ነው። ክርስቶስ በጣም አስፈላጊው የቤተክርስቲያን የማእዘን «ድንጋይ» ነው። ያለ እርሱ ቤተክርስቲያን ልትኖር አትችልም፤ ትፈርሳለች።

እኛ ክርስቲያኖች ለሰዎች የምንገዛው የእግዚአብሔር አገልጋዮች በመሆናችን እንጂ፤ የሰዎች አገልጋይ በመሆናችን አይደለም። ለሰዎች የምንገዛው የእግዚአብሔርንና ሰዎችን ለማገልገል በፍቅር ተነሳስተን እንጂ፤ ግዴታ ስላለብን አይደለም (1ቆ. 9፡19)። «አንድ ሰው ጥቂት መንገድ ሂድ ብሎ ቢያስገድድህ አንተ እጥፍ መንገድ ሂድለት» (ማቴ. 5፡41) በማለት ክርስቶስ ያስተማረው ከዚህ የተነሣ ነው። ከተጠየቀው በላይ ማድረግ የሚችል ነፃ የሆነ ማለትም ከኃጢአትና ከትዕቢት ነፃ የወጣ ሰው ብቻ ነው (ማቴ. 5፡39-41 እና ገላጳውን ይመለከታል)።

17 ሰዎች ሁሉ የተፈጠሩት በእግዚአብሔር አምላል ነው። ስለዚህም የሚያምኑም ሆኑ የማያምኑ፤ መልካሞችም ሆኑ ክፉዎች፤ ሰዎችን ሁሉ ልናከብር ይገባል (ዘፍ. 1፡27)።

በተለይም ደግሞ ክርስቲያን ወንድሞችና እህቶችን መውደድ አለብን። እዚህ ላይ ጲጥሮስ የአማኞችን አንድነት ውደዱ ማለትም፤ ቤተክርስቲያንን ውደዱ ይላል። ይህንን ቃል በተላሳተ መንገድ ልንመለከተው እንችላለን። አንዳንድ ክርስቲያኖች ቤተክርስቲያንን እንደ ሚወድዱ ይናገራሉ፤ ለቤተክርስቲያን አባሎች ያላቸው ፍቅር ግን በጣም ውሱን ነው! እንደእነዚህ ዓይነት ሰዎች፤ ቤተክርስቲያንን ለማጥፋት ይፈልጋሉ፤ ይህን የሚያደርጉት ግን ወንድሞቻቸውና እህቶቻቸውን እየሳዱ ነው። ቤተክርስቲያንን እንወድዳለን እያልን፤ ሌሎች ክርስቲያኖችን መቃወም አንችልም። ቤተክርስቲያንን መውደድ ማለት እያንዳንዱን ክርስቲያን መውደድ ማለት ነው።

የክርስቶስ መከራ ምሳሌነት

18 ለባለሥልጣኖች መታዘዝ እንዳለብን ሁሉ (ቁ. 13)፤ ባርያዎችም (ሠራተኞች) ለጌቶቻቸው መገዛት አለባቸው። ጌቶቻቸው ከቶዎች ቢሆኑም እንኳን፤ ባርያዎች በፈቃደኝነት መታዘዝ ይኖርባቸዋል (ኤፌ. 6፡5-8፤ 1ጢሞ. 6፡1፤ ቲቶ 2፡9-10 እና ገላጳውን ይመለከታል)።

19-20 ጲጥሮስ በእነዚህ ቁጥሮች ላይ አስቸጋሪ፤ ነገር ግን በጣም ጠቃሚ ትምህርት ይሰጠናል። ይኸውም፤ መልካም ልድርገን በግፍ መከራን መቀበል በእግዚአብሔር ፊት ምን ያለው መሆኑን ነው (ማቴ. 5፡10-11፤ 44፡46-47፤ ሉቃ. 6፡32-35)። ይህ ትምህርት ከዓለማዊ ትምህርት ተቃራኒ ነው! ሌላው ቀርቶ ክርስቲያኖች ራሳቸው እንኳ፤ ይህን ትምህርት መቀበል ያዳግታቸዋል። ከአሠሪዎቻችን ጥቂት የፍትሕ መንገድ ወይም ጉዳት ከደረሰብን እንጭሃለን፤ ወዲያውኑ እናምዳለን፤ ከቶ ማውራትና ማስወራትም እንጀምራለን። ይህን በማድረጋችን ደግሞ ከእግዚአብሔር የምንቀበለውን ምስጋና እናጣለን።

21 ከዚህ ይልቅ ግን በግፍ መከራን ስንቀበል፤ የተጠራነው ለዚህ መሆኑን በመገንዘብ በትዕግስትና በጸጥታ እንቀበለው። ክርስቶስ የመጣው ስለ እኛ መከራን ለመቀበል ነበር (ማር. 8፡31፤ 10፡45፤ 14፡24፤ ሉቃ. 24፡25-27፤ 46)። የክርስቶስ ተከታዮች የሆኑትም የተጠሩት መከራን ለመቀበል ነው (ማር. 8፡34-35፤ ዮሐ. 15፡20፤ 2ጢሞ. 3፡12)።

22 እዚህ ላይ ጲጥሮስ ከኢሳ. 53፡9 ይጠቅሳል። በቃልም ሆነ በሥራ ክርስቶስ ምንም በደል አላደረገም። ምንም ኃጢአት አልሠራም ሆኖም ሰዎች ናቁት፤ አፈዙበት፤ በመጨረሻም እንደወንጀለኛ ገደሉት።

23 ሲሰድቡት መልሶ አልተሳደደም፤ በማንም ላይ አልዛተም፤ ብቁላንም አልፈለገም፤ በዝምታ መከራን ተቀበለ (ኢሳ. 53፡7፤ ማር. 14፡61፤ 65)። ራሱን ለእግዚአብሔር ሰጠ (1ጴጥ. 4፡19)። በዚህ ዓለም ሰዎች ይፈርዱብን ይሆናል፤ የመጨረሻው ፈራጅ ግን እግዚአብሔር ራሱ ነው። ምንጊዜም ቢሆን የእግዚአብሔር ፍርድ ፍትሕ ያለበት በመሆኑ ራሳችንን ለእርሱ አደራ መስጠት እንችላለን።

24 ክርስቶስ ስለ እኛ መከራን ተቀበለ (ቁ. 21) መከራን የተቀበለው ስለእኛ እንጂ ስለራሱ ኃጢአት አልነበረም። ምክንያቱም ክርስቶስ ምንም ኃጢአት ስላላደረገ ምንም ቅጣት አይገባውም። ከዚህም የተነሣ ልንቀበለው ይገባን የነበረውን ቅጣት ለመቀበል ቻለ። እርሱ ራሱ በሥጋው

ኃጢአታችንን በመስቀል ላይ ተሸከመ ማለትም፤ የኃጢአታችንን ቅጣት ተሸከመ (ኢሳ. 53፡12)። ያም ቅጣት ሞት ነው (ሮሜ 4፡25)። ክርስቶስ በእንጨት ማለትም በመስቀል ላይ ሞተ። ከኃጢአት ተለይተን በጽድቅ እንድንኖር ክርስቶስ ሞተ። ኃጢአታችንን መደምሰስና ከሰይጣንም ኃይል ነፃ ማውጣት ብቻ ሳይሆን፤ ሕይወታችንን ወደ እግዚአብሔር መለስው፤ የተቀደሰ ሕይወት ለመኖር የሚያስችለንን አዲስ አእምሮና አዲስ ኃይልም ሰጠን (ሮሜ 6፡2፤ 6 11-13፤ 18፤ 22-23 እና ገላጳውን ይመለከታል)።

... በእርሱ ቀበል እናንተ ተፈወሳችኋል (ኢሳ. 53፡5)። ክርስቶስ በሮማውያን ወታደሮች ቀሰለ (ማር. 15፡15፤ ዮሐ. 19፡1) እዚህ ላይ ከፍተኛ ጥልቀት ያለው መንፈሳዊ አሠራር እንመለከታለን። በመከራው አማካይነት ተፈወስን። እኛ በምንቀበለው መከራም ደግሞ ሌሎች ይፈወሳሉ። ከፈቃዱ ጋር በሚጣጣም መንገድ ለእግዚአብሔር መከራን ከተቀበልን፤ ያ መከራ የታላቅ ፈውስ ምክንያት ይሆናል (1ጴጥ. 4፡14-16)። ስለ ክርስቶስ መከራን ስንቀበል፤ የእምነታችንን እርግጠኝነት ሰዎች ይመለከታሉ፤ ወደ እግዚአብሔርም ይመለሳሉ። ስለ ክርስቶስ መከራን ስንቀበል፤ በመካከላችን ያለው ጥላቻና መከፋፈል ይፈወሳል። በተቀበልነው መከራ አማካይነትም እግዚአብሔር ታላላቅ ሥራዎችን ይሠራል።

25 ሁላችን እንደጠፉ በነች እንቅበዘበዝ ነበር (ኢሳ. 53፡8)። እረኞችን ግን ወደራሱ ጠራን። አንድ አረኛ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ ነው ያለን፤ እኛም አንድ መንጋ ነን (ዮሐ. 10፡14-16)።

ምዕራፍ 3

ስለ ባልና ሚስት (3፡1-7)

1-2 ክርስቲያኖች ለባለሥልጣኖች፤ ሠራተኞችም ለአሠሪዎቻቸው፤ መታዘዝ እንዳለባቸው ሁሉ ሚስቶችም ለባሎቻቸው መታዘዝ ይገባቸዋል። በቤተሰብ ውስጥ ባል የሚስት ራስ ነው (1ቆ. 11፡3፤ 7-9፤ ኤፌ. 5፡22-24 እና ገላጳውን እንዲሁም ከአስተምህሮ ዳሳሳው፤ ክርስቲያናዊ ጋብቻ የሚለውን ይመለከታል)።

ባልየው አማኝ ካልሆነ ማለትም በእግዚአብሔር ቃል የማያምን ከሆነ ወንጌልን ይቃወም ይሆናል። እንዲህ አይነቶቹ፤ ክርስቲያን ሚስቶቻቸውንም ያስመርሩ ይሆናል። ይሁን እንጂ፤ እንደዚህ ዓይነት ባል ያላት ክርስቲያን ሚስት፤ ከባልዋ ጋር መጣላትና ማጥረምረም የለባትም። ከዚህ ይልቅ ባልዋንና እግዚአብሔርን እያከበረች በዝግታና በንጽሕና ትኑር። በዚህ ዓይነት መልካም ጸባይዋን የሚመለከት የማያምን ባል፤ ጊዜውን ጠብቆ ንስሐ ሊገባና በጌታም ሊያምን ይችላል። ሰዎች ከእኛ ወገን እንዲሆኑ በማድረግ ረገድ ከቃል ይልቅ መልካም ጸባይ የበለጠ ውጤት አለው። እንደ እውነቱ ከሆነ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ለማምጣት የተሻለው መንገድ መልካም ጸባያችን ነው።⁵

3-4 ሁለት ዓይነት ውበቶች (ጌጦች) አሉ። እነርሱም ውጫዊ ወይም አካላዊ እና ውስጣዊ ወይም መንፈሳዊ ውበት ናቸው። እውነተኛ ውበት ውስጣዊ ውበት ማለትም እግዚአብሔር የሚያየው፤ በልብ ተሰውሮ የሚገኘው ውስጣዊ ውበት ነው። ውስጣዊ ውበት በማይጠፋው ጌጥ በገርነትና በጭምትነት የተዋበ ነው (ቁ. 4)። እንዲህ ዓይነቱ ውበት፤ በእግዚአብሔር ፊት ምንም እጅግ የከበረ ነው። የአማኝ ሴት ውበት እንዲህ ያለው ጌጥ መሆን ይገባዋል።

እንዲህም ስለተባለ የሚያማምና ልብሶችን መልበስ ኃጢአት ነው ማለት አይደለም። የሚቻል ሆኖ ከተገኘ፤ ክርስቲያን የሆነች ሴት የተቀዳደዳና ቡቱቷም ልብሶች መልበስ የለባትም። አማኝ ሚስት የሚስማማትንና ተገቢ

⁵ ይሁን እንጂ፤ መልካም ባሕርያችን በራሱ ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ለማምጣት አይችልም። ሰው እንዲደን ከተፈለገ የእግዚአብሔርን ቃል መስማት ወይም ማንበብ ይኖርበታል (ሮሜ 10፡13-14)።

ልብስ ልትለብስ ይገባታል (1ጢዋ. 2፡9-10 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

አዲስ ኪዳን በተጻፈበት ዘመን መንፈሳዊነት የሌላቸው ዓለማዊያን ሴቶች፣ ጸጉራቸውን የተለያየ ዓይነት ሹርባ ይሠራሉ፤ በጣም ውድ የሆኑ ልብሶችን ይለብሱና ክቡር በሆኑ እንቁዎችም ያጌጡ ነበር። ስለዚህም በጴጥሮስ ዘመን ለነበሩ ክርስቲያን ሚስቶች፣ ጸጉራቸውን በዚህ ሁኔታ መሸረብና እንደዚያ ዓይነት ውድ ልብሶች መልበስ አስፈላጊያቸው አልነበረም። እንደዚያ ማድረግ መንፈሳዊነት የሌላቸው ዓለማዊያን ያስመስላቸዋል፤ ከዚህም የተነሣ የእግዚአብሔር ስም ይነቀፋል።

ይሁን እንጂ፣ በሌላ አገሮች ለነበሩ መንፈሳዊያን ሴቶች ጸጉራቸውን መሸረብና በእንቁዎችም ማጌጥ የተለመደ ባሕል ነበር። በእነዚህ አገሮች ለነበሩ ክርስቲያን ሚስቶች፣ በባሕላቸው በተለመደው ዓይነት ጸጉራቸውን መሸረብና በእንቁዎችም ማጌጣቸው እንግዳ ነገር ሊሆን አይችልም። ዋናው ጉዳይ ግን ክርስቲያን ሴት የምትለብሰው ሁሉ እግዚአብሔርን የሚያስደስትና የሚያስከብር መሆን አለበት። መንፈሳዊ ውበትና የውስጣዊ ሰውነት ጌጥ የማንኛዋም ክርስቲያን ሴት ፍላጎት መሆን አለበት። «ሰው ውጫዊ መልክን ያያል፤ እኔ ግን ውስጣዊ ልብን አያለሁ» (1ኛ ሙ. 16፡7)። በማለት እግዚአብሔር ለሳሙኤል የተናገረውን ቃል ማንኛዋም ክርስቲያን ሴት ማስታወስ ይኖርባታል።

5-6 ትምህርቱን ይበልጥ ለማብራራት ጴጥሮስ ውበታቸው፣ ለባሎቻቸው እንደሚገባ በመገዛትና በመታዘዝ የተገለጠውን፣ እግዚአብሔርን የሚፈሩ የብሉይ ኪዳን ሴቶችን እንደምሳሌ ያቀርባል። ጴጥሮስ ዋነኛ ምሳሌ አድርጎ የሚያቀርባት የኦብርሃም ሚስት ሣራን ነው፤ ሣራ ባልዋን አብርሃምን የምትጠራው ጌታዬ በማለት ነበር። አብርሃምን «ጌታዬ» በማለትም ሣራ ለባልዋ የምትታዘዝ ሴት መሆንዋን አሳይታለች። አብርሃም የአማኞች ሁሉ «አባት» እንደተባለ ሁሉ ሣራም የሚታዘዙ ሁሉ «እናት» ተባለች።

7 አሁን ደግሞ ጴጥሮስ፣ ለክርስቲያን ባሎች አንዳንድ መመሪያዎችን ይሰጣል። ባሎች በማስተዋል ከሚስቶቻቸው ጋር መኖር አለባቸው (ኤፌ. 5፡25፤ 28 እና ገለጻውን ይመለከታል)። ባሎች ሚስቶቻቸውን ማክበር አለባቸው። ሴቶች ከወንዶች ይልቅ በአካላቸው ደካማ ስለሆኑ፣ ባሎች ለሚስቶቻቸው መከታ፣ ደግሞ ጨዋ ሊሆኑላቸው ይገባል።

ይሁን እንጂ፣ በመንፈሳዊ ነገሮች ሚስቶች ከባሎቻቸው ያነሱ አይደሉም። በአካል ሲታይ ባል ከሚስቱ ይልቅ ብርቱ ሊሆን ይችላል፤ በመንፈሳዊ ደረጃ ግን ሁለቱም ምንም መበላሸት የሌለባቸው እኩል ናቸው። ሚስት ባልዋ የተቀበለውን ጸጋ ተቀብላለች፤ ባልዋ ያገኘውንም ደኅንነት አማኝታለች፤ ባልና ሚስት ሁለቱም የሕይወት ጸጋ ወራሾች ናቸው።

ባል ሚስቱን የሚያመናጭት ከሆነ፣ ሚስት ደግሞ ለባልዋ የማትታዘዝ ከሆነ በመካከላቸው ያለው መንፈሳዊ ኅብረት ይቋረጣል። እንደዚህ ሲሆን ደግሞ ጸሎታቸው ይሰናከላል። ይህ መሆን ግን የለበትም። ባልም ሆነ ሚስት፣ «... ከእናንተ ሁለቱ በምድር ላይ ማናቸውንም ነገር ለመለመን በጸሎት ቢተባበሩ በሰማይ ያለው አባቲ ይፈጽማላቸዋል» (ማቴ. 18፡19) በማለት ኢየሱስ የተናገረውን ማስታወስ ይኖርባቸዋል። ባልና ሚስት በስምምነት የሚያቀርቡት ጸሎት ምን ያህል ታላቅ ኃይል እንዳለው አንዘንጋ! ምንም መሰናክል አይገጠመው!

ባልና ሚስት (ሁላችንንም ጨምሮ) ሌላም ሊያስታውሱት የሚገባ ጉዳይ አለ። ባልና ሚስት ተስማምተው ሲጸልዩ ኢየሱስ በመካከላቸው እንደሆነ ይገነዘባሉ። ኢየሱስ-«ሁለት ወይም ሦስት ሆነው በሰሜን በሚሰበሰቡበት ስፍራ እኔ በመካከላቸው እንኛለሁ» አለ (ማቴ. 18፡20)። የባልና ሚስት ኅብረት ከተቋረጠ ግን ከኢየሱስ ጋር ያላቸውም ኅብረት ይቋረጣል። ይህ እንዳይሆን ግን ባልና ሚስት የተቻላቸውን ሁሉ ያድርጉ!

መልካም እያደረጉ መከራን ስለመቀበል (3፡8-22)

8 በቀረውስ ሁላችሁም እርስ በርስ በመስማማት ኦሩ (1ቆሮ. 1፡10)። እንዲህም ሲባል ጭቅጭቅና አለመግባባትን

ከመካከላችን እናስወግድ ማለት ብቻ ሳይሆን የክርስቶስ በሆነ ነገር ላይ (ቆላ. 3፡1-2)፣ በጋራ ማሰብና አንዳችን ለሌላው መጠንቀቅ አለብን። ኢየሱስ ክርስቶስ ያሳየው ዓይነት የትሕትና ጸባይ የሁላችንም ሊሆን ይገባዋል (ፊል. 2፡5)።

አንድ ልብ እንዲኖረንና በመስማማት እንድንኖር ከተፈለገ፣ አንዳችን የሌላውን ችግር እንደ ራሳችን አድርገን ማሰብና እንደ ወንድማማች መዋደድ አለብን፤ ደጎች መሆንም ይኖርብናል። ይህም ማለት የሌላውን ደስታና ሀዘን መካፈል አለብን ማለት ነው። ምንጊዜም ቢሆን ወንድማችንን ደስ ለማሰኘት መዋከር አለብን (ሮሜ 12፡15፤ 15፡2)።

ከዚህም በተጨማሪ ትሑቶች መሆን አለብን። በቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉ ሰዎች አንዳቸው ከሌላው ይልቅ የተሻሉ እንደሆኑ አድርገው የሚያስቡ ከሆነ ግን፣ በዚያ ቤተክርስቲያን ስምምነትና የሐሳብ አንድነት ሊኖር አይችልም (ሮሜ 12፡3፤ 16፤ ኤፌ. 4፡2-3፤ ፊል. 2፡1-4 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

9 ክርስቲያኖች በፍፁም ተበቃዮች⁶ መሆን የለባቸውም። ከዚህ ይልቅ በከፋው ፋንታ መመለስ ያለብን መልካም ነው (ሉቃ. 6፡27-31፤ ሮሜ 12፡14 17-21፤ 1ቆሮ. 4፡12-13፤ 1ጴጥ. 2፡23)። እግዚአብሔር ከቶዎች⁷ ደጎችን ይባርካል (ማቴ. 5፡44-45) እኛም እንዲሁ ማድረግ ይገባናል። ለሌሎች ባሳየነው ምሕረትና ባደረግነው ይቅርታ መጠን፣ እግዚአብሔርም ምሕረቱንና ይቅርታውን ያበዛልናል (ማቴ. 5፡44-45፤ 6፡12፤ 14-15፤ 18፡32-35፤ ማር. 11፡25፤ ሉቃ. 6፡35-38፤ ኤፌ. 4፡32)።

ምክንያቱም እናንተ የተጠራችሁት ይህን በማድረግ በረከትን ለመውረስ ነው። የተጠራነው ከፋውን ለመታገስና ለሚበድሉንም መልካም እንድናደርግ ነው። ይህን ካደረግን በረከትን እንወርሳለን ማለትም፤ ሰማያዊ ርስትን እንወርሳለን (ሮሜ 8፡17-18፤ 1ጴጥ. 2፡21)።

10-12 እግዚአብሔር መልካም የሚያደርጉትን እንደሚባርክና ከፋ አድራጊዎችን ግን እንደሚቃወም ለማሳየት፣ እዚህ ላይ ጴጥሮስ ከመዝሙር 34፡12-16 ያለውን ጠቅሶአል። በቁጥር 11 ላይ ከከፋ ነገር መራቅ ብቻ ሳይሆን መልካም ነገርን እንድናደርግ መገለጹን ማስተዋል ያቸል። ስላምን መፈለግ ብቻ ሳይሆን እንድንከተላትም ይገባል (ሮሜ 12፡18፤ 14፡19፤ ዕብ. 12፡14)።

13 መልካም ነገር ለማድረግ ከተጋን የሚያደርስብን ጉዳት አይኖርም፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር ዐይኖች ወደ ጽድቃን ይመለከታሉ (ቁ. 12)። አዎን በዚህ ምድር ለእካለን ድረስ ሰዎች የተለያዩ ችግር ሊያደርሱብን ይችላሉ፤ እንዲያውም ሰውነታችንን እንኳ መግደል ይችላሉ። ከዚያ አልፈው ግን ምንም ዓይነት መንፈሳዊ ጉዳት ሊያደርሱብን አይችሉም። ሰውነትን ብቻ መግደል የሚችሉትን መፍራት የለብንም (ማቴ. 10፡28፤ ሮሜ 8፡31-35፤ 39)።

14 በዚህ ዓለም እስካሉ ድረስ አማኞች መከራ እንደሚደርስባቸው መጠበቅ አለባቸው (2ጢዋ. 3፡12)። እግዚአብሔርን ለሚወዱና እንደፈቃዱም ለሚኖሩ አማኞች ግን በመጨረሻው እነዚህ መከራዎች ለራሳቸው ጥቅም ነው የሚሆኑላቸው (ሮሜ 8፡28፤ 1ጴጥ. 1፡6-7)። ለጌታ ብለን መከራን ከተቀበልን በረከትን እናገኛለን (ማቴ. 5፡10-12)።

«እነርሱ የተጠፋትንም ሁሉ እትፍሩ» የሚለው ከኢሳይያስ 8፡12 የተጠፋሉ ነው። ጴጥሮስ እንዲህ ሲል፣ ሌሎች ሰዎች የሚፈሩትን እኛ አማኞች መፍራት የለብንም ማለቱ ነው። ሌሎች ሰዎችን የንብረታቸው መጥፋት ያስፈራቸዋል፤ ጤና ማጣትና ሞት ያስፈራቸዋል፤ በክርስቶስ የሚያምኑ ግን እነዚህን ነገሮች መፍራት የለባቸውም።

⁶ እዚህ ላይ ጴጥሮስ የሚናገረው፣ ሰዎች በግል ተነሳሳተው ስለሚፈጽሙት በቀል ነው። ባለሥልጣናት፣ ለስተዳዳሪዎችና ሌሎች ሹማንግት ግን ከፋ አድራጊዎችን መቅጣት ይችላሉ።

⁷ እግዚአብሔር ለከፋ አድራጊዎች የሚሰጠው በረከት እንደ ፀሐይ ብርሃን፣ ዝናም፣ ምግብና ቤተሰብን የመሳሰሉ የተፈጥሮ በረከቶችን ነው። ከእነዚህ ለሰዎች ሁሉ በእኩልነት ከሚሰጡት የተፈጥሮ በረከቶች ውጪ ግን እግዚአብሔር ከፋ የሚያደርጉትን አይባርክም፤ እንዲያውም ይቃወማቸዋል።

15 ጌታ የሆነውን ክርስቶስን በልባችሁ አክብሩት። ክርስቶስ በልባችን ውስጥ ጌታ መሆን አለበት። ልባችንን የምንገዛው እኛ ራሳችን ሳንሆን፤ ክርስቶስ መሆን አለበት። እኛ ክርስቲያኖች እርሱ የሚፈልገውን እንጂ፤ እኛ የምንፈልገውን ማድረግ የለብንም። ከእንግዲህ ወዲህ የሕይወታችን ገዢ ክርስቶስ እንጂ እኛ አይደለንም።

ክርስቶስ ገዢ ነው። እኛ ደግሞ መልእክተኞች ወይም አምባሳደሮች ነን። በዚህ ምድር እስካለን ድረስ ክርስቶስ እንድንናገር የሚፈልገውን ብቻ እንናገራለን። ስለዚህም ምንጊዜም ቢሆን ለክርስቶስ ለመናገር ዝግጁ መሆን አለብን። እዚህ ላይ ጴጥሮስ፤ ሰዎች በክርስቶስ ስላለን ተስፋ ለሚያቀርቡት ጥያቄ መልስ ለመስጠት ዝግጁ መሆን እንዳለብን ይናገራል። ክርስቶስ ተስፋችን ነው (1ጢዮ. 1፡1)። ክርስቶስ በተስፋ የምንጠባበቀው ክብር መሆኑን ጳውሎስም ጽፎአል (ቆላ. 1፡27)። ማንም ሰው ስለ ተስፋችንና ስለ ጌታችን ከጠየቀን፤ ሳናመነታ ወዲያውኑ መልስ ለመስጠት ዝግጁ መሆን አለብን። አንዳንድ ሰዎች የመስማት ፍላጎታቸው ይኸን ያህል ቢሆንም እንኳ፤ ለሌሎች እምነታችንን ለማዘፈል ፈቃደኛ መሆን አለብን። ብዙ ክርስቲያኖች ግን ስለ እምነታቸው ለመናገር ፈቃደኛ አይደሉም። ለምን? በጌታ እናፍርበት ይሆን? ሰዎችን እንፈራ ይሆን?

ይሁን እንጂ፤ ለሌሎች የምንመስከረው በገርነትና በአካብሮት ይሁን። በቁጣ ወይም በማመናጨት መሆን የለበትም። ሌሎችን ዝቅ አድርገንና አቅልለን መናገርም የለብንም። ተከራካሪዎችና ሌሎችን የምናሳዝን መሆን የለብንም። ምክንያቱም በአቀራረባችን ሌሎችን የምናሳዝን ከሆነ የምንናገረውን አያዳምጡንም።

በእርግጥ ጴጥሮስ ይህን ሲጽፍ የራሱን የሕይወት ተሞክሮ እያሰበ ሊሆን ይችላል። ጴጥሮስ ሦስት ጊዜ ጌታውን ከዶ ነበር። በዚያ ወቅት በጣም ፈርቶ ነበር። በዚያ ወቅት ስለ ክርስቶስ ለመመስከር ዝግጁ አልነበረም። ለጠየቁት ሰዎች መልስ የሰጠው በገርነትና በአካብሮት ወይም ደግሞ በእውነት አልነበረም (ማር. 14፡66-72)። ስለዚህም ባለፈው ስሕተታችንና ድካማችን ተስፋ መቁረጥ የለብንም። ጴጥሮስ ያለፈውን ኃጢአቱንና ድካሙን ማሸነፍ ከቻለ፤ እኛም የማንችልበት ምክንያት የለም።

16 መልካም ጎሊና ሊኖረን ይገባል። ጎሊናችን ንጹሕ ካልሆነ ማለትም፤ በልባችን ውስጥ ሰውር ኃጢአት ካለ፤ እንደሚገባ ለሌሎች ስለ ክርስቶስ መመስከር አንችልም። እያንዳንዱ ክርስቲያን የዚህ ዓይነት ተሞክሮ ያለው ነው። (ሐዋ. 24፡18፤ 1ጢዮ. 1፡5፤ 19 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

ጎሊናችን ንጹሕ ከሆነ፤ ኃጢአታችንን ከተናዘዝንና ለእግዚአብሔር ፈቃድ የምንታዘዝ ከሆነ፤ ክፉ የሚያውቀን ሁሉ በመጨረሻው ያፍራሉ (ቲቶ 2፡7-8፤ 1ጴጥ. 2፡12፤ 15 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

17 መከራ ሊደርስብን ይችላል፤ ቢሆንም፤ መልካም ነገር በማድረግ እንጂ ክፉ በማድረጋችን መከራ እንዲመጣብን ማድረግ የለብንም፤ መከራው የደረሰብን ክፉ በማድረጋችን ከሆነ የሚገባንን ተቀበልን እንጂ፤ ምንም ምስጋና አናገኝበትም። ከእግዚአብሔር ምስጋና የምናገኘው መልካም ነገር በማድረግ መከራን ስንቀበል ብቻ ነው (1ጴጥ. 2፡19-20 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

18 መልካም ነገር በማድረግ መከራን ስንቀበል፤ ከእኛ አስቀድሞ ራሱ ክርስቶስም በመከራ መንገድ እንደተጓዘ ማስታወስ ይኖርብናል። እርሱ በሁሉም ነገር ምሳሌያችን ነው (1ጴጥ. 2፡21)። ክርስቶስ መከራን የተቀበለው መልካም ነገር በማድረጉ ነው። የደረሰበት መከራ በፍጹም ሊደርስበት የማይገባ ነበር። ይሁን እንጂ፤ ወደ ክብር ከመግባቱ በፊት አስቀድሞ መከራን እንዲቀበል በእግዚአብሔር ተወስኖ ነበር (ሉቃ. 24፡26)። የክርስቶስ መከራ በሙሉ በሙሉ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ነበር። ስለዚሁ ጉዳይ የብሉይ ኪዳን ነቢያትም ጽፈዋል (ሉቃ. 24፡45-46)። ስለዚህም መልካም ነገር በማድረጋችን መከራን ስንቀበል ደስ ሊለን ይገባል፤ ምክንያቱም የክርስቶስን ምሳሌነት በመከተላችን ወደ ክብር እንደምንገባ እናውቃለን (ሮሜ 8፡17-18፤ 2ቆሮ. 4፡17፤ ፊል. 3፡10-11)።

በአንድ በኩል እኛ የምንቀበለው መከራና ክርስቶስ የተቀበለው መከራ ተመሳሳይ ናቸው። በሌላ በኩል ስንመለከተው ግን ክርስቶስ ምንም ኃጢአት የለለበት የእግዚአብሔር ልጅ በመሆኑ የእርሱ መከራ ልዩ ነው። በተቀበለው መከራ ሰዎችን አዳነ። በማያዳግም ሁኔታ አንድ ጊዜ መከራን በመቀበል ሞቶአል። ጳውሎስ ስለ ኃጢአተኞች ሞት (1ጴጥ. 2፡24 እና ገለጻውን ይመለከታል)። ምንም በደል የለለበት ክርስቶስ፤ ስለ ኃጢአታችን ፍጹም ነውር የለለበት መሥዋዕት ሆኖ ሞተ (ዕብ. 9፡14፤ 1ዮሐ. 2፡2፤ 4፡10)። ይህ መሥዋዕትነቱ መደጋገም የለበትም (ዕብ. 9፡26-28፤ 10፡10-14 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ክርስቶስ የኃጢአታችንን ቅጣት ተሸከመ። ስለዚህም አሁን ከማንኛውም ዓይነት ኩነቷ ነፃ ሆነናል (ሮሜ 8፡1 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

ክርስቶስ ከሞተ በኋላ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት እንደገና ከሞት ተነሥቶአል፤ ሞትን አሸንፎታል (ሮሜ 6፡9-10)። ይህም ብቻ ሳይሆን፤ እኛንም ከሞትና በኃጢአታችን ከሚገባን ቅጣት አዳነን (ሮሜ 6፡23፤ ዕብ. 2፡14-15)።

19 «ወደ ሲኦልም በወረደ...» የሚለው፤ የሐዋርያት እምነት መግለጫ ከዚህ ቁጥር (እና ከኤፌ. 4፡9) የተወሰደ ነው። ኢየሱስ ከሞተና በመንፈስ ሕያው ከመሆኑ በፊት፤ በሥጋው ከሞት ሳይነሣ ሦስት ቀን ቆይቶአል። በዚያው ጊዜ ወደ ታሠፍት በመንፈስ ሄደ፤ እዚያ ለነበሩትን ነፍሶች የምሥራቹን ቃል አበሠራቸው። እዚህ ላይ ጴጥሮስ የሚናገረው ስለ የትኞቹ ነፍሶች እንደሆነ እርግጠኞች አይደለንም። አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሑራን በኖህ ዘመን በተፈጸመው የጥፋት ውሃ፤ ስለ ኢየሱስ ምንም ሳይሰሙ የሞቱ ሰዎች ነፍሶች ናቸው ይላሉ። ሌሎች የመጽሐፍ ቅዱስ ምሑራን 'ደግሞ የወደቁት መላእክት መንፈሶች እንደሆኑ ያምናሉ (2ጴጥ. 2፡4-5፤ ይሁዳ 6)።

20 በኖኅ ዘመን የተፈጸመው የጥፋት ውሃ የፍርድና የደኅንነት ምልክት ነበር። መርከቡ እስከሚሠራ ድረስ እግዚአብሔር በትዕግሥት ጠበቃቸው ማለትም፤ በኖኅ ዘመን ኃጢአተኞች የንስሓ ጊዜ ሰጣቸው። በንስሓ ለመመለስ ፈቃደኛ ስላልሆኑ ግን የጥፋት ውሃን በምድር ላይ በማዝንም ሁሉንም አጠፋቸው (2ጴጥ. 3፡5-7፤ 9)። ኖኅ እና ስምንቱ ቤተሰቡ ግን በዚያ ውሃ ድነዋል (ዘፍ. 7፡11-12፤ 17-23)። በውሃ አማካይነት ድነዋል። የዳኑት ከውሃው ብቻ ሳይሆን በውሃው አማካይነትም ነበር፤ ምክንያቱም ውሃው ኖኅ የሠራውን መርከብ አንሳፈፈው፤ ከዚህም የተነሣ ኖኅና ቤተሰቡ ከመስጠም ሳት።

ከእነዚህ ስምንት ሰዎች በቀር፤ ማንኛውም በምድር ላይ የነበረ ሰው በውሃው ጠፋ። እስቲ ይህን ረጋ ብላችሁ አስቡ፤ በቁጥር ብዙ የሆነን ሰው ከቁጥሩ ብዛት የተነሣ ብቻ መከተል መልካም አይደለም። ጠቢብነት ወይም ከጥፋት የማምለጫ መንገድም አይደለም። በውሃው ከጠፋት ብዙኀን ጋር ከመሆን ይልቅ በመርከቡ ከዳኑት ስምንት ሰዎች ጋር መሆን ያዋጣል! (ማቴ. 7፡13-14 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

21 ውሃው በክርስቶስ የመጠመቃችን ምሳሌ ነው። እነዚያ ወደ መርከቡ የገቡ ስምንት ሰዎች ከፍርድ እና ከሞት እንደዳኑ ሁሉ፤ በእምነት አማካይነት ወደ ክርስቶስ የሚገቡ ሁሉ ከፍርድ እና ከሞት ይድናሉ። የጥምቀት ሥርዓትን መፈጸም በራሱ አያድነንም፤ የሚያድነን ክርስቶስ ነው። እርሱ ራሱ ሞትን በትንሣኤው አሸንፎአልና ክርስቶስ እኛንም ከሞት ያድናል። ይህን ደኅንነት ለማግኘት ማድረግ የሚኖርብን ነገር ቢኖር፤ በክርስቶስ ማመን ብቻ ነው (ሮሜ 10፡9)።

የጥምቀት ትርጉም ይህ ነው፤ ስንጠመቅ ከክርስቶስ ጋር እንሞታለን. . . ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር አንድ ለመሆን የተጠመቅን ሁሉ የሞቱም ተካፋዮች ለመሆን መጠመቃችንን አታውቁም?⁸ (ሮሜ 6፡3)። ከክርስቶስ ጋር ለኃጢአት እንሞታለን (ሮሜ 6፡8፤ 10-11 እና ገለጻውን ይመለከታል)። ጥምቀት ውጫዊ መታጠብ ሳይሆን፤ ውስጣዊ መንፈሳዊ

8 ክርስቶስ የራሱን ሞት «ጥምቀት» ብሎታል (ማር. 10፡38-39፤ ሉቃ. 12፡50)።

መታጠብ ነው። በጥምቀት ኃጢአታችን ይታጠባል፤ ገሊናችን ይነጻል፤ ከክርስቶስም ጋር እንነሳለን (ሮሜ 6:5)።
22 የጥምቀት ትርጉም ምንኛ ታላቅ እና ጥልቅ ነው! አዳኞችን ከክርስቶስ ምንኛ ታላቅ ነው! ክርስቶስ ምንኛ ታላቅ ነው! ክርስቶስ ወደ ሰማይ ሄዶ በእግዚአብሔር አብ ቀኝ አለ። ሁሉም ነገር ለሥልጣኑ ተገዝቶአል (ሮሜ 14:9፤ ኤፌ. 1:20-22 ይመለከታል)።

ምዕራፍ 4

ለእግዚአብሔር መኖር (4:1-6)

1 ክርስቶስ ለእኛ መከራን ሊቀበል ሲሞት፣ በማያዳግም ሁኔታ እንድንገደው ሊቃጠልን ሞቶአል (ሮሜ 6:10)። በተመሳሳይ መንገድም ከክርስቶስ ጋር መከራ መቀበል አለብን፤ ኃጢአተኛው እኛነታችን ከኃጢአተኛ ባሕርይ ጋር መሞት አለበት (ሮሜ 6:6፤ 8:13፤ ገላ. 5:24 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። እኛ ደግሞ ራሳችንን ለኃጢአት እንደሞትን መቁጠር ይገባናል (ሮሜ 6:11 እና ማብራሪያውን ይመለከታል)። እዚህ ላይ ጴጥሮስ የሚሰጠው ትእዛዝ . . . እናንተንም ይህ አሳብ እንደጠር ዕቃ ሆኖ ያበርታችሁ ማለትም፣ በክርስቶስ የነበረው አሳብ በእናንተም ይኑር የሚል ነው። መከራን የሚቀበል፣ ለኃጢአትም የሞተ፣ ኃጢአትን አስወግዶአል። በእርሱ ላይ ኃጢአት ምንም ኃይል የለውም (ሮሜ 6:7)። ኃጢአት መሥራትን ትቶአል።

2 ስለዚህ ለኃጢአት ሞተናልና ከእንግዲህ ወዲህ የሥጋን ክፉ ምኞት በማድረግ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም መኖር አለብን። ይህን በተመለከተ ጳውሎስም፣ ኃጢአት በሚሞተው ሰውነታችሁ ላይ ሥልጣን እንዲኖረውና ለሥጋ ምኞትም ተገዥ እንዲያደርጋችሁ አትፍቀዱለት። እንዲሁም የሰውነታችሁን ክፍሎች የዐመፅ መሣሪያ አድርጋችሁ ለኃጢአት አታስገዙ በማለት ጽፎአል (ሮሜ 6:12-13) ። ክርስቶስ የሞተውም ራሳችንን ለእግዚአብሔር እንድናቀርብ ነው። ከእንግዲህ ወዲህም . . . የእግዚአብሔርን ፈቃድ በመፈጸም እንድንኖር ነው።

3 ስለዚህ ከእንግዲህ ወዲህ አረማውያን⁹ የሚያደርጉትን፣ እኛም ቀድሞ እናደርገው የነበረውን መተው አለብን (1ቆሮ. 6:9-11፤ ኤፌ. 4:17-19)። ከዚህ ይልቅ አእምሮአችን፣ የሕይወት ግባችንና ምኞታችንን ሁሉ መታደስ አለባቸው። የክርስቶስ አእምሮ ሊኖረን ይገባል (ሮሜ 12:2፤ ኤፌ. 4:22-24 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

4 ከቀድሞ ጓደኞቻችን ጋር ከቶ በማድረግ መሳተፋችንን ለናዳርጥ በጣም መናደዳቸው የማይቀር ነው። ስለዚህም መልካሙ ሕይወታችን ከቶ ሥራቸውን ስለሚያጋልጠውና ስለሚፈርድባቸው፣ በቁጣ ተነሳስተው ስማችንን ያጠፋሉ (ኤፌ. 5:11)።

5 ከቶ አድራጊዎች ሕያዋንና መታንን ጨምሮ፣ በሰዎች ሁሉ ላይ ለሚፈርደው ለክርስቶስ መልስ ይሰጣሉ (ዮሐ. 5:22፤ 27፤ ዮሐዋ. 10:42፤ ሮሜ 2:16)። ክርስቶስን እንደ አዳኛቸው ያልተቀበሉ ሁሉ አንድ ቀን ለፍርድ ፊቱ ይቀርባሉ።

6 ወንጌል ለሰዎች የተሰበከው፣ ኃጢአታቸው በዚህ ሕይወት እንዲፈረሩበት፣ የኃጢአታቸው ቅጣትም በእምነት እንዲወገድና በክርስቶስ ላይ እንዲሆን ነበር። ጴጥሮስ በዚህ ዓይነት በሥጋቸው እንደ ሰው ይፈርድባቸዋል ሲል ይህን ማለቱ ነው። እንደ ሌሎች ሰዎች ሁሉ የክርስቲያኖችም ሰውነት ይሞታል (ምክንያቱም የኃጢአት ፍርድ ሞት ነው) መንፈሳቸው ግን አይሞትም። አማኞች በክርስቶስ በማመናቸው፣ እዚህ ተጀምሮ ለዘላለም የሚኖር አዲስ መንፈሳዊ ሕይወት ተቀብለዋል። በመንፈሳቸው ግን እግዚአብሔር በሚኖረው ዐይነት በሕይወት ይኖራሉ ሲል ይህን ማለቱ ነው።

ስለዚህም ምንም እንኳ ሰውነታቸው ቢሞትም በክርስቶስ የሚያምኑ የዘላለም ሕይወትን ያገኛሉ (ዮሐ. 5:24፤ 11:25-26) በክርስቶስ የማያምኑትን ግን ከሞት በኋላ የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ፍርድ ይጠብቃቸዋል። የዘላለምን ቅጣት ይቀበላሉ።

የእግዚአብሔር ስጦታ (4:7-11)

7 የሁሉ ነገር መጨረሻ ማለትም ክርስቶስ ዳግም የሚመጣበት ጊዜ ቀርቦአል። ሁላችንም መኖር ያለብን፣ ክርስቶስ በነገው ዕለት እንደሚመጣ ዓይነት ሆነን ነው (ማር. 13:33-37፤ ሉቃ. 12:35-36፤ 17:26-27)።

በትጋት መጸለይ እንድንችል የረጋ አእምሮ ይኑረን! በመጠንም እንኳ። ጴጥሮስ ይህን ሲጽፍ ደቀ መዛሙርቱ ሁሉ ከኢየሱስ ጋር በጌቲሴማኒ የነበሩበትን ጊዜ እያስበ ሊሆን ይችላል! በዚያን ወቅት እንቅልፍ ተጫጭናቸው ስለነበር በትጋት መጸለይ አልቻሉም (ማር. 14:37-40)። ምናልባትም በጌቲሴማኒ በትጋት ባለመጸለይ ይሆናል ጴጥሮስ በኋላ ጌታውን የካደው (ማር. 14:68-72)።

8 ከሁሉ በላይ እርስ በርሳችሁ አጥብቃችሁ ተዋደዱ። እግዚአብሔርንና ሰውን መውደድ ከትእዛዞቹ ሁሉ የሚመበልጠውና የመጀመሪያው ነው (ማር. 12:30-31)። ሌሎች ትእዛዞች ሁሉ በዚህ ትእዛዝ ተጠቃልለዋል (ሮሜ 13:8-10፤ ገላ. 5:14፤ ቆላ. 3:4)። እርስ በርሳችን በመዋደዳችን የክርስቶስ ደቀ መዛሙርትና የእግዚአብሔር ልጆች መሆናችንን ለዓለም እናሳያለን (ዮሐ. 13:34-35፤ 1ዮሐ. 4:7)።

ፍቅር ብዙ ኃጢአትን ስለሚደመስስ . . . ፍቅር የሌሎችን ጉድለትና ድካም አይመለከትም ማለት ነው። ፍቅር በደልን እንደበደል አይቆጥርም (1ቆሮ. 13:5)። ፍቅር የወንድማችንን ኃጢአት መደምሰስ ብቻ ሳይሆን፣ የራሳችንንም ኃጢአት «ይደመስሳል»፤ ምክንያቱም የወንድማችንን ኃጢአት በፍቅር ይቅር ባልንበት መጠን እግዚአብሔር የእኛንም ኃጢአት ይቅር ይለናል ነው (ማቴ. 6:12፤ 14-15፤ ማር. 11:25-26)።

9 ክርስቲያኖች ሰዎችን ሁሉ በተለይም ሌሎች አማኞችን በእንግዲነት መቀበል አለባቸው። ይህን ማድረግ ያለባቸው ደግሞ ያለማጉረም ነው (ሮሜ 12:13፤ ዕብ. 13:2፤ 3ዮሐ. 5:8)። ያለንን ለሌሎች ባካፈልነው መጠን እግዚአብሔር ይጨምርልናል (2ቆሮ. 9:6-8)። ሌሎችን በእንግዲነት ስንቀበል፣ ራሱን ክርስቶስን እንግዲነት መቀበላችን እንደሆነ አንርሳ (ማቴ. 25:35፤ 37-40)። . . . ከእነዚህ ከወንድሞቹ አነስተኛ ለሆነው ለአንዱ እንኳ ያደረጋችሁት ሁሉ ለእኔ እንዳደረጋችሁት ነው (ማቴ. 25:40)።

10 አንድም ይሁን ከዚያ በላይ እያንዳንዱ ክርስቲያን ከእግዚአብሔር ስጦታዎችን ተቀብሎአል። ስጦታዎቹ ተፈጥሮአዊ ወይም መንፈሳዊ ሊሆኑ ይችላሉ (ሮሜ 12:6-8፤ 1ቆሮ. 12:7-11 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። የእያንዳንዱ ስጦታ ዓላማ ለቤተክርስቲያኑ አባሎች የጋራ ጥቅም ነው (1ቆሮ. 12:7)። የተቀበልነው ስጦታ ምንም ይሁን ምን፣ የተቀበልነው በባለአደራነት ነው! ስለዚህም ለራሳችን ሳይሆን፣ ለሌሎች ጥቅም ልናውለው ይገባል።

ማንም ክርስቲያን «ምንም ስጦታ የለኝም» ማለት አይችልም። እያንዳንዱ ክርስቲያን ቢያንስ አንድ ስጦታ ከእግዚአብሔር ተቀብሎአል። ያንን ስጦታም እንዴት እንደሚጠቀምበት የሚያስችለውን ጸጋና ብርታትንም ተቀብሎአል። ለእግዚአብሔር አገልግሎት የተቀበልነውን ስጦታ ካልተጠቀምንበት ደግሞ እንቀጣለን (ማቴ. 25:14-30)።

11 እዚህ ላይ ጴጥሮስ ሁለት ዋና ዋና የክርስቲያን አገልግሎት መስኮችን ያነሳል። የመጀመሪያው የቃሉ አገልግሎት ሲሆን፣ ስለዚሁ አገልግሎት ሲኖርም እግዚአብሔር በእርሱ እንደሚኖር አድርጎ ይናገር ይላል። ሁለተኛው ደግሞ ሌሎችን የማገልገል አገልግሎት ነው (ዮሐዋ.

⁹ እዚህ ላይ አረማውያን የተባሉት የማያምኑት ናቸው።

6፥2-4)። መጋቢዎች፣ ሽማግሌዎችና ወንጌላውያን¹⁰ የሚካተቱት በመጀመሪያው የአገልግሎት መስክ ነው። የእግዚአብሔርን ቃል በማስተማርና በመስበክ የሚያገለግሉ ሁሉ፣ እግዚአብሔር በእነርሱ በኩል እንደሚናገር ሆነው ያገልግላሉ። እንደ እግዚአብሔር እንደራሴዎች ሆነው ይናገሩ።

በሁለተኛው አገልግሎት መስክ ማለትም ሌሎችን የማገልገልና የመርዳት አገልግሎት፣ ሁሉም ክርስቲያኖች መካፈል ይቻላል። አገልግሎቱን ለመፈጸም የሚያስችለንን ነገር ሁሉና ብርታቱን፣ እግዚአብሔር ራሱ ይሰጣል። የሚያስፈልገው ገንዘብ ከሆነ እግዚአብሔር ይሰጣል። ይሁን እንጂ፣ ሁሉንም ነገር እግዚአብሔር ራሱ እስኪያደርግ ድረስ እጃችንን አማጥፈን መቀመጥ የለብንም። ትሎታችንን፣ ብርታታችንን፣ ጊዜያችንን ሀብታችንን በእግዚአብሔር አገልግሎት ላይ ልናውለው ይገባል። ይህን ስናደርግ እግዚአብሔርን እናስከብራለን። የዚህ ዓለም ሥራችንና ድካማችን ሁሉ ያለው አንድ ዓላማ ብቻ ነው። ይህም ዓላማ እግዚአብሔርን ማክበር ነው።

ክርስቲያን በመሆናችን የሚደርስብን መከራ (4፥12-19)

12 ኢፕሮስ ይህን መልእክት ከጻፈላቸው አማኞች አንዳንዶቹ በተለያዩ መከራና ስደት ውስጥ ነበሩ። ምናልባትም የደረሰባቸው መከራ አስገርሞአቸው፣ አስደንግጦአቸውና ተስፋ አስቆርጦአቸውም ይሆናል። በክርስቶስ ካመኑ በኋላ በረከትን፣ ደስታንና ብልጽግናን እንደሚያገኙ አስበዋል። ይሁን እንጂ፣ ከእነዚህ መልካም ነገሮች ይልቅ ከወዳጆቻቸው መከራን፣ ከሮማውያን ደግሞ ስደትን ነበር ያተረፉት። ምናልባት አንዳንዶቹ፣ «ተከደናል» ሳይሉ አልቀሩም።

ኢፕሮስ ግን ወርቅ በእሳት እንደሚፈተን ሁሉ በደረሰባቸው መከራ እምነታቸው እየተፈተነ እንደሆነ አንባቢዎቹን ያሳስባቸዋል (ማር. 4፥5-6፤ 16-17፤ 1ኢፕ. 1፥6-7)።

13 የክርስቶስ መከራ ተካፋዮች በሆናችሁበት መጠን ደስ ይበላችሁ።¹¹ ክርስቶስ ወደክብር የደረሰው በመከራ መንገድ ነበርና ለእኛም እንዲሁ ነው። አሁን ለክርስቶስ መከራን ከተቀበልን፤ በኋላ የክብሩ ተካፋዮች እንሆናለን (ማቴ. 5፥10-12፤ ሮሜ 8፥17)። ክርስቶስ ወደዚህ ምድር ሲመለስ ከእርሱ ጋር አብዝተን ደስ ይለናል (ሮሜ 8፥18፤ 2ተሰ. 1፥4-5)። ስለዚህ መከራ ሲደርስብን፣ ልባችንን እስከመጨረሻው ካጸናን አንድ ቀን ወደምናገኘው የክርስቶስ ክብርና ደስታ እናቅናው። እውሎስ . . . በተስፋ የእግዚአብሔር ክብር ተካፋዮች በመሆናችንም ደስታና ትምክርት አለን። በዚህም ብቻ ሳይሆን በመከራችንም እንደሰታለን፣ እንመካለንም፤ ምክንያቱም ከመከራ ትዕግሥት እንደሚገኝ እናውቃለን፤ ከትዕግሥትም መጽናት፣ ከመጽናትም ተስፋ ይገኛል። በተሰጠን በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ስለሞላ ተስፋው አያሳፍርም በማለት ጽፎአል (ሮሜ 5፥2-5)። . . . በትዕግሥት ጸንተን ከተገኘን ከእርሱ ጋር እንንግሣለን (2ጢሞ. 2፥12)።

14 ክርስቶስን በታማኝነት የሚከተሉ ስለክርስቶስ ይሰደባሉ (መዝ. 69፥7-9፤ 89፥50-51፤ ማቴ. 10፥22፤ ዮሐ. 15፥18-21)። ስለ ክርስቶስ መስደብና መናቅ ውርደት ሳይሆን ክብርና እድልኝነት ነው (ማቴ. 5፥11፤ ዮሐ. 5፥41፤ ዕብ. 11፥26፤ 13፥13፤ 1ኢፕ. 4፥16)። ስለ ክርስቶስ መከራን ብንቀበል ክብር የሆነው የእግዚአብሔር መንፈስ በእኛ ላይ ያርፋል፤ ለዘላለምም ከእኛ ጋር ይኖራል (ዮሐ. 14፥23)።

15 መከራ የደረሰብን ከፋ በማድረጋችን ከሆነ ግን ክርስቶስንም ሆነ ራሳችንን እናስከብርም። በጥፋታችን

መቀጣት ወይም መከራን መቀበል ምንም ደስታ አያመጣም። ስለዚህም የሚደርስብን መከራ ሁሉ ስለክርስቶስ ማለትም መልካም ነገር ስላደረግን እንደሆነ እርግጠኛ እንሁን። እግዚአብሔርን የምናስከብረው በዚህ መንገድ ብቻ ነው (1ኢፕ. 2፥19-20፤ 3፥17 እና ገለጻዎቹን ይመልከቷል)።

16 ኢፕሮስ በነበረበት ዘመን ክርስቲያን የሚለው ስም በሁሉም ዘንድ የተጠላ ነበር። ብዙ ክርስቲያኖች ድኸት፣ አንዳንዶቹም ባሪያዎችና አሽከሮች ነበሩ። አንዳንዶቹም ቀድሞ አይሁድ የነበሩ ናቸው። ስለዚህም ሮማውያን ክርስቲያኖችን በጣም ይንቁአቸዋል። ክርስቲያን ተብሎ መጠራት አሳፋሪ ነበር። እዚህ ላይ ኢፕሮስ፤ ክርስቲያን በመሆኑ መከራ የሚደርስበት ቢኖር ግን አይፈር ይላል። ከዚያ ይልቅ ስለዚያ ስም እግዚአብሔርን ያመስገን፤ ምክንያቱም ያ ስም የነገሰታት ንጉሥ እና የጌተችም ጌታ ስም ነው! (ቴ. 14 እና ገለጻውን ይመልከቷል)።

17 እግዚአብሔር በኃጢአት ላይ ፍርድን የሚጀምረው በእግዚአብሔር ሰዎች ማለትም፤ በአማኞች ነው። እግዚአብሔር በክርስቲያኖች ላይ ይፈርዳል፤ ኃጢአታቸውንም ይቀጣል። እግዚአብሔር ለኃጢአት የሚሰጠው ቅጣት የዘላለም ሞት ነው። ይህም ኢየሱስ በእኛ ምትክ የተቀበለው ቅጣት ነው (ቴ. 6 እና ገለጻውን ይመልከቷል)። የኃጢአታቸውን ዋጋ እንዲከፍል እግዚአብሔር አንድ ልጁን እስኪሰጥ ድረስ፣ በአማኞች ላይ የሚደርሰው ፍርድ ይህን ያህል ህባድ ከሆነ፣ ለእግዚአብሔር ወንጌል የማይታዘዙ ሰዎች ማለትም ክርስቶስን እንደ አጻኝቸው¹² ባልተቀበሉ ሰዎች ላይ ማ ፍርዱ ምን ያህል የበረታ ይሆን? በማያምኑ ሰዎች ላይ እግዚአብሔር የሚፈርደው ፍርድ አስፈሪና ጽኑ ነው (2ተሰ. 1፥6-10)።

18 እዚህ ላይ ኢፕሮስ የሚጠቅለው ከምላሌ 11፥31 ነው። ጻድቅ የሚፈረድበትና እምነቱም በእሳትና በብዙ መከራ የሚፈተን ከሆነ፣ የኃጢአቱኛው መጨረሻ ምን ሊሆን ነው! በሚቀጥለው ሕይወት የእግዚአብሔርን ፍርድ ከመጠበቅ ይልቅ፣ አሁን በዚህ ሕይወት እያለን ወደ ክርስቶስ መምጣትና በኃጢአታችን ላይ እንዲፈርድ ማድረግ ይቻላል።

19 ስለዚህም መኮኑ ሲደርስብን በእግዚአብሔርም ሆነ በሰው ላይ አንቆጣ። ምክንያቱም ቅዱሳን የምንሆነው በእነዚህ መከራዎች አማካይነት ነው። በመከራ ውስጥ እምነታችን ይፈተናል፤ ይጠነክራል። በመከራ አማካይነት በእግዚአብሔር መንግሥት ስፍራን ለመቀበል እንዘጋጃለን (ሮሜ 8፥17፤ ዕብ. 12፥5-7፤ 10)። ስለዚህም እርሱ ታማኝ ነውና ራሳችንን ለእግዚአብሔር እንስጥ። እውሎስ . . . ይህን መልካም ሥራ በእናንተ ሕይወት ውስጥ የጀመረው አምላክ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ ለፍርድ ዘመኑ ለሰበት ቀን ወደ ፍጻሜ እንደሚያደርሰው እርግጠኛ ነኝ፤ በማለት ጽፎአል (ፊል. 1፥6)። ከዚህም ሌላ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመለስበት ቀን ያስነቀፋ ሆናችሁ እንድትገኙ እርሱ እስከ መጨረሻ ጸንታችሁ እንድትኖሩ ያደርጋችኋል። ከልጁ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነብረት እንዲኖራችሁ የጠራችሁ እግዚአብሔር የታመነ ነው ብሏል (1ቆሮ. 1፥8-9)።

ስለዚህም ጻድቅ ፈራጅ ለሆነው እግዚአብሔር ራሳችንን እንስጥ (1ኢፕ. 2፥23)። በመስቀል ላይ በነበረበት ጊዜ ኢየሱስ የተናገረው የመጨረሻ ቃል፣ «አባት ሆይ! ነፍሴን በእጅህ አስረከባለሁ» የሚል ነበር (ሉቃ. 23፥46)። ኢየሱስ ይህን ሲናገር ኢፕሮስ ሰዎቹ ነበር! ይህን ቁጥር በሚጽፍበት ጊዜ ይህን ቃል እያሰበ እንደ ነበር ጥርጥር የለውም።

¹⁰ ይሁን እንጂ፣ ሁሉም ክርስቲያኖች እምነታቸውን ለሌሎች እንዲያካፍሉ ተጠርተዋል (1ኢፕ 3፥15)።

¹¹ በግሪኩ በኩሪ ጽሑፍ መሠረት፣ ደስ ይበላችሁ የሚለው «ሁል ጊዜም ደስ ይበላችሁ» ማለት ነው።

¹² ለማያምኑ ሰዎች እግዚአብሔር የሚሰጠው ቅጣት ዘላለማዊና መንፈሳዊ ሞት ነው። ይህ ቅጣት ደግሞ አንዳንድ ጊዜ፣ ሁለተኛው ሞት ይባላል (ፊል. 20፥14-15)። በክርስቶስ አማካይነት ግን ክርስቲያኖች ከዚህ ሞት ድነዋል። ክርስቲያኖች የሚሞቱት «የመጀመሪያውን ሞት» ብቻ ነው፤ ይህም ማንኛውም ሰው የሚሞተው ተፈጥሮአዊ ሞት ነው።

ምዕራፍ 5

ለሽማግሌዎች እና ለጎልግላች (5:1-11)

1 ምንም እንኳን ጲጥሮስ ከመጀመሪያዎቹ ዐሥራ ሁለት የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ዋነኛው ቢሆንም፤ እዚህ ራሱን የሚጠራው ከቤተክርስቲያን ሽማግሌ አንዱ እንደሆነ ነው። ከዚህ አባባሉ የጲጥሮስን ትሕትና እንመለከታለን። ሌሎችን በመጫን ሳይሆን እንደ አማኝ ወንድሞቹ ነው የሚመከራቸው (ቁ. 3)። ጲጥሮስ ይህን መልእክት የሚጽፈው እንደ ክርስቶስ መከራ ምስክር (ሉቃ. 24:45-48፤ የሐዋ. 1:8) እና እንደ ወደ ፊት የሚገለጠው ክብር ተከፋይ ሆኖ ነው (ሮሜ 8:17-18)።

2 አዲስ ኪዳን በተጻፈበት ዘመን የቤተክርስቲያን መሪዎች በተለምዶ ሽማግሌዎች (የሐዋ. 14:23፤ 20:17፤ ቲቶ 1:5) ወይም ደግሞ ሌሊስ ቆዳሳት¹³ በመባል ይጠሩ ነበር (1ጢሞ. 3:1)። ዛሬ ደግሞ እነዚህን የቤተክርስቲያን መሪዎች አገልጋዮች ወይም መጋቢዎች እንላቸዋል። «መጋቢ» የሚለው ቃል በግሪክ ቋንቋ እረኛ ማለት ነው። ስለዚህም ጲጥሮስ የቤተክርስቲያን ሽማግሌዎችን እረኞች እንደሆኑ ይመከራቸዋል። ይህንንም መሠረት በማድረግ የቤተክርስቲያን መሪን ሁለት ዋና ዋና ኃላፊነቶች እንመለከታለን። በመጀመሪያ ደረጃ እንደ «ኤጲስ ቆዳስነቱ» ወይም እንደ «ተቆጣጣሪነቱ» ማስተማር፤ መምከርና ያለ ሥርዓት የሚሄዱትንም የቤተክርስቲያን አባላት ሥርዓት ማስያዝ አለበት (2ጢሞ. 4:2)። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ እንደ «መጋቢነቱ» ወይም እንደ «እረኝነቱ» መንጋውን መመገብና መንከባከብ «ከተኩሳዎች» ማለትም ከሐሰት አስተማሪዎች መጠበቅ አለበት (ማቴ. 7:15፤ የሐዋ. 20:28-29)።

መሪዎች፤ አስተዳዳሪዎች ወይም ተቆጣጣሪዎች ብቻ ሳይሆኑ፤ እረኞች መሆን እንደሚገባቸው ጲጥሮስ በሚገባ አስተውሏል። ከሞት ከተነሣ በኋላ ኢየሱስ ሦስት ጊዜ በነቹን እንዲያስማራ አዘዘት ነበር (የሐዋ. 21:15-17)። በነቹ የእግዚአብሔር መንጋ ናቸው። ዋናው እረኛም ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ ነው። የቤተክርስቲያን መሪዎች እግዚአብሔርንና መንጋውን ማገልገል ያለባቸው በግድ ሳይሆን በፍቅር ነው። መሪነታቸውን መንጋውን ለማገልገል እንጂ ገንዘብን ወይም ክብርን ለማግኘት ሊጠቀሙበት አይገባም (ማር. 10:45፤ የሐዋ. 10:11)።

3 መልካም መሪ የሚመራው በዋነኛነት ደረጃ በራሱ የሕይወት ምሳሌነት ነው። እርግጥ ነው የቤተክርስቲያን መሪ ሥልጣን አለው፤ ሥልጣኑንም በትክክለኛው መንገድና በትክክለኛው ጊዜ ሊጠቀምበት ይገባል። በተለይም ደግሞ እውነትን የሚቃወሙትንና ለእግዚአብሔር የማይታዘዙትን ሥርዓት ለማስያዝ በሥልጣኑ በአግባብ ሊጠቀምበት ይገባል። ይሁን እንጂ፤ የቤተክርስቲያን መሪ መምራት ያለበት በተቻለ መጠን በራሱ ሕይወት ምሳሌነት ነው (1ቆሮ. 11:1)። እረኛው መልካም ከሆነ፤ በነቹ ሊከተሉት ፈቃደኛ ናቸው (የሐዋ. 10:14፤ 27)። እረኛው በኃይል ወይም በዛቻ መምራት የለበትም። ሥልጣኑን ሌሎችን ለመጨቆኝ ማዋል አይገባውም፤ ከዚህ ይልቅ ለማገልገል ይጠቀምበት (ማር. 10:42-45)።

4 መልካም እረኞች የማይበላሸውን የክብር አክሊል በሽልማት ይቀበላሉ። ጲጥሮስ በነበረበት ዘመን በውድድር የሚያሸንፉ ሰዎች ከቅጠላቅጠል የተሠራ አክሊል ይሸለሙ ነበር፤ ሁላችን እንደምናውቀው ደግሞ ቅጠል በፍጥነት ይጠወልጋል፤ ይደርቃል። ክርስቲያን የሚቀበለው የክብር አክሊል ግን አይደርቅም፤ አይበላሸም (1ቆሮ. 9:25፤ 2ጢሞ. 4:8፤ ያዕ. 1:12 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

5 ከዚህ አስቀድሞ ክርስቲያኖች አንዳቸው ለሌላው እንዲታዘዙ ጲጥሮስ ተናግሮ ነበር (1ጲጥ. 2:13፤ 18፤ 3:1)። ጳውሎስም በተለያዩ መልእክቶቹ ስለዚህ ጉዳይ ጽፎአል

(ሮሜ 13:1፤ 1ቆሮ. 16:16፤ ኤፌ. 5:21-22፤ 6:115)። እዚህ ላይ ግን ጲጥሮስ በተለይ የሚመከረው በቤተክርስቲያን ያሉ ጎልግላች ለሽማግሌዎች እንዲገዙ ነው። ብዙውን ጊዜ ወጣቶች በራሳቸው መንገድ መሄድን እንጂ፤ ለማንም መታዘዝን አይፈልጉም። ብዙ ወጣቶች ትሕትናና ጥበብ ይጎድላቸዋል። ስለዚህም ለራሳቸውና ለቤተ ክርስቲያን ሲሉ ጎልግላች ለሽማግሌዎቻቸው መታዘዝ ይኖርባቸዋል።

ሁሉም የቤተክርስቲያን አባላት ትሕትናን እንደ ልብስ መልበስ አለባቸው። ትሕትና ሲባል በውጭ የምናሳየው አጉል ትሕትና አይደለም። እውነተኛ ትሕትና ከውስጣዊ አእምሮአችን የሚመነጭ ነው። ትሕት ሰው በእግዚአብሔር ፊት ራሱን ዝቅ ያደርጋል። አለኝ የሚለው ጽድቅ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እንደመርገም ጨርቅ እንደሆነ ያውቃል (ኢሳ. 64:6)። ትሕት ሰው አለኝ የሚለው ማንኛውም መልካም ነገር የእግዚአብሔር ጸጋ ውጤት ብቻ መሆኑን ያውቃል (1ቆሮ. 4:6-7፤ 15:10)።

ከብዙ ክርስቲያኖች ሕይወት ተሞክሮ መረዳት እንደተቻለው፤ ትሕትና በጣም ከባድ ነው። ለዚህም ዋናው ምክንያቱ የትሕትና ተቃራኒ የሆነው ትዕቢት ነው። ትዕቢት በሰው ልብ ጥልቅ ውስጥ ያለ ኃጢአት ሲሆን፤ ነቅሎ ለማውጣትም የሚያስቸግር ነው።¹⁴ የሰይጣን ዋናው ኃጢአት ትዕቢት ነው፤ በትዕቢት ተነሳሳቶ ራሱን ከእግዚአብሔር ጋር ለማስተካከል ሞከረ (ኢሳ. 14:12-14)። የአዳምና የሐዋን ዋናው ኃጢአታቸውም ትዕቢት ነበረ፤ እነርሱም እንደ እግዚአብሔር ለመሆን ሞክረዋል (ዘፍ. 3:4-6)። በዚህ ምክንያት ነው እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ይቃወማል፤ ለትሁታን ግን ጸጋን ይሰጣል የተባለው (ምሳ. 3:34፤ ሉቃ. 1:51-52፤ ያዕ. 4:6)። በዚህ ምክንያት ነው አዲስ ኪዳን ትሕት እንድንሆን አጠንክሮ የሚያስተምረን (ሮሜ 12:3፤ ኤፌ. 4:2፤ ፊል. 2:3)።

6 ራሳችንን ዝቅ ካደረግን እግዚአብሔር ከፍ ያደርገናል። ራሳችንን ከፍ ለማድረግና ለማኩራራት ከፈለግን ግን እግዚአብሔር ዝቅ ያደርገናል (ማቴ. 23:12፤ ያዕ. 4:10 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

እዚህ ላይ እጥረስ ራሳችሁን ዝቅ አድርጉ ይላል። ራሳችንን ዝቅ ማድረግ አለብን፤ ራሳችንን ትሕት ማድረግ አለብን። እንደ እውነቱ ከሆነ ደግሞ ማንም ራሱን ዝቅ ማድረግ አይፈልግም። ይሁን እንጂ፤ ሌላው ዝቅ ከሚያደርገን ይልቅ እኛው ራሳችን ራሳችንን ዝቅ ማድረግ ይበጀናል!

እግዚአብሔር ብርቱ እጅ ሥር ራሳችንን ዝቅ እናድርግ። ሁሉም ነገሮች ከእግዚአብሔር ብርቱ እጅ ሥር ናቸው፤ ሁሉንም የሚቆጣጠረው እርሱ ነው። ዓመፀኛውን ለመቅጣትና ጸድቁንም ለመታደግ የእግዚአብሔር እጅ ብርቱ ነው። እርሱ ስለ እኛ ያስባልና ራሳችንን ከእግዚአብሔር ብርቱ እጅ ሥር ማድረግ እንችላለን (ቁ. 7)። በእኛ ላይ እንዲደርስ የሚፈቀድለት መክራ ሁሉ፤ በመጨረሻ ለእኛው ለራሳችን ጥቅም እንደሚሆን በፍጹም ልንተማመንበት እንችላለን (ሮሜ 8:28፤ ዕብ. 12:7-9 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። እነዚህ መከራዎች በዚህ ዓለም ለመሻሻላችንና በሚቀጥለው ዓለም ደግሞ ለክብራችን ምክንያት ይሆናሉ።

እግዚአብሔር በወሰነው ጊዜ ከፍ ያደርገናል። ከፍ እስከንደረግ ድረስ መጠበቅን አንፈልግም፤ ነገር ግን ወዲያውኑ ከፍ መደረግን እንፈልጋለን። እግዚአብሔር ግን ለመንፈሳዊ በጎነታችን የሚበጀንን ከእኛ ይልቅ ያውቃል። መስተካከል እስካሰፈለገን ድረስ እግዚአብሔር ያስተካከለናል፤ ትሕትናን ከተማርን በኋላ ግን እርሱ ራሱ ከፍ ያደርገናል።

7 ችግሮችና መከራዎች ዝቅ ሲያደርጉን፤ መጨነቅና መሸበር የለብንም። ከፈተናዎቻችን መላቀቅ አይቻለን ይሆናል፤ ከጭንቀታችን መላቀቅ ግን ይቻላል። ጭንቀታችንን ለእግዚአብሔር መስጠት እንችላለን (መዝ. 55:22)። እግዚአብሔር እንደሚደግፈንና እንደሚጠነቀቅልን ፍጹም እርግጠኞች ልንሆን ይገባል (ማቴ. 6:25-34)።

¹³ በግሪክኛ ቋንቋ ሌሊስ ቆዳሳ ማለት ተቆጣጣሪ እንደማለት ነው። እንዲህ አይነቱ ሰው «እጸስ» በመባልም ይጠራል።

¹⁴ ከራስ ወዳድነት ይልቅ ትዕቢት በጣም የጠለቀ ኃጢአት ነው። ምክንያቱም ልባችንን ከማንኛውም ዓይነት ራስ ወዳድነት ብናንጸድ እንኳን፤ ይህን በማድረጋችን መታዘዝ አንችላለን!

ጭንቀታችንን ለእግዚአብሔር ስንሰጠው እርሱ ደግሞ ከሰው ማስተዋል በላይ የሆነውን ሰላሙን ይሰጠናል (ፊል. 4:6-7 እና ገላጳውን ይመለከታል)።

8 በመጠን ኑሩ፤ ጌታም። ክርስቶስን ለማገልገል በመጠን መኖርና ለሥራ መዘጋጀት አለብን (1ጴጥ. 1:13)። በጸሎት ለመታጋትም በመጠን መኖርና መልካም ኅሊና ሊኖረን ይገባል (1ጴጥ. 4:7)። እዚህ ላይ ጴጥሮስ፤ ዲያብሎስ እንዳይውጠን ከፈለግን በመጠን መኖርና መንቃት እንደሚገባን ይናገራል።

ወደ ኃጢአትና ወደ አለመታዘዝ በመምራት ዲያብሎስ ሊውጠን ይሞክራል። በመካከላችን አለመግባባትን በመፍጠርና እኛን ለሰው ማጥፋትና ለሐሜት¹⁵ በማጎላላት ኅብረታችንን ለማፍረስ ይሞክራል (ገላ. 5:15)። ከሁሉም በላይ ደግሞ ጥርጥርና ፍርሃትን በአእምሮአችን በመጠንሰስ፤ ዲያብሎስ እምነታችንን ለማጥፋት ይሞክራል። እምነታችንን ማጥፋት ከቻለ ደግሞ፤ እስከ መጨረሻ ጠፍተናል ማለት ነው። ሰይጣን ብርቱ ጠላት ነው (ኤፌ. 6:12)። በራሳችን ብርታት ልናሸንፈው እንችላለን ብለን በፍጹም ማሰብ የለብንም።

እግዚአብሔርና ክርስቶስ ግን ከዲያብሎስና ከከፋት ኃይላቱ ይልቅ ብርቱ ናቸው (ኤፌ. 6:10-11፤ 1ዮሐ. 4:4)። ዲያብሎስ እንደሚያገለግል አንበሳ ሊሆን ይችላል፤ እግዚአብሔር ግን በአንገቱ ላይ ገመድ አግብቶበታል። ከዚህ «ገመድ» የተነሣም ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ ምንም ማድረግና የትም መሄድ አይችልም። ዲያብሎስ ችግር መፍጠር የሚችለው እግዚአብሔር እስከፈቀደለት ድረስ ብቻ ነው። ዓላማውን እንዲፈጽም እግዚአብሔር በሰይጣን እንኳ ይጠቀማል። ታማኝ ልጆቹን ሰይጣን እንዲውጥ እግዚአብሔር በፍጹም አይፈቅድለትም።

ሆኖም፤ እኛ አማኞቻችን የራሳችንን ድርሻ መፈጸም አለብን። ያለራሳችን ትብብር እግዚአብሔር ሊከላከልልን አይችልም። በመጀመሪያ ደረጃ በመጠን መኖርና መንቃት ይኖርብናል። በሁለተኛ ደረጃ ለእግዚአብሔር ፈቃድ መታዘዝ አለብን። በሦስተኛ ደረጃ፤ ወደፊተና እንዳንገባ በትጋት መጸለይ ይገባናል (ማቴ. 6:13፤ ማር. 14:38)። በአራተኛ ደረጃ የእግዚአብሔርን የጦር መሣሪያዎች መታጠቅ አለብን (ኤፌ. 6:13-18)። ይህን ሁሉ ካደረግን በኋላ በመጨረሻ በእምነት ጸንተን በመቆም ሰይጣንን መቃወም ይኖርብናል (ቁ. 9)። ሰይጣንን ከተቃወምነው ደግሞ ይሸሻል (ያዕ. 4:7)።

9 በእምነት ጸንታችሁ ተቃውሙት። በእንድ ወቅት ጴጥሮስ ሰይጣንን መቃወሙን ዘንግቶ ነበር። እምነቱም ተጻክሞ ነበር። በዚህ ጊዜ ኢየሱስ ለጴጥሮስ እንዲህ አለው፤ «የአንተ እምነት እንዳይጠፋ እኔ እጸልያለሁ፤ አንተም ተጸጽተህ ወደእኔ በተመለስህ ጊዜ ወንድሞችህን አጽና» (ሉቃ. 22:32)።

አሁን በዚህ ቁጥር ላይ ጴጥሮስ (ስምዖን)፤ እያደረገ ያለው ኢየሱስ የተናገረውን ነው። በተነገረው መሠረት ወንድሞቹን እያጸና እያበረታታ ነው። ሰይጣን ከሚሠራው ተንኮል የተነሣ፤ በመላው ዓለም ያሉ ክርስቲያኖች የተለያየ መከራ ይደርስባቸዋል። ስለዚህ፤ መከራ የሚደርስብን እኛ ብቻ አይደለንም። አንዳችን ሌላውን እናጽናና።

በመጨረሻም አማኞች በበጉ (በክርስቶስ) ደምና በተናገሩት የምስክርነት ቃል ሰይጣንን ማሸነፍ ይችላሉ። በተለይም ደግሞ ዲያብሎስን ማሸነፍ የሚችሉት፤ ለሕይወታቸው ላይሳሉ ራሳቸውን ለሞት አሳልፈው የሚሰጡት ናቸው (ራእ. 12:11)። ጴጥሮስ ለሕይወቱ በመሳሳት ከሞት አላፈገፈገም። እንዲያውም በሮማውያን የተገደለው ታማኝ የክርስቶስ ምስክር ስለ ነበር ነው። ምናልባትም ጴጥሮስ ይህን መልእክት ከጻፈላቸው ሰዎች አንዳንዶቹ በዚያኑ ወቅት ሞት ይጠብቃቸው ይሆናል። እምነታቸው ግን ፈጽሞ መናወጥ የለበትም! በጌታና በእርሱም

ታላቅ ኃይል ይበርቱ (ኤፌ. 6:10)። እነርሱም ዲያብሎስን ያሸንፉ (1ዮሐ. 4:4)።

10-11 አሁን ደግሞ በዚህ የመልእክቱ መደምደሚያ ላይ ጴጥሮስ ከመጽሐፍ ቅዱስ ታላላቅ ተስፋዎች አንዱን ይሰጠናል። ወደ ዘላለማዊ ክብሩ የጠራችሁ የጸጋ ሁሉ አምላክ ራሱ፤ ለጥቂት ጊዜ መከራ ከተቀበላችሁ በኋላ ፍጹሞች ያደርጋችኋል፤ ያጸናችኋል፤ ያበረታችኋል። አምላካችን የጸጋ ሁሉ አምላክ ነው። ያለንበት ሁኔታ ምንም ይሁን፤ ችግራችንም የቱንም ያህል ከባድ ይሁን፤ የእግዚአብሔር ጸጋ በቂያችን ነው። መከራችን ቀላልና ጊዜያዊ ነው (2ቆሮ. 4:17)። በክርስቶስ አማካይነት እግዚአብሔር ወደ ዘላለማዊ ክብሩ ጠርቶናል። ጳውሎስ እንዲህ በማለት ጻፈ፤ የሚጠራችሁ ታማኝ ስለሆነ ይህን ያደርገዋል (1ተሰ. 5:24)።

የመጨረሻ ሰላምታ (5:12-14)

12 ሲላስ (ስልዋኖስም ይባላል) በ1ተሰ. 1:1 እና በ2ተሰ. 1:1 ተጠቅሶአል። በጳውሎስ ሁለተኛው ሐዋርያዊ ተልዕኮው፤ ሲላስ የሥራ ረዳቱ ነበር (የሐዋ. 15:40፤ 16:1-40፤ 17:1-5)።

13 በባቢሎን ያለችው እሳት ቤተክርስቲያን የሚለው፤ በሮም የነበረችውን ቤተክርስቲያን ያመለክታል። በብሉይ ኪዳን ዘመን ባቢሎን የአንድ ትልቅ መንግሥት (የአሁኒቷ ኢራቅ) ዋና ከተማ ነበረች። ባቢሎን በአመጽና በጣዖት አምልኮ የተሞላች ከተማ ነበረች። ስለዚህም የሮም ንጉሠ ነገሥት ዓመፅ ዋና ከተማ ስለነበረች፤ አዲስ ኪዳን በተጻፈበት ዘመን የነበሩ ክርስቲያኖች ሮምን ባቢሎን በማለት ይጠሯት ነበር።

ጢሞቴዎስ የጳውሎስ መንፈሳዊ ልጅ እንደነበር ሁሉ፤ ማርቆስ የጴጥሮስ መንፈሳዊ ልጅ ነበር። ማርቆስ፤ የማርቆስ ወንጌል ጸሐፊ ነው። ማርቆስ ስለ ክርስቶስ የተማረውን ሁሉ የተቀበለው ከጴጥሮስ ነው፤ ስለዚህም ወንጌሉን የጻፈው፤ ጴጥሮስ በነገረው መሠረት ነው። ማርቆስ በየሐዋ. 12:12፤ 25፤ 15:36-40፤ ቆላ. 4:10፤ 2ጢሞ. 4:11 ተጠቅሶአል።

14 በሰላምታ ልውውጥ ወቅት መሳሳም፤ አዲስ ኪዳን በተጻፈበት ዘመን የነበሩ ክርስቲያኖች ሁሉ ልማድ ነበር (ሮሜ 16:16፤ 1ቆሮ. 16:20)።

የክርስቶስ ለሆናችሁት ለሁላችሁም ሰላም ይሁን። በዚህ ዓለም መከራ ይደርስብናል። ሆኖም በክርስቶስ ሰላም አለን። ኢየሱስ እንዲህ አለ፤ «ሰላምን እውላችኋለሁ፤ ሰላሜንም እሰጣችኋለሁ፤ እኔ የምሰጣችሁ ሰላም ዓለም እንደሚሰጠው ዐይነት አይደለም፤ ልባችሁ አይጨነቅ ደግሞም አይፍራ» (ዮሐ. 14:27)።

15 በግሪክ ቋንቋ ሰይጣን ማለት «ከሳሽ» ማለት ነው (ሰይጣን የዲያብሎስ የዕብራይስጥ ስሙ ነው)። በራእይ 12:10 ላይ ሰይጣን የወንድሞቻችን ከሳሽ ተብሎአል።

2ኛ የጴጥሮስ መልእክት

መግቢያ

ከ

መጀመሪያዎቹ የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ዋነኛ የሆነው ሐዋርያው ጴጥሮስ ይህን መልእክት የጻፈው በ65 ዓ.ም. ገደማ ማለትም በሕይወቱ መጨረሻ አካባቢ ነው። ጴጥሮስ ይህን መልእክት የጻፈው በጠቅላላ መካከለኛ ምሥራቅ በነበሩ ክርስቲያኖች መካከል እየተስፋፋ ለነበረው የሐሰት ትምህርት ምላሽ ለመስጠት ነበር። ደኅንነት ለማግኘት የተለየ የክርስቶስ ዕውቀት ሊኖረን ይገባል፤ ሆኖም ለክርስቶስ መታዘዝም ሆነ የተቀደሰ ሕይወትን መምራት ይህን ያህል አስፈላጊ አይደለም፤ በማለት የሚያስተምሩ ብዙ ሐሰተኛ መምህራን ተነስተው ነበር። ጴጥሮስ በዚህ መልእክቱ አበክሮ የሚያስተምረው ግን፣ ያለ እውነተኛ መንፈሳዊነት እንዲህ ያለው የክርስቶስ «እውቀት» ሐሰተኛ እውቀት እንጂ፣ እውነተኛ እውቀት እንዳልሆነ ነው።

አስተዋጽኦ

ሀ. ክርስቲያኖዊ ሥነ ምግባር (1፡1-21)

1. በጸጋ ስለ ማደግ የተሰጠ ማበረታቻ (1፡1-15)
2. የክርስቶስ ክብር (1፡16-21)

ለ. ሐሰተኛ መምህራን (2፡1-22)

1. በሐሰተኛ መምህራን ላይ ስለሚደርሰው ፍርድ (2፡1-9)
2. የሐሰተኛ መምህራን ባሕርያት (2፡10-22)

ሐ. የክርስቶስ ዳግም ምፅዓት (3፡1-18)

1. የክርስቶስ ዳግም ምፅዓት እርግጠኝነት (3፡1-10)
2. የክርስቶስ ዳግም ምፅዓት የሚያስከትለው የምግባር ተጽእኖ (3፡11-18)

ምዕራፍ 1

የእግዚአብሔር ጥሪ እና ምርጫ (1+1-15)

1 እጥሮስ ራሱን ስምዖን እጥሮስ በማለት ይጠራል። ስምዖን አይሁዳዊ ስሙ ሲሆን፤ እጥሮስ ደግሞ ኢየሱስ ራሱ የሰጠው የክርስቲያን ስሙ ነው (ማቴ. 16+17-18፤ ማር. 3+16)።

እጥሮስ የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይና ሐዋርያ ነው (ሮሞ 1+1 ይመለከታል)። እጥሮስ መልእክቱን የሚጽፈው፤ በአዳኛችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ አማካይነት እኛ እንዳገኘነው እምነት የሆነ ክቡር እምነት ላገኛችሁ ለሚላቸው አማኞች ነው። እምነት ስጦታ መሆኑን ከዚህ መመልከት ይቻላል። ለሚጠራቸው ሁሉ እግዚአብሔር እምነትን ይሰጣቸዋል (ዮሐ. 6+44፤ ኤፌ. 2+8-9፤ 2ተሰ. 2+13 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። እምነትን ከተቀበልን በኋላ ግን በዚያ እምነት መጠቀም ማለትም ክርስቶስን መቀበል ይኖርበናል፤ እንደዚያ ካልሆነ ምንም ጥቅም አናገኛለንም (ዮሐ. 3+16፤ 18+36)።

እጥሮስ አምላካችንና አዳኛችን ኢየሱስ ክርስቶስ በማለት ይጽፋል። ኢየሱስ አምላክና አዳኝ ነው፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር አብ፤ ኢየሱስና መንፈስ ቅዱስ ሦስቱም አንድ ናቸው (ዮሐ. 10+30 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

2 እዚህ ላይ እጥሮስ በ1ኢፕ. 1+2 ላይ የጻፈውን በድጋሚ ያቀርባል (ሮሞ 1+7፤ ኤፌ. 1+2 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። በዚህ ሰላምታው ውስጥ ግን እጥሮስ፤ እግዚአብሔርንና ጌታችንን ኢየሱስን በማወቅ የሚል ያክልበታል። እጥሮስ የሚናገረው እውቀት እግዚአብሔርንና ኢየሱስ ክርስቶስን በግል ስለ ማወቅ ነው። አዲስ ሕይወት፤ አዲስ ኃይልና አዲስ አእምሮ የሚገኘውም ከዚህ እውቀት ነው (ዮሐ. 17+31፤ ፊል. 3+10 ይመለከታል)። ይህ ዓይነቱ እውቀት፤ እጥሮስ በዚህ መልእክቱ እንደሚቃወማቸው እንደ ሐሰተኛ መምህራን ሐሰተኛ እውቀት አይደለም። የክርስቶስን እውቀት ማግኘት ክርስቶስን ማወቅ ማለት ነው፤ ክርስቶስን ማወቅ ማለት ደግሞ ለእርሱ መታዘዝ ማለት ነው (1ዮሐ. 2+3)። «እግዚአብሔርን ዐውቀዋለሁ» እያለ የእርሱን ትእዛዞች የማይፈጽም ቢኖር ሐሰተኛ ነው (1ዮሐ. 2+4)። በእውነት ክርስቶስን ማወቅ ማለት እርሱን ማግኘት ማለት ነው (ፊል. 3+8)። ከእርሱም ጋር ጸጋን፤ ስለምንና ሌሎች በረከቶችንም መቀበል ማለት ነው (ሮሞ 8+32፤ ኤፌ. 1+3)።

3 ክርስቶስ እጥሮስንና ሌሎች ሐዋርያትን እንደጠራ ሁሉ፤ እኛንም ጠርቶናል። በገዛ ራሱ ክብር በቸርነቱም ወደ እርሱ ተጠርተናል (ዮሐ. 1+14 ይመለከታል)። በጥሪው መሠረት እንድንኖር የሚያስፈልገንንም ሁሉ በመለኮታዊ ኃይሉ ይሰጠናል (ኤፌ. 3+20-21፤ 4+1፤ ፊል. 2+13፤ 4+13 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ለሕይወት የሚያስፈልገንን (ዮሐ. 10+10) ለእውነተኛ መንፈሳዊነት የሚያስፈልገንንም (1ተሰ. 4+7) ሁሉ ሰጥቶናል።

4 በእነዚህም ምክንያት ማለትም፤ በክርስቶስ ክብርና ቸርነት (ቁ. 3) ክርስቶስ የጸጋን፤ የኃጢአት ይቅርታን፤ የመንፈስ ቅዱስ፤ የአዲስ ሕይወትንና፤ የእግዚአብሔር ልጅነትን ተስፋ ሰጥቶናል። እነዚህ ስጦታዎች የተሰጡን የመለኮታዊ ባሕርይ ተካፋዮች እንድንሆን ነው (ዮሐ. 1+12፤ 1ዮሐ. 3+2 ይመለከታል)። በክርስቶስ መከራ እንካፈላለን (1ኢፕ. 4+13)። በክርስቶስ ክብር እንካፈላለን (ቆላ. 3+4፤ 1ኢፕ. 5+1፤ 10)። ከዚህም በላይ ደግሞ፤ የክርስቶስ መለኮታዊ ባሕርይ ተካፋዮች ነን (ሮሞ 8+9፤ ገላ. 2+20፤ 1ዮሐ. 3+9 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

የክርስቶስን መለኮታዊ ባሕርይ እየተካፈልን ስለሆነ፤ ምግባርን አልመልክቱ ክርስቶስ እንደሚያደርገው ማድረግ አለብን። በዓለም ካለው የምራል ውድቀት እና ክፉ ምኞት አምልጠን የክርስቶስን ባሕርያት መልበስ አለብን (ኤፌ. 4+20-24 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

5-7 እንግዲህ የእግዚአብሔር ልጆችና የክርስቶስ ባሕርይ ተካፋዮች ከሆንን፤ ከዕለት ወደዕለት ክርስቶስን ወደ መምሰል ደረጃ ማድግ አለብን። በየዕለቱ መታጋብ የለብንም (ፊል. 3+12-14)። ይህ ትጋታችን ደግሞ የእግዚአብሔርን ልጅ በማወቅና በእምነት ወደ ሚገኘው አንድነት ደርሰን፤ ክርስቶስ ፍጹምና ሙሉ መሆኑን እስከናውን ድረስ መቀጠል ይኖርበታል (ኤፌ. 4+13)።

ከ 5-7 ባሉት ቁጥሮች ላይ፤ እጥሮስ በሕይወታችን ማደግ የሚገባቸውን ጥቂት የክርስቶስን ባሕርያት ይዘረዝራል። በመጀመሪያ የሚያነሳው እምነት ነው። ምንጊዜም ቢሆን እምነት በክርስቶስና ሕይወታችን የምንወስደው የመጀመሪያ እርምጃ ነው። እምነት የሌሎች ክርስቲያን ሥነ-ምግባራት ሁሉ መሠረት ነው። ቀጥሎ የሚያነሳው ደግሞ በቁጥር 3 ላይ የክርስቶስ ባሕርይ እንደሆነ የገለጸውን ደግነትን ወይም ቸርነትን ነው። ቀጥሎ የተጠቀሰው መልካሙን ከክፉ የምንለይበት እውቀት ነው (ዕብ. 5+11-14)። ክርስቶስን በማወቅ ጸጋና ሰላምን (ቁ. 2) እንዲሁም ለሕይወትና ለእውነተኛ መንፈሳዊነት የሚያስፈልጉንን ነገሮች እናገኛለን (ቁ. 3)። እግዚአብሔርንና ክርስቶስን በማወቅ በየጊዜው ማደግ አለብን (ቆላ. 1+10)።

ከዚያ በኋላ ደግሞ እጥሮስ በቁጥር 6 ላይ ራሱን ስለ መቀጣጠር ያነሳል (ገላ. 5+23፤ 1ኢፕ. 1+13፤ 4+7፤ 5+8 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ቀጥሎ የሚመጣው ደግሞ የእምነታችን ውጫዊ ማረጋገጫ የሆነው መጽናት ነው (ማር. 13+13፤ ገላ. 5+22፤ ሮሞ 5+3፤ ዕብ. 12+2፤ ያዕ. 1+2-4፤ 1ኢፕ. 1+6-7 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ቀጥሎ መንፈሳዊነትን ያነሳል።

ከመንፈሳዊነት ጋር አብሮ ወንድማማችነት ሊኖረን ይገባል (ቁ. 7)። ማንም «እግዚአብሔርን እወዳለሁ» እያለ ወንድሙን ግን ቢበደል ሐሰተኛ ነው (1ዮሐ. 4+20)። የወንድማማችነት መዋደድ በእርግጥ የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ለመሆናችን ዋናው ማስረጃ ነው (ዮሐ. 13+35)። የወንድማማችነት ፍቅር ማለት፤ አንዱ የሌለውን ሸክም መሸክም ማለት ነው (ኤፌ. 4+2)። ከቤተክርስቲያን ውጪ ያሉትን ከመውደዳችን በፊት፤ በመጀመሪያ በቤተክርስቲያን ውስጥ ያሉትን አማኞች መውደድ አለብን (ዮሐ. 13+34፤ ሮሞ 12+10፤ 1ተሰ. 4+9-10፤ ዕብ. 13+1፤ 1ኢፕ. 1+22)።

በማጠቃለያም ከእነዚህ ሁሉ ባሕርያት የሚበልጠው ፍቅር ማለትም፤ እግዚአብሔርንና ሰዎችን ሁሉ ማፍቀር ነው። ይህም ሲባል አማኞችን ብቻ ሳይሆን፤ ክፉ አድራጊዎችን ሰዎች ሁሉ ሳይቀር መውደድ ማለት ነው (ማቴ. 5+44፤ ማር. 12+30-31፤ 1ቆሮ. 13+13፤ ቆላ. 3+14)። እንዲህ ዓይነቱ ፍቅር በፍጹም በራሱ ወዳድነት ሳይ ያልተመሠረተ መንፈሳዊ ፍቅር ነው። እንዲህ ያለውን ፍቅር ለሌሎች የምናሳየው፤ ያ ሰው መፈቀር የሚገባው ስለሆነ ወይም ደግሞ ስላደረገልን ነገር አይደለም። እንዲህ ያለውን ፍቅር ለሌላው ሰው የምናሳየው መፈቀር ስላለበት ብቻ ነው። በመጀመሪያ እግዚአብሔር ለእኛ ያሳየን እንዲህ ያለውን ፍቅር ነው (ዮሐ. 3+16)፤ እኛ ለሌሎች ልናሳይ የሚገባንም እንዲህ ያለውን ፍቅር ነው (1ዮሐ. 3+16)።

8-9 ከቁጥር 5-7 እጥሮስ የዘረዘራቸው ባሕርያት፤ በየጊዜው በሕይወታችን ማደግ ይኖርባቸዋል። በመንፈሳዊ ሕይወት ካላደግን፤ በመንፈሳዊ ሕይወት እንምታለን። አንድ ተክል ያድጋል ወይም ይሞታል እንጂ፤ ባለበት ሁኔታ ብቻ ሊኖር አይችልም። በክርስቲያኖችም እንዲሁ ነው። አንድ ተክል በአረም ሊታይ እንደሚችል ሁሉ፤ ክርስቲያንም በመንፈሳዊ ደረጃ በዚህ ዓለም አሳብ ሊታነቅ ይችላል፤ ከዚህም የተነሣ ፍሬያማ አይሆንም (ማር. 4+7፤ 18-19)።

ስለዚህም ለእግዚአብሔር ብዙ ፍሬ እንድናፈራ፤ እነዚህ ባሕርያት በሕይወታችን እንዲበዙ እንትጋ። ምክንያቱም እግዚአብሔርን ይበልጥ የምናስከብረው ብዙ ፍሬ በማፍራታችን ነው። (ዮሐ. 15+8)።

እነዚህ ባሕርያት የሌሎች ክርስቲያን መንፈሳዊ ዕውር ነው። በቅርቡ በዚህ ዓለም ያሉትን ነገሮች ብቻ እንጂ፤ የሰማዩን ነገሮች ማየት አይችልም። እንዲህ ያለው ክርስቲያን

አዲስ ፍጥረት መሆኑን ረስቶአል (2ቆሮ. 5:17)፤ ያለቶት ጋጢአቶቹ መደምሰሳቸውን ረስቶአል (1ቆሮ. 6:9-11)።
10-11 ስለዚህ . . . መጠራታችሁንና መመረጣችሁን ለማረጋገጥ በይበለጥ ትጉ። በደኅንነታችን ሥራ ውስጥ እግዚአብሔር የራሱ ድርሻ አለው፤ እኛም የራሳችን ድርሻ አለን። በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሊመርጠንና ሊጠራን ይገባል (ዮሐ. 6:44፤ ሮሜ 8:29-30፤ 9:18፤ ኤፌ. 1:4-5 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ከዚያ በኋላ ደግሞ እኛ ራሳችን መጠራታችንና መመረጣችንን ማረጋገጥ አለብን።

እግዚአብሔር እምነትን ይሰጠናል (ቁ. 1) በዚያ እምነት አማካይነት ግን ወደኢየሱስ መምጣት አለብን። እግዚአብሔር ይጠራናል፤ እኛ ደግሞ የተጠራንበትን ጥሪ የሚያስመስግን ሕይወት ይኑረን (ኤፌ. 4:1)። የተሰጠንን ደኅንነት ፍጹም ለማድረግ በፍርሃትና በአክብሮት ተግተን መሥራት አለብን (ፊል. 2:12-13)። እነዚህን ነገሮች ብናደርግ ከቶ አንሰናክልም ማለትም፤ ደኅንነትን አናጣም። ልንሰናክልና በየጊዜውም መንገዱን ልንሳሳት እንችላለን ይሆናል ያዕ. 3:21 ሆኖም፤ በጭራሽ አንጠፋም። ይህም ብቻ አይደለም፤ እነዚህን ነገሮች ብናደርግ፤ ወደ ጌታችንና አዳኛችን ኢየሱስ ክርስቶስ መንግሥት ለመግባት ሙሉ መብት ይሰጠናል (ቁ. 11)። ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የምንገባው ጳውሎስ በ1ቆሮ. 3:14-15 እንደጠቀሰው፤ ሥራው እንደ ተቃጠለበትና እርሱ ግን ከእሳት ወላፊን እንዳመለጠው ዓይነት ሰው አይደለም። ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የመግባት ሙሉ መብት ይኖረናል፤ ወደ ምስጋና ክብርና ውዳሴ እንገባለን (1ኢጥ. 1:7)።

12-14 ክርስቲያኖች፤ ታላላቅ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነቶችና የአስተምህሮዎች ማሳሰቢያ በየጊዜው ያስፈልጋቸዋል። ስለዚህም በሕይወት እስካለ ድረስ ጴጥሮስ የክርስቶስ ስለሆኑት ነገሮች ወንድሞቹን ሊያሳስባቸውና ሊያበረታታቸው ይፈልጋል። ይሁን እንጂ፤ ይህን መልእክት በሚጽፍበት ወቅት የጴጥሮስ ሞት ቀርቦ ነበር። አካሉን በወቅቱ በሚፈርስ ድንኳን ይመስለዋል (2ቆሮ. 5:1)። ምንም እንኳ እርሱ ራሱ በሞተበት ሁኔታ በመስቀል ላይ እንደሚሞት ክርስቶስ የነገረው ቢሆንም (ዮሐ. 21:18-19)። ጴጥሮስ ምንም ፍርሃት አላሳየም። ምክንያቱም ለጴጥሮስ ሞት ማለት ወደ እግዚአብሔር ዘላለማዊ መንግሥት ለመግባት መሸጋገሪያ ድልድይ ማለት ነው።

15 ስለ ክርስቶስ የሚያውቀውን ጴጥሮስ ለማርቆስ ነግሮታል። ከጴጥሮስ በተማረው መሠረትም ማርቆስ በአዲስ ኪዳን ውስጥ የማርቆስ ወንጌል የሚባለውን ጽፎአል። ስለዚህም በማርቆስ ወንጌል እና በሁለቱ መልእክቶቹ አማካይነት ጴጥሮስ ክርስቲያኖች እነዚህን ነገሮች ዘወትር ማስታወስ የሚችሉበትን መንገድ ሰጥቶአቸዋል።

የክርስቶስ ክብር (1:16-21)

16 ጴጥሮስ ይህን መልእክት በጻፈበት ወቅት፤ ስለ ክርስቶስ ልዩ ዓይነት ዕውቀት አግኝተናል የሚሉ ሐሰተኛ መምህራን ተነስተው ነበር። በጴጥሮስ እምነት መሠረት ግን ይህ አግኝተናል የሚሉት እውቀት በሰው የተፈጠረ ተረት ነው። የጴጥሮስ እውቀት ግን በሰዎች ብልሃት የተፈጠረ ተረት አይደለም፤ ጴጥሮስ የሚናገረው በዓይኖቹ ስላየቸውና በጆሮዎቹ ስለ ለማቸው ነገሮች ነው። በዚያ ተራራ ላይ ኢየሱስ በተለወጠበት ጊዜ፤ ጴጥሮስ የክርስቶስን ግርማ አይቶአል (ማር. 9:2-8)። ልጁ እንደሆነ እግዚአብሔር ራሱ ሲናገርም ጴጥሮስ ሰምቶአል።

እዚህ ላይ ጴጥሮስ ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ጋይላና ስለ መምጣቱ ሲል፤ ስለ ኢየሱስ መልክ በዚያ ተራራ ላይ መለወጥ ወይም በዓለም መጨረሻ ዳግም ስለ መምጣቱ፤ ምናልባትም ስለ ሁለቱም እየተናገረ ይሆናል። በጴጥሮስ እምነት መሠረት፤ ኢየሱስ ዳግም የሚመጣው በዚያ ተራራ ላይ በራሱ በጴጥሮስ፤ በያዕቆብና በዮሐንስ ፊት በተለወጠበት ዓይነት ነው። በማርቆስ ወንጌል ደግሞ የኢየሱስ ዳግም መምጣት የተገለጸው፤ ስለ ብርሃን መለኮቱ ከመጠቀሱ ጥቂት ቀደም ብሎ ነው (ማር. 9:1)። ስለዚህም በጴጥሮስም ሆነ በማርቆስ አስተሳሰብ ሁለቱ ሁኔታዎች የተያያዙ ናቸው።

17-18 እግዚአብሔር በዚያ ተራራ ላይ በደመና ወረደ፤ ለክርስቶስም ምስጋናና ክብርን ሰጠው (ማር. 9:7)። በዚያ ወቅት ያየውንና የሰማውን ነገር ጴጥሮስ በፍጹም አልረሳም። ኢየሱስ በእርግጥም የእግዚአብሔር ልጅና ዘላለማዊ መንግሥት ያለው ንጉሥ መሆኑን የተገነዘበውም፤ በዚያ ወቅት ነበር (መዝ. 2:71 ዳን. 7:13-14)።

19 ክርስቶስን በተመለከተ የብሉይ ኪዳን ነቢያት ብዙ ትንቢቶችን ተናግረዋል። በምድር በነበረበት ጊዜ ክርስቶስ ከእነዚህ ትንቢቶች አብዛኞቹን ፈጽሞአቸዋል። ስለዚህም ክርስቶስ የነቢያቱን ቃል ማለትም ነቢያት ስለ ክርስቶስ የጻፉት ቃል በሙሉ እውነት መሆኑን አረጋግጧልናል። ነቢያት መሲሕና፤ አዳኝ እንደሚመጣ ትንቢት ተናግረው ነበር፤ ያ መሲሕና አዳኝ ደግሞ ኢየሱስ ራሱ ነው።

ስለዚህም በመጽሐፍ ቅዱስ የተጠቃለሉትን ብሉይ ኪዳንና አዲስ ኪዳንን በጥንቃቄ ልናደምጣቸው ይገባል። በዚህ ጨለማ ዓለም እንግዶችና መጻተኞች ነን (1ኢጥ. 1:11 2:11)፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ደግሞ በጨለማ እንደሚያበራ መብራት ነው (መዝ. 119:105)። ስለዚህም ሌሊቱ እስኪነጋና የጌታት ኮከብ በሰላማችን እስኪያበራ ድረስ፤ ማለትም ክርስቶስ ዳግም እስኪመጣ ድረስ በመጽሐፍ ቅዱስ ለተጻፈው በጥንቃቄ ልንታዘዝ ይገባል (ሮሞ 13:12)። በራእይ 2:28 እና 22:16 ላይ ክርስቶስ የጌታት ኮከብ ተብሎአል። ክርስቶስ በሰላማችን ያበራል፤ ይህ ሲሆን እኛም እርሱን ወደ መምሰል እንስወጣለን (2ቆሮ. 3:18፤ 1ዮሐ. 3:2)።

20-21 የብሉይ ኪዳን ነቢያት እንደ ሐሰተኛ ነቢያት፤ የጻፉት ከራሳቸው አላብና መረዳት በመነሳት ሰላልሆነ ልንተማመንባቸው ይገባል። የብሉይ ኪዳን ትንቢት የመጣው በራሳቸው በነቢያቱ አተረጓጎም አይደለም። ነቢያቱ የጻፉት፤ እግዚአብሔር የተናገራቸውን ብቻ ነው። ነቢያቱ የተናገሩት በመንፈስ ቅዱስ ተመርተው ነው። በግሪክ ቃል መሠረት «ተነድተው» የሚለው ቃል በነፋስ ስለሚነዱ ጀልባዎች ለመናገር የሚጠቀሙበት ቃል ነው (ዮሐዋ. 27:17 ይመለከታል)። መርከበኞቹ ጀልባዎቹን ባሕር ላይ ያናራሉ፤ ነፋስ ደግሞ ይነዳቸዋል። ነቢያቱ ለመናገር እፋቸውን ከፈቱ፤ መንፈስ ቅዱስ ደግሞ አስተሳሰባቸውንና ቃላቸውን መራው። በዚህም ምክንያት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ያለው ግንኙነትም ቃል በመንፈስ ቅዱስ ምሪት የተጻፈ እንደሆነ ሙሉ እምነት አለን፤ (2ጢዋ. 3:16 እና ገለጻዎቹን እንዲሁም ከአስተምህሮ ዳስሳው መጽሐፍ ቅዱሳችንን እንዴት እንዳገኘን የሚለውን ይመለከታል)።

ምዕራፍ 2

ሐሰተኛ መምህራን (2:1-22)

1 በብሉይ ኪዳን ጊዜ እንኳ ሐሰተኛ ነቢያት ነበሩ (ዘዳ. 13:1-5፤ ኤር. 5:30-31)። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ አሁን እስካለንበት ጊዜ ድረስ፤ በየትውልዱ ሐሰተኛ ነቢያትና ሐሰተኛ መምህራን ነበሩ፤ አሁንም አሉ። ጥፋት የሚያስከታል ሐሰተኛ ትምህርት በሰው ሥልጣን ሐሰተኛ ትምህርትን በሰው ወደ ቤተክርስቲያን ያመጣሉ፤ ብዙዎቹንም ያስታሉ (1ጢዋ. 4:1)። ትምህርታቸው አጥፊ ነው፤ የሚያጠፋው የራሳቸውን እምነት ብቻ ሳይሆን፤ በእነርሱ ትምህርት የላቱ ሰዎችን እምነት ጭርብ ነው። በዚህ ሐሰተኛ ትምህርታቸው ምክንያት የክርስቶስን ጌትነት ይከዳሉ።

እነዚህን ሐሰተኛ መምህራን በተመለከተ ጴጥሮስ ክርስቶስ በደሙ እንደደግፋቸው ይናገራል፤ ስለዚህም የእርሱ ናቸው (1ቆሮ. 6:19-20፤ 7:23)። ሆኖም ግን በእርሱ ላይ ሃምፀዋል። ከዚህም እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን በእንድ ወቅት ክርስቶስን ሲከተሉ እንደነበር እንረዳለን። አሁን ግን ከእውነት ርቀዋል፤ እውነትን እየተቃወሙ ነው። ብዙውን ጊዜ እንዲህ ያሉ ሐሰተኛ መምህራን ክርስቶስን ይከዳሉ፤

1 በዕብራይስጥ መሲሕ ግለት ጭተቀባ፤ ግለት ነው። በግሪክ ጭተቀ ተመሳሳይ ቃል ክርስቶስ ነው።

ምክንያቱም ክርስቶስ ራሱ እውነት ነው (ዮሐ. 14:6)። እርሱንም በመካዳቸው በራሳቸው ላይ ጥፋትን ያመጣሉ (ማቴ. 10:33)።

2 ከቤተክርስቲያን ውጪ ካሉት ይልቅ በቤተክርስቲያን ውስጥ ባሉትና ራሳቸውን ክርስቲያን ብለው በሚጠሩት ምክንያት የእውነት መንገድ ማለትም፤ የክርስቶስ ወንጌል ይሰጣል። አማኞች ሐሰተኛ መምህራንና የሐሰተኛ ነገሥታትን ትምህርት ሲቀበሉና አላፋሪ ባሕርያቸውንም ሲከተሉ ክርስቶስ ይሰደባል። ጴጥሮስ በነበረበት ዘመን የነበረው ዋናው የሐሰት ትምህርት፤ ምንም እንኳ አንድ ሰው እንደሌለው ቢኖርም፤ በክርስቶስ እውቀትና በጸጋ ድኖአል፤ ስለዚህም በየዕለቱ እንዴት እንደሚኖር ማለብ የለበትም፤ የሚል ነበር። በተለያዩ የአዲስ ኪዳን ክፍሎች ውስጥ ለዚህ ሐሰተኛ ትምህርት ተገቢው ምላሽ ተሰጥቶአል (ሮሞ 6:1-21 15:1ተሰ. 4:7፤ 1ኛጥ. 1:14-15 ይመለከታል)።

በየትኛውም ቤተክርስቲያንና በየትኛውም ዘመን አዲስ መንገድን ወይም የሐሰት ትምህርትን ለመስማት ዝግጁ የሆኑ አማኞች ይገኛሉ (2ጢሞ. 4:3-4)። ነቅተን እንጠብቅ እንጂ፤ ሐሰተኛ ትምህርት በፍጹም ወደ ቤተክርስቲያናችን ዘልቆ መግባት አይችልም እያልን ራሳችንን አናኩራራ። . . . የሐሰት የሚመስለው ሰው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ (1ቆሮ. 10:12)።

3 ሐሰተኛ መምህራን ገንዘብ ለማግኘት እንጂ ሌሎችን ለመርዳት ደንታ የላቸውም። የራሳቸውን ጥቅምና ክብር እንጂ፤ የሌሎችን ጥቅም አይፈልጉም (1ጢሞ. 6:3-5)። እንዲህ ያሉ መምህራን ከፍርድ አያመልጡም፤ ጥፋታቸው ቅርብ ነው። በተለይ ሌሎችን በሚያስቱ ላይ የእግዚአብሔር ፍርድ ጽኑ ነው (ማር. 9:42)።

4 እግዚአብሔር ጻድቃንን እንደሚያድን ኃጢአተኞችን እንደሚቀጣ ለማሳየት፤ ጴጥሮስ ከ4-8 ባሉት ቁጥሮች ላይ ከብሉይ ኪዳን ሦስት ምሳሌዎችን ያቀርባል።

የመጀመሪያው ምሳሌ በእግዚአብሔር ላይ ኃጢአት የሠሩትንና ያመጹትን መላእክት ይመለከታል። እነዚህ መላእክት በዘፍጥረት 6:1-4 የእግዚአብሔር ልጆች በመባል ተጠቅሰዋል። እነዚህን ዓመፅ ያደረጉ መላእክት፤ እግዚአብሔር ወደ ሃሃያም ጣላቸው፤ እዚያ ሆነው የፍርድን ቀን ይጠበቃሉ። በታላቁ ፍርድ ቀን እግዚአብሔር የመጨረሻውን ቅጣት ይሰጣቸዋል (ይሁዳ 6 ይመለከታል)።

5 ሁለተኛው ምሳሌ፤ በዘፍጥረት ምዕራፍ 8-8 ያለውን የጥፋት ውሃ ይመለከታል። በዚያን ዘመን እግዚአብሔር ኃጢአት ያደረጉትን ሁሉ አጠፋ። ኖጥና ሚስቱን ግን ከሦስት ልጆቻቸውና ከሦስት ሚስቶቻቸው ጋር አዳኝ። ኖጥ የጽድቅ ሰባኪ ነበር። በዘፍጥረት 8:9 መሠረት፤ ኖጥ በዘመኑ ምንም በደል የማይሠራና የእግዚአብሔርን መንገድ የሚከተል ደግ ሰው ነበር (ዕብ. 11:7 ይመለከታል)።

6-8 ሦስተኛው ምሳሌ ደግሞ፤ በዘፍጥረት 19:1-29 የተጠቀሰው ስለ ዓመፀኞቹ ከተሞች ስለ ሰዶምና ገሞራ ጥፋት የሚያወሳው ታሪክ ነው (ማቴ. 10:15 ይመለከታል)። ዓመፀኛ ነዋሪዎቻቸውን ጨምሮ፤ እግዚአብሔር እነዚህ ሁለት ከተማዎችን በእሳት አጠፋቸው (ዘፍ. 19:24-25)። ከዚያ በፊት ግን ከነዋሪዎቹ አንዱን ሎጥ የተባለውን አዳኝ ሎጥ በእግዚአብሔር ፊት ጻድቅ ነበር።

9 እነዚህ ሦስት የብሉይ ኪዳን ምሳሌዎችን በማቅረብ፤ ጴጥሮስ እግዚአብሔር እንዴት ዓመፀኞችና ኃጢአተኞችን መቅጣት እንደሚያውቅ ያሳያል። በተመሳሳይ መንገድም ይላል ጴጥሮስ፤ እግዚአብሔር እነዚህን ሐሰተኛ መምህራንና ተከታዮቻቸው ይቀጣቸዋል።

በዚህ ሁኔታም እግዚአብሔር ኖጥንና ሎጥን የመሳሰሉ ጻድቃንን፤ እንዴት እንደሚያድናቸው ያውቃል፤ እነርሱን ለማዳን ኃይሎም ጉልበቱም አለው። አንድ ሰው ለእግዚአብሔር ታዛዥ ከሆነ፤ በእምነትም ጸንቶ ከቆመ፤ እግዚአብሔር ከመከራ ያድነዋል። ጴጥሮስ በነበረበት ጊዜ በክርስቲያኖች ላይ መከራ እየደረሰ ነበር፤ በተለይም ደግሞ ከክርስቶስ ዳግም ምፅዓት በፊት የዚህ ዓይነት መከራ ይደርሳል

(ራእ. 3:10)። እስከ መጨረሻ የሚጸና ገን ይድናል (ማር. 13:13)።

10 እዚህ ላይ ሐሰተኛ መምህራን እንደሚቀጡ ጴጥሮስ በድጋሚ ይናገራል። እነዚህ መምህራን ርኩስ የሆነውን የሥጋ ፍትወታቸውን ይከተላሉ። እንዲህም ሲባል ሰው እንደሌለው መኖር ይችላል እያሉ ያስተምራሉ ማለት ነው። የክርስቶስንና የሐዋርያቱንም ሥልጣን ይንቃሉ።

እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን ደፋሮችና ትዕቢተኞች ናቸው። የሰማይ ሥልጣናትን እንኳ ይከሰሳሉ። «የሰማይ ሥልጣናት» ሲል፤ ጴጥሮስ ስለ መላእክት ወይም ስለ ቤተክርስቲያን መሪዎች መናገሩ ሊሆን ይችላል፤ በግሪኩ ቃል መሠረት በሁለቱም መንገድ ሊተረጎም ይችላል። ያም ሆነ ይህ፤ እነዚህ መምህራን ለማንም ሥልጣን መታዘዝ አይፈልጉም።

11 ይሁን እንጂ፤ መላእክት እንኳ (በቁጥር 10 ላይ «የሰማይ ሥልጣናት» የሚለው እነርሱን ነው በማለት ካሰብን)፤ መልሰው ሐሰተኛ መምህራኑን አይሰድቡባቸውም (ይሁዳ 9)። እዚህ ላይ አንድ እውነተኛ ነገር እንመለከታለን። ከቶ ሰዎች የጻድቃንን ስም ያጠፋሉ፤ ጻድቃን ግን ዝም ይላሉ። ጻድቃን ለከፋው ከቶ አይመልሱም። የእነዚህ ሐሰተኛ መምህራን ከቶ ንግግር አላፋሪ ነው፤ ጻድቅ ሰው በእግዚአብሔር ፊት እንደዚያ ዓይነት ነገር ለመናገር አይደፍርም።

አንድን ሰው ስንከስ፤ የምንከሰው በእግዚአብሔር ፊት እንደሆነ መዘንጋት የለብንም። ስለዚህም የምንናገረው ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ትክክል ለመሆኑ በጣም እርግጠኞች ልንሆን ይገባል! (ማቴ. 7:1-5፤ 18:15-17፤ ሮሞ 14:10 ይመለከታል)።

12 እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን ስለ ሚሳደቡአቸው ነገሮች አያውቁም፤ የሚሰድቡአቸውን ሰዎች አያውቁአቸውም። ክርስቶስንና ሐዋርያቱን የሚቃወሙት እንዲህ ያሉ አላዋቂ ሰዎች ናቸው (1ኛጥ. 2:15)። ስለ መንፈሳዊ ነገሮች ምንም አያውቁም። ራስ ወዳድነታቸውንና ከቶ ምኞታቸውን ብቻ እንደሚከተሉ፤ በተፈጥሮ ስሜት እንደሚኖሩ፤ አእምሮ እንደሌላቸው እንሰሳት ናቸው። አእምሮ የሌላቸው እንስሳት ለመያዝና ለመጥፋት ነው የተፈጠሩት፤ በተመሳሳይ መንገድም እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን በራሳቸው ፍትወት «ይያዛሉ»፤ በራሳቸው ምኞትም ይጠፋሉ (ይሁዳ 10 እና ገለጻውን ይመለከታል)። . . . ኃጢአት የሚሠራ ሁሉ የኃጢአት ባርያ ነው (ዮሐ. 8:34)። ከኃጢአት የሚገኘው ምጋ ምት ነው (ሮሜ 8:23)።

13 ምንጊዜም ቢሆን እግዚአብሔር ጻድቅ ነው። ከቶን የሚዘራ ከቶን ያጭዳል (ገላ. 6:7)። ሥጋውን ለማስደሰት የሚዘራ፤ ከሥጋው ምትን ያጭዳል (ገላ. 6:8)። እነዚህ ሐሰተኛ መምህራንም የሚዘሩት ዓመፅን ነውና የዓመፅን ሞጋ ያጭዳሉ።

እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን ሌሊት በመስከር ብቻ አይወሰኑም፤ በቀንም ይሰከራሉ። ሁልጊዜም ቢሆን ጥቃቅን ኃጢአቶች ወደ ትልልቅ ኃጢአቶች ይመራሉ። እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን ሌላው ቀርቶ፤ በቤተክርስቲያን ውስጥ በሚደረገው የፍቅር ግብዣ እንኳ ይሰከራሉ፤ ጴጥሮስ በነበረበት ዘመን የኒታ እራት በተለምዶ ይከበር የነበረው፤ ምዕመናን ሁሉ በአንድነት ተሰብስበው በሚያደርጉት የፍቅር ግብዣ ነበር (1ቆሮ. 11:20-21፤ ይሁዳ 12)። እነዚህ ሰዎች ለቤተክርስቲያን አስነዋሪዎችና አላፋሪዎች ናቸው። ገጽሕትና ውብ በሆነችው ቤተክርስቲያን ውስጥ ስፍራ የላቸውም (ኤፌ. 5:27)። ኢየሱስ ራሱም ቢሆን ነውር እንደ ሌለው ገጽሕ በግ ነው (1ኛጥ. 1:19)። ተከታዮቹም መሆን ያለባቸው እንደ እርሱ ነው (2ኛኢጥ. 3:14)።

14 ሐሰተኛ መምህራን ኃጢአትን ከማድረግ የማይቆጠብ ቅንዝረኛ ዐይን አላቸው። ማንኛውንም ሴት የሚመለከቱት በፍትወት ዓይናቸው ነው (ማቴ. 5:28)። ኃጢአትን ከማድረግ አይቆጠቡም (ኤፌ. 4:19 እና ገለጻውን ይመለከታል)። ኃጢአት እንደ እክክ ነው፤ ባክክነው መጠን ይበልጥ ያሳክካል። ኃጢአተኛ ፍትወታቸውን ለመፈጸም የሚፈልጉ ሰዎች ጨርሶ አይረኩም።

እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን የማይጸኑትን ሰዎች ያታላላቁ (2ጢዋ. 3፡6-7)። ለገንዘብ መስገብገብ የለመደ ልብ አላቸው፤ ገንዘብን እንዴት እንደሚያገኙ ያውቁበታል (ቁ. 3)። እንዲህ ያሉ መምህራን በእግዚአብሔር ፊት የተረገሙ ናቸው። ጳውሎስ እነዚህ ሰዎች በእግዚአብሔር ቁጣ ሥር እንደሆኑ ይናገራል (ኤፌ. 2፡3)። ከፍርድ ማምለጥ የሚችሉበት አንድ መንገድ ብቻ አለ፤ ይኸውም ለኃጢአታቸው መሞትና በክርስቶስ አዲስ ሕይወትን በመቀበል ነው (1ኢፕ. 4፡1-3 እና ገላጳውን ይመለከታል)።

15 ሐሰተኛ መምህራን፤ ገንዘብ ለማግኘት ሊል ትንቢት መናገር እንደፈለገው እንደ ብሉይ ኪዳን በላዓም ናቸው (ዘኁ. 22፡1-21)። ይህም ብቻ አይደለም በላዓም ሐሰተኛ ትንቢቱ የአይሁድ ሕዝብን ከእግዚአብሔር ሊያርቃቸው እንደሚችል አሰበ (ዘኁ. 31፡16፤ ራእ. 2፡14)።

16 በላዓም በገዛ አህያው ተገስጽኦል (ዘኁ. 22፡22-34)። በከፋ ሥራው አእምሮው ከጨለመው ነቢዩ በላዓም ይልቅ መናገር የማይችለው አህያ የተሻለ ማስተዋል እንደነበረው እናስተውል (ኤፌ. 4፡18)።

17 ሐሰተኛ መምህራን ውሃ እንደሌለባቸው ምንጮች ናቸው። ሰዎች ተጠምተው ወደ እነርሱ ይመጣሉ፤ የሚጠጡት ግን አያገኙም። እንደ እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን ሳይሆን፤ ኢየሱስ የሕይወት ውሃ ይሰጣል፤ ኢየሱስ ከሚሰጠው ውሃ የጠጣ ሰው ከእንግዲህ ወዲህ አይጠማም (ዮሐ. 4፡13-14)።

ሐሰተኛ መምህራን በወሰኑ ነፋስ እንደሚወስዱ ይመናቸው ናቸው። ወደዚህና ወደዚያኛው አቅጣጫ ይወስዳሉ (ኤፌ. 4፡14) ትምህርታቸው እንደሚጋግ ይጠፋል እንጂ ዘላቂ አይደለም።

18 ሐሰተኛ መምህራን ሃይማኖተኛ መስለው ይታያሉ። አዳዲስ አማኞችንም «በሥጋዊ ፍትወትና በሴሳንነት ቢኖሩ ንምን እንዳልሆነ ይነግሩአቸዋል። ንጹሕ መሆን ያለበት የሰው መንፈስ ብቻ ነው ይሉአቸዋል። በሥጋችን ስለምናደርገው ነገር እግዚአብሔር ግድ የለውም ይሉአቸዋል።» የዚህ ዓይነት የሐሰት ትምህርት በቆሮንቶስ ቤተክርስቲያንም ተስፋፍቶ ነበር። የሰው አካል በጣም አስፈላጊ መሆኑን ጳውሎስ አስተምሮአል። ሰውነታችንን ለገዛውት ማዋል አይገባንም በማለት ጻፈ (1ቆሮ. 6፡13)። ሰውነታችን የክርስቶስ አካል ከፍል ነው (1ቆሮ. 6፡15)። ሰውነታችን የመንፈስ ቅዱስ ቤተ መቅደስ ነው (1ቆሮ. 6፡18-20 እና ገላጳውን ይመለከታል)።

19 እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን አዳዲስ አማኞችን «ከሕግ ነፃ ናቸው» ይሉአቸዋል። እነርሱ ራሳቸው ግን የኃጢአት ባርያዎች ናቸው (ሮሞ 6፡16) ኃጢአትም ጌታቸው ነው።

ክርስቲያኖች ነፃ መሆናቸው እውነት ነው፤ ይሁን እንጂ፤ ኃጢአት ለማድረግ ነፃ አይደሉም። የክርስቶስ ባርያዎች ነን። ከኃጢአትና ከሚያስከትለው ቅጣት ነፃ የምንሆነው በክርስቶስ ብቻ ነው (ገላ. 5፡13 እና ገላጳውን ይመለከታል)።

20 የእነዚህ ሐሰተኛ መምህራን ትልቁ ኃጢአት፤ አዳዲስ ክርስቲያኖችን ማሳሳታቸውና ወደ ጥፋት መምራታቸው ነበር (ቁ. 3 እና ገላጳውን ይመለከታል)። እነዚህ አዳዲስ ክርስቲያኖች ከዓለሆነ ይነግሩአቸዋል። ንጹሕ መሆን ያለበት ግን ከእነዚህ መምህራን ትምህርት የተነሣ ተጠምደዋል፤ በዓለምም ተሸንፈዋል። ስለዚህም ከፊተኛው ይልቅ የጳላኛው ሁኔታቸው የባለ ይሆንባቸዋል (ማቴ. 12፡43-45)።

21 አውቆ ኃጢአት ከማድረግ ይልቅ፤ ሳያውቁ ኃጢአት ማድረግ ይሻላል (ሉቃ. 12፡47-48፤ ዮሐ. 15፡22 እና ገላጳውን ይመለከታል)። የጽድቅ መንገድ ካወቁ በኋላ ከተሰጣቸው ቅዱስ ትእዛዝ ወደ ኋላ የሚመለሱ ሰዎች ቅጣት በጣም የከፋ ነው። ይህም ትእዛዝ ክርስቶስ የሰጣቸው ትእዛዝ ነው (ዕብ. 3፡12-14፤ 6፡4-6፤ 10፡26-29 እና ገላጳውን ይመለከታል)።

22 አይሁዶች ውሾችና አሳማዎችን እንደ እርኩስ ይመለከቱአቸዋል (ማቴ. 7፡6)። ውሻ ትፋቱን መልሶ ይበላዋል። በዓለማዊ ነገሮች የተጠላለፈ ሰውም ለጊዜውም

ቢሆን ዓለማዊ ርኩሰትን «ይተፋው» ይሆናል፤ ሆኖም እንደገና በዚያው ርኩሰት ይሳተፋል።

ዐሣማን አጥቦ ማንጸት ይቻላል፤ ሆኖም ተመልሶ በጭቃ ላይ ይንከባለላል። በተመሳሳይ ሁኔታም ሰው ከኃጢአቱ ይነጻል፤ ይሁን እንጂ፤ አዲስ መንፈሳዊ ሕይወት ካልተቀበለ ግን ወደዚያው ወደ ኃጢአቱ ይመለሳል።

የእግዚአብሔርን ጸጋ ተቀብለው፤ የማንጸት ኃይሉንም ተለማምደው፤ በኋላ ከእግዚአብሔር በመሬት ወደ ቀድሞው ኃጢአታቸው የሚመለሱ ሰዎች እንደውሾችና ዐሣማዎች ናቸው። ውስጣዊ ሕይወታቸው አልተለወጠም፤ ሙሉ በሙሉ ራሳቸውን ከቀደመው መንገዳቸው ነፃ ማድረግ አይችሉም።

ስለ እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን ጴጥሮስ የሚናገረው ነገር ምንኛ አስፈሪ ነው! ኢየሱስ ጴጥሮስን «በጎቼን አሠማራ» ብሎት ነበር (ዮሐ. 21፡17)። አሁን ግን እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን ለኢየሱስ በጎች መርዝ ሲያበሉአቸው እያየ ነው፤ በጎቹ ደግሞ ይህን አያውቁም። እንደዚህ ዓይነት መርዘኛ የሐሰት መምህራን በቤተክርስቲያን ውስጥ ጨርሶ አይነሱም በማለት ማሰብ የለብንም። ባልጠበቅነው ሁኔታ ሊነሱ ይችላሉ። ኢየሱስ እንዲህ አለ፤ «ለእናንተ እንደነገርኋችሁ ለሌሎችም ትጉ እላለሁ» (ማር. 13፡37)።

ምዕራፍ 3

የኢየሱስ ዳግም መምጣት (3፡1-18)

1-2 ጴጥሮስ ሁለቱንም መልእክቶቹን የጻፈው የብሉይ ኪዳን ነቢያትንና የአዲስ ኪዳን ሐዋርያትን ትምህርት ለክርስቲያኖች ለማሳሰብ ነው። ነቢያቱም ሆነ ሐዋርያቱ በመንፈስ ቅዱስ የተመሩ ሰዎች ናቸው (2ኢፕ. 1፡21)። የክርስቶስ ቤተክርስቲያን የተመሠረተው በነቢያትና በሐዋርያት መሠረት ላይ ነው (ኤፌ. 2፡19-21)። በቁጥር 2 ላይ ጴጥሮስ የሚጠቅሰው የጌታችንና የአዳኞችን ትእዛዝ በሐዋርያቱ አማካይነት የተላለፉትን ዋና ዋና የኢየሱስ ትምህርቶች የሚገልጽ ነው።

3-4 በመጨረሻዎቹ ቀናት የሚያፈዙ . . . ዘባቾች ይመጣሉ። እነዚህ ዘባቾች በምዕራፍ 2 የተጠቀሱት ሐሰተኛ መምህራን ናቸው። ይህ ዓለም ይጠፋል ብለው አያስቡም። ከዓለም መፈጠር ጀምሮ ነገሮች ሁሉ ሳይለወጡ ባሉበት ሁኔታ ይኖራሉ በማለት ያስባሉ። ከአባቶቻቸው ከአብርሃም፣ ከያዕቆብና ከይስሐቅ ዘመን ጀምሮ፤ ሁሉም ነገር ሳይለወጥ እስከ አሁን ድረስ እንደዘለቀ ይናገራሉ። «የዓለም መጨረሻ የታለ?» በማለት በፊክ ይጠይቃሉ። በሰዎች ሁሉ ላይ ለፍርድ ክርስቶስ እንደሚመጣ አያምኑም። ከፋ ምቹታቸውን የሚከተሉ ሰዎች ስለመጨረሻው ፍርድ ማሰብ አይፈልጉም!

5 እነዚህ ይህ ዓለም አይጠፋም የሚሉ ዘባቾች፤ በአንድ ወቅት እግዚአብሔር በቃሉ አማካይነት ይህን ዓለም እንደፈጠረ ዘንግተዋል (ዘፍ. 1፡1-2፤ 6-10፤ ዮሐ. 1፡1-3)። በዚህ ሁኔታ እግዚአብሔር ዓለምን መፍጠር ከቻለ፤ ዓለምን ማጥፋት ይችላል።

6 ይህም ብቻ አይደለም፤ በኖኅ ዘመን የነበሩትን ከፋ ሰዎች በሙሉ እግዚአብሔር የጥፋት ውሃን አምጥቶ እንዳጠፋቸው፤ እነዚህ ዘባቾች ማስታወስ አለባቸው (ዘፍ. 7፡17-24)። እግዚአብሔር የሰውን ኃጢአት በቸልታ አያልፍም፤ በኃጢአቱ ይቀጣዋል። በኖኅ ዘመን እግዚአብሔር ሰዎችን እንደቀጣ ሁሉ ክርስቶስ ዳግም ሲመጣ በዓለም መጨረሻም ሰዎችን ይቀጣቸዋል (ማቴ. 24፡37-39 ይመለከታል)።

² በ2ኢፕ. 2፡21 ይህ ትእዛዝ «የተቀደሰ ትእዛዝ» ተብሎአል።

¹ የሐዋርያቱ ትምህርት በጽሑፍ ከሰፈረ በኋላ በአዲስ ኪዳን መልክ ወደ ፊት ለሚጠጡ ተውልዶች ሁሉ ይተላለፋል።

⁴ የመጨረሻዎቹ ቀናት በኢየሱስ የመጀመሪያ መምጣትና በሁለተኛው ምዕዓት መካከል ያሉ ቀናት ናቸው። ስለዚህም አሁን የምንኖረው በ«መጨረሻዎቹ ቀናት» ውስጥ ነው (2ጢዋ. 3፡11 ዕብ. 1፡2)።

7 በዚሁ በእግዚአብሔር ቃል አሁን ያሉት ሰማይና ምድር እስከሚጠፋበት ቀን ድረስ ለላላት ተጠብቀው ይቆያሉ (ቁ. 10-12)። ዓመፀኞችና ኃጢአተኞችም ሁሉ ይፈረድባቸዋል (ኢሳ. 66፥15-16፤ ሚሊ. 4፥1-2፤ 1ቆሮ. 3፥13፤ 2ተሰ. 1፥7-8 ይመለከታል)።

8 ጳጥሮስ ይህን መልእክት በሚጽፍበት ጊዜ ለምን ክርስቶስ ከመምጣት እንደዘገየ ብዙ አማኞች እየተደነቁ ነበር። የሐሰት መምህራኑም በመዘበት «በፍጹም አይመጣም» ይሉ ነበር። ስለዚህም ጳጥሮስ አማኞችን፡ «በፍጹም አትናወጡ፤ የክርስቶስ ምፅዓት እንደዘገየ አታስቡ። ሺህ ዓመት በእግዚአብሔር ፊት እንደ አንድ ቀን ነው» ይላቸዋል (መዝ. 90፥4)። ከዘላለም ጋር ስናነጻጽረው በእርግጥም ሺህ ዓመት የቅጽበት ያህል ነው።

ይህም ብቻ አይደለም፤ አንድ ቀን በእግዚአብሔር ፊት እንደ ሺህ ዓመት ያህል ነው። የሺህ ዓመቱን ሥራ እግዚአብሔር ባዳኝ ቀን ሊሠራው ይችላል። ስለዚህም እግዚአብሔር ሊሠራው የፈለገውን ሥራ እንደ እኛ አሳብ ሳይሆን፤ በራሱ ጊዜ ይሠራዋልና መጨነቅ የለብንም። የሰጠውን ተስፋ እግዚአብሔር ይፈጽማል። የእኛ ሥራ መትጋት፤ መጸለይና መታዘዝ ብቻ ነው።

9 ስለዚህም ክርስቶስ ዳግም ወደዚህ ምድር የሚመለስበትን ጊዜ እግዚአብሔር አስፈላጊ ባልሆነ ምክንያት እንዳዘገየው ማሰብ የለብንም። ታጋሽና መሐሪ ስለሆነ አዘግይቶታል። ክርስቶስ ዳግም ለፍርድ ከመምጣቱ በፊት ለሰዎች የንስሐ ጊዜ እየሰጣቸው ነው። ማንም እንዲጠፋ የእግዚአብሔር ፍላጎት አይደለም። ሰዎች የሚጠፉት በእግዚአብሔር ሳይሆን፤ በገዛ ኃጢአታቸው ነው። ሰዎች የሚጠፉት አዳኞችን የሆነውን የእግዚአብሔርን ልጅ ባለመቀበላቸው ነው (ሕዝ. 18፥23፤ 1ጢሞ. 2፥4 እና ገለጻውን ይመለከታል)። ኢየሱስ ዳግም ከመጣ በኋላ ግን ለሰዎች የንስሐ ዕድል አይኖራቸውም። ኢየሱስ መቼ እንደሚመጣ ማንም አያውቅም (ማር. 13፥32፤ ዮሐ. 1፥7)። ለዚህ ነው ሰዎች ያለምንም መዘግየት ንስሐ ማድረግና እምነታቸውን በክርስቶስ ላይ ማድረግ ያለባቸው። ንስሐ ሳያደርጉ ኢየሱስ ነገ ቢመጣ ሁሉም ይጠፋሉ (ማር. 13፥33-37) . . . የደኅንነት ቀን አሁን ነው (2ቆሮ. 6፥2)።

10 የጌታ ቀን እንደ ሌባ በድንገት ይመጣል። ማንም ባልጠበቀው ጊዜ ክርስቶስ በድንገት ይመጣል (ማቴ. 24፥43-44፤ 1ተሰ. 5፥2-3፤ ራእ. 3፥3፤ 16፥15 ይመለከታል)። ኢየሱስ ሊመለስ ሰማይና ምድር ጨርሶ ይጠፋሉ (ኢሳ. 34፥4፤ ማር. 13፥24-25፤ 31፤ ሉቃ. 21፥25-26)። በአንድ ወቅት እግዚአብሔር ዓለምን በውሃ እንደቀጣ ሁሉ (ቁ. 6)፤ እንደገና ደግሞ ዓለምን በእሳት ይቀጣል፤ በዚያ እሳት ምድር ጨርሳ ተጠፋለች (1ቆሮ. 3፥13-15፤ 2ተሰ. 1፥6-8፤ ዕብ. 10፥26-27፤ 12፥29)።

11-12 ኢየሱስ በዓለም ላይ ሊፈርድ በቅርቡ እንደሚመለስ በማወቅ ከዓለም ጋር እንዳይፈረድብን (ሮሞ 13፥11-12፤ 1ተሰ. 5፥4-8)፤ ሁላችንም በቅድስናና በመንፈሳዊነት ልንኖር ይገባል (ቁ. 11)። እያንዳንዳችን የእግዚአብሔርን ፈቃድ በሕይወታችን ብንፈጽም የእግዚአብሔር ቀን ማለትም ክርስቶስ የሚመለስበት ቀን በቅርቡ ይሆናል። መምጫውን እናፋጥናለን (ዮሐ. 3፥19-21 ይመለከታል)። ወንጌሉን ለዓለም ሕዝብ ሁሉ እስክናደርስ ድረስ እግዚአብሔር ይጠብቃል፤ ከዚያ በኋላ መጨረሻው ይሆናል (ማቴ. 24፥14)። ንስሐ መግባት፤ መታዘዝና ወንጌሉንም መስበክ ብቻ ሳይሆን፤ አባታችን ሆይ! በሰማይ የምትኖር ስምህ ይቀደስ መንግሥታችህ ትምሳ . . . በማለት መጸለይም አለብን (ማቴ. 6፥9-10)።

13 የክርስቶስን ዳግም ምፅዓት አማኞች መፍራት የለባቸውም። ይህ አሮጌ ዓለም ያልፋል፤ እኛ ግን ጻድቃን ወደ ሚኖሩበት አዲስ ሰማይና አዲስ ምድር እንገባለን (ኢሳ. 60፥19-22፤ 65፥17፤ 66፥22፤ ማቴ. 13፥40-43፤ ራእ. 21፥1-4 ይመለከታል)።

14 ወደዚህ አዲስ ሰማይና ምድር የሚገቡት ጻድቃን ብቻ ናቸውና ጌታ ያለነውር ወይም ያለነቀፋ ሆነን በሰላም

እንዲያገኘን በትጋት እንሥራ (ዕብ. 12፥28 እና ገለጻውን ይመለከታል)። ዮሐንስ እንደዚህ በማለት ጽፎአል «በሚገለጥበት ጊዜ እምነት እንዲሆንልን፤ በመምጣቱም በእርሱ ፊት እንዳናፍር በእርሱ ኑሩ» (1ኛዮሐ 2፥28)። . . . ይህ እንደሚሆን በክርስቶስ ተስፋ የሚያደርግ ሁሉ ክርስቶስ ንጹሕ እንደሆነ እርሱም ራሱን ንጹሕ ያደርጋል (1ዮሐ. 3፥3)። ሁላችንም ራሳችንን እንደዚህ በማለት እንጠይቅ፤ ኢየሱስ በአንድ ዓመት ጊዜ ውስጥ እንደሚመለስ ቢነገረን ከአሁኑ የተለወጠ ሕይወት ይኖረናልን? መልሳችን አይለወጥም የሚል መሆን አለበት፤ ምክንያቱም አሁን የምናረው ሕይወት እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ከሆነ፤ የረጅም ጊዜ እቅዶቻችንን ከመሰረዛችን በቀር፤ ክርስቶስ በአንድ ዓመት ውስጥ እንደሚመለስ ማወቅ አለማወቃችን ምንም ልዩነት አያመጣም። እያንዳንዱን ቀን ልክ በዚያው ዕለት ክርስቶስ እንደሚመለስ ሆነን መኖር አለብን።

15 እግዚአብሔር በትዕግሥት እስከጠበቀ ድረስ ሰዎች ንስሐ ለመግባትና ለመጻን ዕድል አላቸው (ቁ. 9 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

ጳውሎስም ስለ ክርስቶስ ዳግም መመለስ በብዙ መልእክቶቹ ጽፎአል። በተለይም ደግሞ ጳውሎስ ክርስቲያኖች ጌታን ሲጠብቁ በቅድስና፤ በትዕግስት በእምነትና በመጽናት መኖር እንዳለባቸው ብዙ ጊዜ ጽፎአል።

16 የጳውሎስ መልእክቶች ለመረዳት አስቸጋሪ ቢመስሉንም፤ ተስፋ መቁረጥ የለብንም፤ ራሱ ጳጥሮስ እንኳ ጳውሎስ የጻፋቸውን አንዳንድ ነገሮች ለመረዳት አስቸግሮታል። ብዙዎች ግን የጳውሎስን መልእክቶች ትርጉም ያጣምማሉ፤ በተለይም ደግሞ ሰዎች የሚድኑት በእምነት እንጂ በሥራ አለመሆኑን ጳውሎስ ያስተማረውን ያጣምማሉ። እነዚህ ዕውቀት የተደላቸውና ወላጆቻችን የዳንነው በእምነት ብቻ እስከሆነ ድረስ፤ መልካም ነገር ማድረግ አያስፈልገንም፤ እንደፈለገነው መኖር እንችላለን ይላሉ። በዚህም ምክንያት በማንኛውም ኃጢአት ይዘፈቃሉ።

17 ስለዚህ . . . ተጠንቀቁ (ማር. 13፥5፤ 22-23) ከጽኑ አቋማችሁ እንዳትወድቁ ተጠንቀቁ (ዕብ. 3፥12፤ 4፥1፤ 10፥36-38 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

18 ይልቅስ በጌታችንና በአዳኞችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እርሱንም በማወቅ እደጉ (2ጴጥ. 1፥2 እና ገለጻውን ይመለከታል)። የክርስትና ሃይማኖት በደስታና ደስ በሚያሰኝ ስሜት ብቻ አይወሰንም፤ የክርስትና ሃይማኖት ክርስቶስን መከተል ማለት ነው። ክርስቲያኖች የሚከተሉት ሃይማኖትን ሳይሆን ክርስቶስን ነው። ክርስቲያን መሆን ማለት በግል ክርስቶስን ማወቅና ለእርሱም መታዘዝ ማለት ነው። ይህን ካደረግን በጸጋው እናድጋለን (2ጴጥ. 1፥5-8፤ 10-11 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

ለእርሱ አሁንም ለዘላለምም ክብር ይሁን! ሰዎች ሁሉ አብን እንደሚያከብሩ እንዲሁም ወልድን እንዲያከብሩ ክብር የምንሰጠው ለእግዚአብሔር ብቻ ሳይሆን ለክርስቶስም ጭምር ነው (ዮሐ. 5፥23)። ክርስቶስ ምላሴያችን ነው፤ ክርስቶስ የመጨረሻ ግባችን ነው። በቅርቡ ይመለሳል። ስለዚህም ጳጥሮስ በቁጥር 17 ላይ ተጠንቀቁ ይላል።

1ኛ የዮሐንስ መልእክት

መግቢያ

ይ

ህ መልእክት የተጻፈው በዘብዴዎስ ልጅ በሐዋርያው ዮሐንስ ነው። ዮሐንስ ከመጀመሪያዎቹ

ዐሥራ ሁለት የኢየሱስ ደቀ መዛሙርት አንዱ ነው (ማር. 1፡19-20)። ከሌሎች ደቀ መዛሙርት ይበልጥ ኢየሱስ ይወደው ስለነበር፤ ዮሐንስ ኢየሱስ የሚወደው ደቀ መዛሙር ተብሏል (ዮሐ. 13፡23፤ 21፡20)። የዮሐንስ ወንጌል፤ ሦስቱ የዮሐንስ መልእክቶችና የዮሐንስ ራእይ በሙሉ የተጻፉት በዚህ ሐዋርያ ነው። ከኢየሱስ ሞት በኋላም ዮሐንስ ለብዙ ዓመታት ኖሮአል። ይህን የመጀመሪያ መልእክቱን የጻፈውም በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን መገባደጃ ላይ ነው።

ስለዚህም ዮሐንስ የጻፈው በትልቅ ሥልጣን ነው። ሁሉም ክርስቲያኖች ስለ ዮሐንስ ያውቃሉ። እንዲያውም ራሱን በስሙ ማስተዋወቅ እስከማያስፈልገው ድረስ በጣም የታወቀ ሰው ነበር። ዮሐንስ ይህን የመጀመሪያ መልእክቱን የጻፈው፤ አንባቢዎቹ የዘላለም ሕይወት እንዳላቸው እንዲያውቁ ነው (1ዮሐ. 5፡13)። እምነታቸውን ማበረታታት ይፈልጋል።

ዮሐንስ ይህን መልእክት ሲጽፍ የት እንደነበረ ወይም ለየትኛው ቤተክርስቲያን እንደላከው አይታወቅም። ምናልባትም መልእክቱ ለተለያዩ አብያተ ክርስቲያናት እንዲላክ አስቦ ይሆናል። በዋነኛነት ደረጃ ዮሐንስ ይህን መልእክት የጻፈው፤ መልእክቱን በጻፈላቸው አማኞች መካከል ለተነሳው ሐሰተኛ ትምህርት ምላሽ ለመስጠት ነው። አንዳንድ ሐሰተኛ አስተማሪዎች ኢየሱስ መንፈስ ወይም በራእይ የሚታይ ዓይነት ነገር ብቻ እንጂ ጭራሽኑ ሰው ሆኖ ወደዚህ ምድር አልመጣም በማለት እያስተማሩ ነበር። ዮሐንስ ግን ኢየሱስ ፍጹም ሰው ፍጹም አምላክ መሆኑን በዚህ መልእክቱ አጠንክሮ ይጽፋል። ኢየሱስ ፍጹም ሰው ካልነበረ ሞቱ ምንም ትርጉም አይኖረውም። ራሱን ለኃጢአታችን መሥዋዕት ማድረግም አይችልም ነበር።

አስተዋጽኦ

ሀ. ብርሃን ከሆነው ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ማድረግ (1፡1-2፤ 29)

1. የሕይወት ቃል (1፡1-4)
2. በብርሃን መመላለስ (1፡5-10)
3. ለእግዚአብሔር መታዘዝ (2፡1-6)
4. አዲስ ትእዛዝ (2፡7-17)
5. ስለ ክርስቶስ ተቃዋሚዎች የተሰጠ ማስጠንቀቂያ (2፡18-29)

ለ. ጻድቅ ከሆነው ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ማድረግ (3፡1-4፤ 6)

1. መልካም የሆነውን ማድረግ (3፡1-10)
2. እርስ በርስ መዋደድ (3፡11-24)
3. ስለ ሐሰተኛ መናፍስት የተሰጠ ማስጠንቀቂያ (4፡1-6)

ሐ. ፍቅር ከሆነው ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ማድረግ (4፡7-5፡21)

1. ስለ ፍቅር ማስተማር (4፡7-21)
2. እምነትን በልጁ ላይ ማድረግ (5፡1-12)
3. የመደምደሚያ ማሳሰቢያዎች (5፡13-21)

ምዕራፍ 1

የሕይወት ቃል (1+1-4)

1 የሕይወት ቃል ክርስቶስ ራሱ ነው። በዮሐንስ 1+1 ላይ ክርስቶስ ቃል ተብሎአል። የእግዚአብሔር ቃል ግለትም ክርስቶስ መጀመሪያው ከእግዚአብሔር ጋር ነበረ። እንደ እውነቱ ከሆነ ክርስቶስ ከእግዚአብሔር ጋር የነበረው ከመጀመሪያ ሳይሆን፤ ከመጀመሪያው በፊት ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር ጅግረ የለውም። እግዚአብሔር ሁልጊዜም ነበረ፤ ክርስቶስም ሁልጊዜም ነበረ።

ቃል (የእግዚአብሔር ቃል) ሥጋ ሆነ ደጋጋኝ እውነትንም ተምልቶ በእኛ አደረ (ዮሐ. 1+14)። የእግዚአብሔር ቃል ክርስቶስ እውነተኛው የእግዚአብሔር ትሥጉት ሆኖ መጣ፤ ግለትም ሰው ሆኖ መጣ። የሕንጻው ሌሎች ሐዋርያት በዓይኖቻቸው ክርስቶስን አይተውታል። በእጃቸውም ዳስሰውታል። ክርስቶስ አንድ ዓይነት ራዕይ ወይም መንፈስ አልነበረም። ሐዋርያቱ ክርስቶስን በእጃቸው የዳሰሱት ከመሞቱ በፊት ብቻ አይደለም፤ ከሞት ከተነሣ በኋላም በእጃቸው ዳስሰውታል (ሉቃ. 24+39)። ስለዚህም የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ በፍጹም ሰው እንደሆነ የሕንጻው በጣም እርግጠኛ ነው።

2 ሕይወት (ክርስቶስ)፤ ተገለጦአል። በዚህ ቁጥር ላይ የሕንጻው ክርስቶስን የዘላለም ሕይወት ብሎታል። የሕንጻው በወንጌሉ፤ በእርሱ ሕይወት ነበረች፤ ይህች ሕይወት የሰዎች ብርሃን ነበረች በግለት ጽፎአል (ዮሐ. 1+4)። ኢየሱስም «እኔ መንገድ፤ እውነትና ሕይወት ነኝ» ብሏል (ዮሐ. 14+8)። ለሚያምን ሁሉ ኢየሱስ የዘላለምን ሕይወት ይሰጣል (ዮሐ. 3+16)። ይኸው ኢየሱስ ከእግዚአብሔር ጋር ነበር፤ በኋላም ለሰዎች ተገለጠ። እዚህ ላይ የሕንጻው . . . ለእኛም የተገለጠውን የዘላለም ሕይወት እንንግራችኋለን ይላል። በተመሳሳይ መንገድም እኛም ብንሆን ለዘመዶቻችን፤ ለጓደኞቻችንና ለጎረቤቶቻችን የዘላለም ሕይወትን ለንግራቸው ይገባል። እንደዚህ እያደረግን ይሆን?

3 የሕንጻው ያንን ሕይወት (ቁ. 2) ግለትም ክርስቶስን በዓይኖቹ አይቶታል፤ በጀርዎቹም ለምቶታል። ይህን መልእክት የሚጽፍላቸው ሰዎች ግን ክርስቶስን አላዩትም፤ አልሰሙትም። ስለዚህም ከእኛ ጋር ኅብረት እንዲኖራችሁ፤ ግለትም ከዮሐንስና ከሌሎችም አማኞች እንዲሁም ከአብና ከልጁም ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ኅብረት እንዲኖራችሁ እንጽፍላችኋለን ይላል። ከአብና ከልጁ ጋር ኅብረት ማድረግ ግለት አብና ኢየሱስ ወደ እኛ መጥተው ከእኛ ጋር ይኖራሉ ግለት ነው (ዮሐ. 14+23)። ከአብና ከክርስቶስ ጋር ኅብረት ሲኖረን ከሌሎች አማኞችም ጋር ኅብረት ይኖረናል።

4 አማኞች ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ሲኖራቸው ደስታ ይኖራቸዋል። የዚህ መልእክት አንባቢዎች ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ሲኖራቸው የሕንጻው ደስ ይለዋል፤ አንባቢዎቹም ደስ ይላቸዋል። ደስታችንም፤ ግለትም የዮሐንስና የአንባቢዎቹ ደስታ ሙሉ ይሆናል። የክርስቶስ ወንጌል ደስታ ያመጣል። ኢየሱስ ይህን ሲንግራቸው ደስታዬ በእናንተ እንዲሆንና የእናንተም ደስታ ፍጹም እንዲሆን ነው አለ (ዮሐ. 15+11)።

በብርሃን መመላለስ (1+5-10)

5 እግዚአብሔር ብርሃን ነው። ብርሃን ቅድስናና ጽድቅን። ጨለማ ደግሞ ኃጢአትና ዓመፅን ይወክላል። የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ዓለም የመጣው በጨለማ የሚያበራ ብርሃን ሆኖ ነው (ዮሐ. 1+5፤ 9፤ 3+19፤ 8+12፤ 12+46)።

1 ክርስቶስ እንደሌሎች በሥጋ እንደተገለጡት አይደለም። ብቸኛውና አንዱ የሕይወት እግዚአብሔር ልጅ ነው። ምንም እንኳን ክርስቶስ ፍጹም አምላክ ቢሆንም፤ ሰው ሆኖ ወደዚህ ዓለም መጣ። ፍጹም ሰው፤ ፍጹም አምላክ ነው (ከአስተምህሮ ዳሳው፤- ኢየሱስ ክርስቶስ የሚለውን ይመለከታል)።

2 እኛ በሚለው ቃል ምትክ እንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች «እናንተ» ይላሉ። አጠቃላይ ትርጉሙ ግን ያው ነው።

6 ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ማድረግ ግለት እርሱን ግወት፤ ግፍቀርና ልጆቹም መሆን ግለት ነው። ከእርሱ ጋር እውነተኛ ኅብረት ካለን፤ በብርሃን እንኖራለን። በጨለማና በኃጢአት የሚኖሩ ግን ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት የላቸውም። «ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት አለን» ካሉ እየዋቹ ነው። የሚኖሩትም በእውነት አይደሉም።

እውነት የምንናገረው ብቻ ሳይሆን፤ የምናደርገውና የምናኖረው ነው። በእውነት መኖር አለብን (ዮሐ. 3+21)። በእውነትና በመንፈስ እግዚአብሔርን ግምለክ አለብን። (ዮሐ. 4+23)። እውነት የሕይወት መንገድ ነው። ኢየሱስ «እኔ መንገድ፤ እውነትና ሕይወት ነኝ» አለ (ዮሐ. 14+6)።

7 በብርሃን ከኖርን፤ ግለትም ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ካለን፤ ሁለት ነገሮች ይሆናሉ። በመጀመሪያ እርስ በርሳችን ኅብረት ይኖረናል፤ በሁለተኛ ደረጃ የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻናል።

እርስ በርስ ኅብረት ማድረግ ግለት እርስ በርስ መዋደድ ግለት ነው (1ዮሐ. 4+7፤ 11)። እርስ በርሳችን ኅብረት እንዲኖረን «መተያየት» ግለትም በብርሃን መኖር አለብን። በኃጢአት ጨለማ የምንኖር ከሆነ ግን ወንድማችንን «ልናየውና» ከእርሱም ጋር ኅብረት ሲኖረን አይችልም።

ስለዚህም እርስ በርሳችን ኅብረት እንዲኖረን ከተፈለገ፤ በመጀመሪያ ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት ሲኖረን ይገባል። ከእግዚአብሔር ጋር ኅብረት እንዲኖረን፤ በብርሃን መኖር አለብን (ቁ. 6) ምክንያቱም እግዚአብሔር ራሱ ብርሃን ነው (ቁ. 5)። እርሱ በብርሃን እንዳለ፤ እኛም በብርሃን መኖር አለብን። እርሱ ፍጹም እንደሆነ እኛም ፍጹሞች መሆን አለብን (ማቴ. 5+48)።

በብርሃን ስንኖር የልጁ የኢየሱስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻናል። የእግዚአብሔር ቅድስና ብርሃን በልባችን ውስጥ አለ። በልጁ በኢየሱስ ደም ግለትም በመስቀል ላይ ሞቱ፤ በእምነት ከኃጢአት ሁሉ ነጽተናል። ኃጢአታችን የቱንም ያህል አስከፊ ቢሆንም የክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ያነጻናል። ክርስቶስ ኃጢአታችንን ሁሉ ለማስወገድ ሞተ።

8 የቱንም ያህል ጥረት ብናደርግም፤ ሙሉ ለሙሉ ከኃጢአት ነፃ መሆን አንችልም። ምንጊዜም ቢሆን ኃጢአት በሕይወታችን ይኖራል። እግዚአብሔር ፍጹም ቅዱስ ስለሆነ፤ የሞራል መለኪያዎቹን ሰው ሊደርስባቸው አይችልም። እግዚአብሔር ኃጢአትን በቸልታ አያልፍም፤ ጨለማም በእርሱ ዘንድ ከቶ የለም (ቁ. 5)። ስለዚህም በሕይወታችን ኃጢአትና ንጹሕ ያልሆነ ነገር ስለሚኖር እርሱን ሁልጊዜ ሙሉ ለሙሉ ደስ ማሰኘት አንችልም።

በ1ዮሐ 3+9 ላይ የሕንጻው የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ኃጢአት አይሠራም፤ ሊሠራም አይችልም ይላል። ይህም ግለት በግሪኩ ቃል መሠረት፤ ንስሐ ሳይገባ ኃጢአትን በተከታታይ በማድረግ አይቀጥልም ግለት ነው። ከእግዚአብሔር የተወለደ ክርስቲያን በዚህ ሁኔታ ኃጢአት በማድረግ አይቀጥልም። ክርስቲያን ሆኖ ብሎ በኃጢአት አይኖርም።

በዚህ በቁጥር 8 ላይ ግን የሕንጻው ክርስቲያን ከጊዜ ወደ ጊዜ በኃጢአት ሊወድቅ እንደሚችል ይናገራል። የክርስቲያኑ አሮጌ የኃጢአት ባሕርይ አልፎ አልፎ ያሰናከለዋል፤ በኃጢአትም ይጥለዋል። ይሁን እንጂ፤ በወደቀበት አይቀርም።

እነዚህ ሁለት ቁጥሮች፤ ቁጥር 8 እና 1ዮሐ. 3+9 በፍጹም እውነት ናቸው። በ1ዮሐ. 3+9 መሠረት፤ እኛ ክርስቲያኖች የኃጢአት ባርያዎች ሆነን አንኖርም። ጌታችን ክርስቶስ እንጂ፤ ለይጣን አይደለም። ጳውሎስ እንዲህ ይላል . . . የኃጢአት ባርያዎች መሆናችን እንዲቀር አሮጌው ሰውነታችን ከክርስቶስ ጋር መስቀሉን እናውቃለን (ሮም 6+6)። እንደገና ደግሞ እንግዲህ በእናንተም ላይ ኃጢአት ሥልጣን እንደሌለውና በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት

3 በግሪኩ በኩረ ጽሑፍ መሠረት ያንዳል የሚለው ቃል «በግንደት ይቀጥላል» የሚል አሳብ አለው። አዲስ ኪዳን በመጀመሪያ የተጻፈው በግሪክ ቋንቋ ነው።

ለእግዚአብሔር በሕይወት እንደምትኖሩ አስቡ ይላል (ሮም 8:11)። ሕግደብ በክርስቲያኖች ላይ ሕይወት የለውም።

ምንም እንኳ ይህ ሁሉ እውነት ቢሆንም፣ በቁጥር 8 መሠረት እኛ ክርስቲያኖች በሕግደብ እንወድቃለን። በየጊዜው አዳዲስ ፈተናዎች፣ አዳዲስ ሕግደብ ይገኛል። ለእነዚህ ሕግደብ ይቅርታን መጠየቅ አለብን፤ በየጊዜው ከእነዚህ ሕግደብ መንጃት አለብን። ሙሉ በሙሉ ከሕግደብ ጉዳዩ የምንሆነው፣ በሰማይ ከክርስቶስ ጋር ስንሆን ብቻ ነው፤ (1ዮሐ. 3:6) 9 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል።)

9 ይህ ቁጥር በጣም ትኩረት የሚሰጥበት ነው። ክርስቲያኖችን ጨምሮ፣ ሰዎች ሁሉ ሕግደብ ያደርጋሉ፤ ስለዚህም ሰዎች ሁሉ በተደጋጋሚ ከበደላቸው ሁሉ መንጃትና ከሕግደብ መራቅ ይኖርባቸዋል። ከዚህ ቀደም ብሎ የሕንጻው የኢየሱስ ደም እንደሚያገኝ ተናግሮ ነበር (ቁ. 7) ግን እንዴት ነው የሚያገኝ? እኛ ልናደርገው የሚገባን ነገር ይኖር ይሆን? አዎን አለ። ሕግደብን መናዘዝና ከሕግደብ መራቅ አለብን። ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር ሕግደብን ይደመስላል። ከበደላችንም ሁሉ ያንጸናል። ምንኛ አስደናቂ ተስፋ ነው!

ስለዚህም ክርስቲያኖች ለሕግደብ ማልቀስ (ማቴ. 5:4) እንጂ ተስፋ መቀረጥ የለብንም። ምንጊዜም ቢሆን ይቅርታን የምናገኝበትና የምንገኝበት መንገድ አለ። እዚህ ላይ ሕግደብን በእግዚአብሔር ብንናዘዝ ሲል የሕንጻው ምን ማለቱ እንደሆነ መረዳት አለብን። የሚናገረው ስለ ንስሐ ነው። በአንደኛው ብቻ ሕግደብን መናዘዝ በቂ አይደለም። በተግባራችን «መናዘዝ» ይኖርብናል፤ ማለትም ሕግደብን መጥላትና ከሕግደብ መራቅ አለብን። እውነተኛ ንስሐ ይህ ነው።

እዚህ ላይ አንድ ነገር ማስታወስ አለብን። ሕግደብን ስንናዘዝ የሠራውን ሕግደብ በዝርዝር በስሙ እየጠራን ይሁን። «እኔ ሕግደብ ነኝ» ማለቱ ብቻ በቂ አይደለም። ሰው ሁሉ ሕግደብን ስለሆነ እንደዚያ ማለቱ ቀላል ነው። ከዚህ ይልቅ፣ ከእግዚአብሔር ይቅርታ መጠየቅ ያለብን ስለ እያንዳንዱ ሕግደብ ነው። ስለዚህ ነው የሕንጻው ሕግደብን ላይሆን ሕግደብን መናዘዝ የሚለው።

እግዚአብሔር ታማኝና ጽድቅ ነው። የሕንጻው እንደዚህ የሚለው ለምንድነው? ምክንያቱም እግዚአብሔር በጣምጸግም ሁኔታ የሰውን ሕግደብ ቀጥቶአል። የሕግደብንን ቅጣት በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ አድርጎአል። ስለዚህም እምነታቸውን በኢየሱስ ላይ ያደረጉትን ሁሉ በድጋሚ እግዚአብሔር አይቀጣቸውም። በድጋሚ ሕግደብን መቅጣት ጽድቅ አይደለም። ሕግደብን ክርስቶስ ተሸክሞአል። ስለዚህም እግዚአብሔር ሕግደብን ይቅር ይሰናል፤ እንጂ፣ በድጋሚ አይቀጣቸውም። በድጋሚ የሚፈርድብን ቢሆን ኖሮ ታማኝና ጽድቅ ሊሆን አይችልም (ሮም 3:22-26 ይመለከታል)።

10 አንዳንድ ሰዎች ምንም ሕግደብ የለብንም ይላሉ። እግዚአብሔር ግን ሰዎች ሁሉ ሕግደብን እንደሆኑ ይናገራል፤ (ሮም 3:10-12)። ስለዚህም እንደዚህ በማለታቸው እግዚአብሔርን ሐሰተኛ ያደርጉታል። ሰዎች ሁሉ ሕግደብን ስለሆኑ እንዲያድናቸው እግዚአብሔር ክርስቶስን መላክ አስፈለገው። ሰዎች ሕግደብን ባይኖርባቸው ኖሮ ክርስቶስን መላኩ ባለስፈላጊ ነበር። ስለዚህም ሕግደብ የለብንም የሚል ሰው የእግዚአብሔርን ቃል ሐሰተኛ አድርጎአል፤ ከሕግደብ ሊያድነው የመጣውን የእግዚአብሔርን ቃል ክርስቶስን ከይዛል። በእንደዚህ ዓይነት ሰው ሕይወት የእግዚአብሔር ቃል የለም።

እያንዳንዱ ሰው ሕግደብ ማድረጉን በሰው ያውቃል። በጎልፍቶን አማካይነት እግዚአብሔር ስለ ሕግደብ ይናገራል። ስለዚህም እግዚአብሔር ሲናገርን እንስማው፤ ለባችንን ለቃሉ ዝግ እናድርግ። ለእግዚአብሔር አን ዝግ ከሆንን፣ ሕይወታችንም ለእግዚአብሔር ዝግ ይሆናል።

ምዕራፍ 2

እግዚአብሔርን መታዘዝ (2:1-6)

1 ሕግደብን ለእግዚአብሔር ብንናዘዝ ይቅር እንደሚለንና እንደሚያገኝ የሕንጻው ጽፎአል (1ዮሐ. 1:9)። አንዳንዶች ግን ይህን ሲያነቡ፣ ሕግደብ ይህን ያህል ትልቅ ነገር እንዳልሆነ ሊያስቡ ይችላሉ። «የለምንም መሠንጃት ሕግደብን እናድርግ፤ ምክንያቱም ሕግደብ ብናደርግ እግዚአብሔር ወዲያው ይቅር ይሰናል» በማለት ያስባሉ። የሕንጻው ግን አንባቢዎቹ እንዲህ ያለ የተላላተ አላብ እንዲኖራቸው ፍላጎቱ አይደለም። መልእክቱን የሚጽፍላቸው ሕግደብን እንዲያደርጉ ሊያበረታታቸው ሳይሆን፣ ከሕግደብ እንዲቆ ሊያሳስባቸው ነው!

አማኝ ሕግደብ ካደረገ ግን በዳኛው ፊት የሚገኝበት ጠበቃ ማለትም ኢየሱስ ክርስቶስ አለው። ኢየሱስ እንደእኛው ሰው ስለነበረ ፍጹም ጠበቃችን ነው፤ ስለዚህም ድካማችንን ይረዳልናል፤ በድካማችንም ያዝንልናል፤ ይራራልናል (ዕብ. 2:17-18) 4:15)። ጽድቅ ስለሆነም ፍጹም ጠበቃችን ነው። እርሱ ራሱ ጽድቅ ስለሆነ፣ ጽድቅ ጻኛ በሆነው በእግዚአብሔር ፊት መቆም ይችላል። በእርሱ ለሚታመኑት ሁሉ ለመማለጅ ክርስቶስ ሁልጊዜ በእግዚአብሔር ፊት ይቆማል (ሮም 8:34) ዕብ. 7:25)።

2 በፍርድ ቤት ጠበቃ የተከላከሉ ስፍራ ይወስዳል። ተከላከሉ ንጹሕ መሆኑን ጠበቃው ለዳኛው ያስረዳል። ጠበቃችን ክርስቶስ ግን የሚያደርገው እንደዚህ አይደለም። በደለኞች መሆናችንን ክርስቶስ ለእግዚአብሔር ይናገራል! እ! ሞት የሚገባን በደለኞች መሆናችንን ለእግዚአብሔር ይናገራል! ክርስቶስ እንዴት ያለ ጠበቃ ነው!

ከዚያ በኋላ ደግሞ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር፣ «ምንም እንኳ ሰዎች በደለኞች ቢሆኑም እኔ ራሴ ቅጣታቸውን አቀባለሁ። ከእነርሱ ይልቅ እኔ ልሙ።» እኔ ራሴ ለሕግደብ መሥዋዕት እሆናለሁ። ይላል (ሮም 23-25)።

ስለዚህም የሕንጻው ሕግደብንም የሚደመስሰው በእርሱ ነው ይላል። ክርስቶስ የሚደመስሰው የእኛን ሕግደብ ብቻ ሳይሆን፣ የዓለሙን ሕግደብ በሙሉ ነው። ይህም ማለት የክርስቶስ መሥዋዕትነት በመላው ዓለም ለሚኖሩ አማኞች በሙሉ በቂ ነው ማለት ነው (ዮሐ. 1:29) 1ዮሐ. 4:10)።

በዓለም ያሉ ወንጀልኛና ሴቶች በሙሉ፣ ለሕግደብ መታዘዝ የሞት ፍርድ ይገባቸዋል። ይህንን እውነት በየቦታው ሁሉ ልናስተምር ይገባናል። ከዚህ እውነት ጋር አብረን ግን ሌላም እውነት እናስተምራለን። ይኸውም ከሞት ፍርድ የሚያድነን ጠበቃ አዳኝ አለን፤ ያም አዳኝ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው።

3-4 ለኢየሱስ መታዘዝ ማለት በብርሃን መኖር ማለት ነው (1ዮሐ. 1:7)። በብርሃን ስንኖር ክርስቶስን እናየዋለን፤ እናውቀዋለን። የማንታዘዘ ከሆነ ግን የማንኖረው በጨማሪ ስለሚሆን ክርስቶስን ልናውቀው አንችልም። አንዳንድ ሰዎች «በኢየሱስ እናምናለን» ይላሉ፤ ግን አይታዘዙለትም። እነዚህ ሰዎች ሐሰተኞች ናቸው። በሕግደብ መታዘዝ በደላቸውን አይናዘዙም፤ ስለዚህም ይቅርታን አያገኙም።

5-6 ለእግዚአብሔር ቃል የምንታዘዝ ከሆነ ፍቅሩ በእኛ ፍጹም ነው። የእግዚአብሔር ቃል፤ ሰው (በፍጹም ነፍሱ በፍጹም አሳብ፣ በፍጹም ጋይሱ እግዚአብሔርን መውደድ ይገባዋል) የሚል ነው (ማር. 12:30)። ስለዚህም ለእግዚአብሔር ቃል መታዘዝ ማለት እርሱን መውደድ ማለት ነው (ዮሐ. 14:15) 21) 1ዮሐ. 5:3 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል።

ለእግዚአብሔር ስንታዘዝ፣ ወደ እኛ ይመጣል፤ ከእኛም ጋር ይኖራል (ዮሐ. 14:23)። እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ይኖራል፤ እኛም በእግዚአብሔር እንኖራለን። ክርስቶስ እንደኖረው ከኖርን፣ በእርሱ መሆናችንን እናውቃለን፤ በፍቅሩም ውስጥ እንኖራለን (ዮሐ. 5:10)።

4 አንዳንድ ክርስቲያኖች በዚህ ሕይወት እያለን እንኳ፣ ሙሉ በሙሉ ከሕግደብ ነጻ እንደምንሆን ያምናሉ፤ ብዙዎች ግን ይህ እንደማይቻል ያምናሉ። ሰፊ ላለ ግብራሪያ ከአስተምህሮ ዳሰሳው፣ መንፈስ ቅዱስ የሚለውን ይመለከታል።

አዲሱ ትእዛዝ (2:7-17)

7 በቁጥር 6 ላይ የሐንስ ክርስቶስ እንደኖረው መኖር እንዳለብን ጽፎአል። ኢየሱስ የኖረው እንዴት ነው? ክርስቶስ የኖረው በፍቅር ነው። እዚህ ላይ የሐንስ የሚጠቅሰው የቀየ (አርጌ) ትእዛዝ ሁለት ነገሮችን ያጠቃልላል። ይኸውም፤ እግዚአብሔርንና ሰውን ሁሉ መውደድ ነው። የዚህ መልእክት አንባቢዎች ይህን ትእዛዝ የተቀበሉት፤ ከመጀመሪያው ማለትም የክርስቶስና ሕይወታቸውን ከጀመሩበት ጊዜ አንሥቶ ነው (ማር. 12:30-31)። የሐንስ ይህ የቀየ ትእዛዝ በመጀመሪያ የሰማችሁት ቃል ማለትም ወንጌል ነው ይላል። ሌሎች ትእዛዞች በመሉ በእነዚህ ሁለት ትእዛዞች ላይ ማለትም እግዚአብሔርንና ሰውን ሁሉ በመውደድ ላይ የተመሠረቱ ናቸው (ማቴ. 22:40)።

8 አሁን ግን የሐንስ የእኔ ትእዛዝ እኔ እንደወደድሁለችሁ እናንተም እርስ በርስ እንድትዋደዱ ነው፤ በማለት ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ የሰማቸውን አዲስ ትእዛዝ ይጨምራል (ዮሐ. 15:12)። ኢየሱስ ራሱ ይህን አዲስ ትእዛዝ ብሎታል (ዮሐ. 13:34)።

የሐንስ ይህን ፍቅር ከኢየሱስ ሕይወት በዓይኖቹ ተመልክቶአል። ኢየሱስ ሕይወቱን ለሌሎች ሲሰጥ የሐንስ ተመልክቶአል። የኢየሱስ ፍቅር እውነተኛ ፍቅር ነው። የዚህ አዲስ ትእዛዝ እውነት ማለትም ይህ እውነተኛ ፍቅር በእርሱና በእናንተ ሕይወት እውነት ሆኖ የታየው ነው፤ በማለት የሐንስ ይናገራል። ይህም ማለት ይህ እውነተኛ ፍቅር የታየው በኢየሱስ ሕይወት ብቻ ሳይሆን፤ በእርሱ በሚያምኑት ሕይወት ጭምር ይታያል ማለት ነው። የኢየሱስ እውነተኛ ብርሃን በልባችን ቢበራ፤ ፍቅሩ በእኛ ውስጥ ይሆናል ጨለማው ይወገዳል (ዮሐ. 1:4-5፤ 9)።

9-11 ወንድምን መጥላት በጨለማ መኖር ነው። ወንድምን መውደድ ግን በብርሃን መኖር ነው። በብርሃን ስንኖር መንገዱን እናያለን፤ አንሰናክልም። ኃጢአት ለማድረግ መፈተንን እናርቃለን።

ወንድሙን የሚጠላ ሰው ጨለማ ዐይኑን ስላሳወረው፤ በጨለማ እንደሚኖር የሐንስ ይናገራል (ቁ. 11)። ሁልጊዜም ቢሆን የኃጢአት ጨለማ ሰዎችን ያሳውራቸዋል። ሰይጣን ሊያሳውረን ይፈልጋል። ተንኮሉን እንድናይበት አይፈልግም። ከሁሉም በላይ ደግሞ ኢየሱስን እንድናይ አይፈልግም። ስለዚህም እንድንታወር ለማድረግ ይሞክራል።

12 የሐንስ አንባቢዎቹን ልጆቹ ሆይ ይላቸዋል። የሐንስ ይህን መልእክት ሲጽፍ፤ ዘጠና ዓመት ያህል ሆኖት ነበር። ስለዚህም አንባቢዎቹን «ልጆቼ» ማለቱ ተገቢ ነበር።

ኃጢአታቸው ይቅር እንደተባለላቸው የሐንስ አንባቢዎቹን ያሳስባቸዋል (1ዮሐ. 1:9)። ኃጢአታቸው በእርሱ ስም ይቅር ተብሎላቸዋል። ይህም ማለት እምነታቸውን በእርሱ ላይ አድርገዋልና በኢየሱስ ስም ኃጢአታቸው ይቅር ተብሎላቸዋል ማለት ነው። የኃጢአት ይቅርታና ከኃጢአት መንጻት እምነታችን የሚያስገኘው የመጀመሪያ በረከት ነው። ያንን በረከት ከተቀበልን በኋላ በክርስቶስና ሕይወታችን ወደ ፊት እንቀጥላለን።

13 እዚህ ላይ አባቶች ተብለው የተጠቀሱት፤ የበሰሉ አማኞች ናቸው። በእምነት አማካይነት እነዚህ አባቶች ከመጀመሪያ የነበረውን እውቀታችን፤ ክርስቶስን በዓይናቸው እንዳይቅና በጀሮዎቻቸው እንደሰሙት ሳይሆን፤ በእምነት ክርስቶስን እንዳወቁት ነው የሐንስ የሚናገረው።

ወጣቶች የተባሉት ወጣት አማኞች ናቸው። ከቶውን ማለትም ሰይጣንን አሸንፈዋል፤ ከሰይጣን ጨለማ መንግሥትም አምልጠዋል።

በቁጥር 12-14 ላይ ልጆች፤ አባቶች፤ ወጣቶች በማለት በተጠቀሱት መካከል፤ ይህን ያህል ትልቅ ልዩነት ማድረግ አስፈላጊ አይደለም። በእነዚህ ቁጥሮች የተጻፉት ነገሮች ለሁሉም ክርስቲያኖች ይጠቅማሉ።

14 እዚህ ላይ የሐንስ በቁጥር 13 በጻፈው ላይ ሁለት ነገሮችን ይጨምራል። በመጀመሪያ ደረጃ የተጠቀሱት ወጣቶች ብርቶዎች ናቸው። በጌታ ብርቶዎች ናቸው፤ የጌታን የጦር ዕቃዎች ለብሰዋል (ኢፌ. 6:10-11)። በሁለተኛ ደረጃ፤

የእግዚአብሔር ቃል በውስጣቸው ስለሚኖር ብርቶዎች ናቸው። የእግዚአብሔር ቃል የክርስቶስ ወንጌል ነው፤ ሰይጣንን የምናሸንፍበት የመንፈስ ሰይፍ ነው (ኢፌ. 6:17)።

የእግዚአብሔር ቃል ክርስቶስ ራሱ ነው። ክርስቶስ በውስጣችን የሚኖር ሕያው የእግዚአብሔር ቃል ነው። በውስጣችን ስለሚኖር የምንለምነውን ሁሉ ይሰጠናል (ዮሐ. 15:7)። ስለዚህም ኃጢአታችን ይቅር እንዲባልን በየጊዜው እንለምን (ቁ. 12) ከቶውን እንድናሸንፍ እንለምን (ቁ. 13) በእምነት ብርቶዎች እንድንሆን እንለምን (ቁ. 14)። ታዛዥች እንድንሆን፤ በብርሃኑ፤ በእውቀቱና በፍቅሩ እንድንሞላ በየጊዜው እንለምን። እነዚህ ነገሮችም ሁሉ ይሰጡናል፤

15 ዓለምን ወይም የዓለምን ነገር አትወደዱ። እዚህ ላይ ዓለም ሲል «የጨለማው መንግሥት» ማለቱ ነው። የዓለምን ነገር ሲል ደግሞ በዓለም ሰዎች መካከል የሚታዩትን የሥጋ ምኞት፤ የዓይን አምሮትና የኑሮ ትምክሕት ማለቱ ነው (ቁ. 16)። እግዚአብሔርን፤ ዓለምንና የዓለምን ነገሮችን በአንድነት መውደድ አይቻልም። ዓለምን የሚወድድ እግዚአብሔር አብን አይወድድም።

ይሁን እንጂ፤ በዚህ ቁጥር ውስጥ ልንመለከተው የሚገባን ጠለቅ ያለ ትርጉም አለ። በዚህ ዓለም ከእግዚአብሔር የተሰጡ ብዙ መልካም ነገሮች አሉ። እነዚህ መልካም ነገሮች እንኳ መውደድ የለብንም። እግዚአብሔርን በማመስገን በእነዚህ ነገሮች ልንጠቀምባቸው እንችላለን፤ ሆኖም ልንወዳቸው አይገባም። ለምሳሌ ያህል፤ ገንዘብ በራሱ ከፋ አይደለም፤ ገንዘብን መውደድ ግን ከፋ ነው። እረፍት መልካምና አስፈላጊ ነው፤ እረፍትን መውደድ ግን ወደ ስንፍና ይመራል። ሥራ መልካምና አስፈላጊ ነው፤ ከሚገባ በላይ ሥራን መውደድ ግን ወደ ትዕቢትና ወደ ዓለማዊ ትምክሕት ይመራል። ከእነዚህ ምሳሌዎች እነዚህን ስጦታዎች ከመውደድ ይልቅ፤ የስጦታዎቹን ሰጪ ማለትም እግዚአብሔርን መውደድ እንዳለብን እንመለከታለን። ጠቅላላ ፍቅራችን ለእግዚአብሔር መስጠት አለበት⁵ (ማቴ. 10:37፤ ማር. 12:30፤ ሉቃ. 14:26 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

ዓለም የሰይጣን መንግሥት ነው (ዮሐ. 12:31፤ 1ዮሐ. 5:19)። ኢየሱስ የመጣው ይህን ዓለም ለማዳን ነው። እግዚአብሔር የወደደውም ይህንኑ ዓለም ነው (ዮሐ. 3:16)። ኢየሱስን ያላወቀውና ያልተቀበለው ደግሞ በጨለማ የተዋጠውም ይህ ዓለም ነው (ዮሐ. 1:10)። ብርሃን ወደ ዓለም መጣ፤ ሰዎች ግን ሥራቸው ከፋ ስለሆነ ከብርሃን ይልቅ ጨለማን ወደዱ። (ዮሐ. 3:19)።

16 እዚህ ላይ የሐንስ ልንወዳቸው የማይገቡንን የዓለም ነገሮችና የጨለማ ነገሮች ለማሳየት፤ ሦስት ምሳሌዎችን ያቀርባል። የመጀመሪያው፤ የሥጋ ምኞት ነው። ይህ ከመስመር የወጣ ወሲባዊ ምኞትን፤ ያለቅጥ ድሎትን፤ ደስታንና መልካም ምግብን የመሳሰሉ ነገሮችን ሁሉ የሚያካትት ማንኛውም ሥጋዊ ምኞት ነው። ሁለተኛው የዐይን አምሮት ነው። ይህም ማለት የሰውን ስግብግብነትና «ሁሉንም ለእኔ» ባይነትን ያጠቃልላል። ሦስተኛው የኑሮ ትምክሕት ወይም ትዕቢት ማለት ነው። ይህም ባደረግነው ወይም ባከናወንነው ነገር መታበይንና ስምን ማስጠራትን ወይም ከፍ ያለ ደረጃን መፈለግን፤ ከእግዚአብሔር ይልቅ በራስ መመካትን በመሉ ያጠቃልላል።

17 ዓለምና ምኞቱ ያልፉሉ። ታዲያ፤ ለምን በእነዚህ አላፊ በሆኑ ነገሮች ላይ እምነታችንን እናደርጋለን?

የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚፈጽም ግን ለዘላለም ይኖራል። የእግዚአብሔር ፈቃድ ሰዎች በክርስቶስ እንዲያምኑና ለእርሱም እንዲታዘዙ ነው። በተለይም እግዚአብሔርንና ሰውንም ሁሉ እንድንወድ ለሰጠን ሁለት ታላላቅ ትእዛዞች መታዘዝ ነው። በክርስቶስ የሚያምኑና ትእዛዙንም የሚጠብቁ ወንዶችም ሆኑ ሌሎች፤ የዘላለም ሕይወትን ይቀበላሉ፤ ለዘላለምም ይኖራሉ (ማቴ. 7:21)።

⁵ እርግጥ ነው ሰውን ሁሉ መውደድ አለብን፤ ከሁሉ በፊት ግን በመጀመሪያ እግዚአብሔርን መውደድ ይኖርብናል። ከዚያ በኋላ ፍቅሩ ወደ ውስጣችን ይፈሰሳል፤ ሰውን ሁሉ እንድንወድም ያስችላናል። ነገር ግን በመጀመሪያ እግዚአብሔርን ካልወደድን፤ ካልብ ሌሎች ሰዎችን መውደድ እንችላለን (ማር. 12:31 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

ስለ ክርስቶስ ተቃዋሚዎች የተሰጠ ማስጠንቀቂያ (2፡18-29)

18 . . . ይህ የመጨረሻው ሰዓት ነው ማለትም አሁን «የመጨረሻው ሰዓት» ነው። የመጨረሻው ሰዓት የተጀመረው፡ ክርስቶስ በመጀመሪያ ወደ ዓለም በመጣበት ጊዜ ነው። በዓለም መጨረሻ ኢየሱስ ዳግም ሊመጣ፤ ይህ የመጨረሻው ሰዓት ያልቃል። ጠቅላላ የዓለምን ታሪክ በሁለት ክፍሎ መመልከት ይቻላል። ይኸውም ከክርስቶስ በፊት የነበረው ጊዜ እና ከክርስቶስ በኋላ ያለው ጊዜ ነው። በመላው ዓለም የምንጠቀምበት የቀን መቁጠሪያ እንኳ፡ ከ.ክ.ል.በ. (ከክርስቶስ ልደት በፊት ወይም ዓመተ ዓለም) እና ዓ.ም. (ዓመተ ምሕረት) የሚባሉ ሁለት ክፍሎች አሉት። ይህ የመጨረሻው ሰዓት ለሁለት ሺህ ዓመት ያህል ዘልቆአል።

ክርስቶስ ከመምጣቱ በፊት በመጀመሪያ የክርስቶስ ተቃዋሚዎች ይመጣል (2ተሰ. 2፡1-4፤ 8፤ 1ዮሐ. 4፡3 እና 7ለጳውቶን ይመለከታል)። ይሁን እንጂ፡ ዋናው የክርስቶስ ተቃዋሚ ከመምጣቱ በፊት ብዙ የክርስቶስ ተቃዋሚዎች ይነሣሉ፤ እንዲያውም አሁን እንኳ ተነሥተዋል (ማር. 13፡5-6፤ 21-33)። እነርሱም የሐሰት አስተማሪዎች ናቸው። ብዙዎችን ተከታዮቻቸው ያደርጋሉ።

19 እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን ወይም የክርስቶስ ተቃዋሚዎች የሚነሱት ከቤተክርስቲያን ነው። ከቤተክርስቲያን ግን ወጥተዋል። በመጀመሪያ ማንኛዎቹንም ዓይነት አማኞች ይመስላሉ፤ የሐንስ ግን መጀመሪያውኑ እውነተኛ እምነት እንዳልነበራቸው ይናገራል። የቤተክርስቲያን ወገን አልነበሩም። እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን ከመጀመሪያውኑ እውነተኛ ክርስቲያኖች አልነበሩም።

ብዙ ክርስቲያኖች ይህን ቁጥር ማንኛውም እምነትን ትቶ የሚሄድ ሰው፡ ከመጀመሪያውኑ እውነተኛ ክርስቲያን እንዳልነበረ እንደሚመለከት አድርገው ይተረጉሙታል። እውነተኛ አማኝ እምነቱን አይተውም፤ እውነተኛ ክርስቲያን ደኅንነቱን አያጣም፤ ይላሉ።

20 እውነተኛ አማኞች ቅዱሱ ቅባት ላላቸው ማለትም ከክርስቶስና ከመንፈስ ቅዱስ ተቀብተዋል። እግዚአብሔር ክርስቶስን በመንፈስ ቅዱስ ቀባው (1ዮሐ. 10፡38)። ክርስቶስ ደግሞ አማኞችን በሙሉ በመንፈስ ቅዱስ ይቀባቸዋል። መንፈስ ቅዱስ የእውነት መንፈስ ነው (ዮሐ. 14፡17)። ስለዚህም በመንፈሱ አማካይነት እውነትን እናውቃለን።⁶ (ዮሐ. 14፡26) ስለሆነም እውነተኛ አማኝ ሐሰትን አያስተምርም።

21 የዚህ መልእክት አንባቢዎች አስቀድመው እውነትን አውቀዋል። የሐንስ የሚጽፍላቸውም፡ እውነትን ስለሚያውቁ እንጂ፡ እውነትን ስለማያውቁ አይደለም። ይህ መልእክት የተጻፈው ለክርስቲያኖች ነው። ይሁን እንጂ፡ ክርስቲያኖችም በሐሰተኛ መምህራን ሊሳሳቱ ይችላሉ። ስለዚህም የሐንስ እንዳይሳሳቱ ይህን መልእክት ጻፈላቸው። ሐሰተኛ መምህራን ሐሰትን ያስተምራሉ፤ እንዲህ ያለው ትምህርት ከእውነት አይመጣም።

22 ለመሆኑ፡ ትልቁ ሐሰት ምንድነው? ትልቁ ሐሰት ኢየሱስ ክርስቶስ፤ አዳኝ የእግዚአብሔር ልጅ አይደለም ማለት ነው። ክርስቶስን መካድ እግዚአብሔርን መካድ ነው (ማቴ. 11፡27፤ ዮሐ. 14፡9-10፤ 2ዮሐ. 7)።

23 . . . በወልድ የሚያምን፡ በአብ ያምናል (1ዮሐ. 4፡15)። በእውነት እግዚአብሔርን ማወቅ የምንችለው ክርስቶስን በማወቅ ብቻ ነው (ዮሐ. 1፡18)። በክርስቶስ ካልሆነ በቀር፡ እግዚአብሔርን ማወቅ አንችልም (ዮሐ. 14፡6)። ወደ ሰማይ የሚመሩ ብዙ መንገዶች ሊኖሩ ይችላሉ፤ ወደዚያ የሚያደርሰው ግን አንድ መንገድ ብቻ ነው። ያም መንገድ ክርስቶስ ነው። . . . ደገንን ከእርሱ በቀር በሌላ በማንም የለም፤ ምክንያቱም እኛ ልንድንበት የሚገባን እግዚአብሔር ለሰዎች የሰጠው ስም ከእርሱ በቀር በመላው ዓለም ማንም የለም (ሐዋ. 4፡12)።

24 በልባችሁ ጸንቶ ይኖራል። የእግዚአብሔር ቃል በልባችን ጸንቶ የማይኖር ከሆነ፡ ክርስቶስም በውስጣችን ጸንቶ አይኖርም፤ እኛም በእርሱ ውስጥ ጸንተን አንኖርም። በቁጥር 18-19 እንደተጠቀሱት ሐሰተኛ መምህራን እንሆናለን። ተቆጣጦ ከመጣል በቀር ለማንም እንደማይጠቅሙ እንደ ጠወለጉ ቅርንጫፎች እንሆናለን (ዮሐ. 15፡4-7 ይመለከታል)።

የሰማነው የእግዚአብሔር ቃል በውስጣችን ጸንቶ ከኖረ ግን በወልድና በአብ ውስጥ እንኖራለን። በወልድ ውስጥ የሚኖር በእግዚአብሔር አብ ውስጥም ይኖራል። ስለዚህም ከሰማነው የእግዚአብሔር ቃል ከሆነው ወንጌል እንዳንወሰድ እርስ በርሳችን እንመካከር።

25 በክርስቶስ የሚኖሩና የክርስቶስም ቃል በልባቸው የሚኖር የዘላለም ሕይወት ተስፋ አላቸው (ዮሐ. 4፡14፤ 6፡40 ይመለከታል)።

26 የሐንስ ይህን ቃል የጻፈን ማስጠንቀቂያ እንዲሆን ነው። የዘላለም ሕይወት ተስፋን አንጣል፤ በሐሰተኛ መምህራን አንቃለል።

27 የተቀበላችሁት ቅባት የሚለው አማኞች ከእርሱ ከክርስቶስ የተቀበሉትን የመንፈስ ቅዱስ ቅባት ነው። የሐንስ አንባቢዎቹን ይህ ቅባት በውስጣችሁ ይኖራል ይላቸዋል። ከዚያ በኋላ ደግሞ ሌላ አስተማሪ አያስፈልጋችሁም ይላቸዋል። ምን ማለቱ ነው? ዋናው አስተማሪያችን መንፈስ ቅዱስ ነው ማለቱ ነው። እርግጥ ነው እግዚአብሔር በመንፈስ በተሞሉ አስተማሪዎች አማካይነት ያስተምረናል፤ ይሁን እንጂ፡ እነዚህ መምህራን ራሳቸው ከመንፈስ ቅዱስ የተማሩ ናቸው። ስለዚህም በቀጥታ ከራሱ ከመንፈስ ቅዱስ ወይም መጽሐፍ ቅዱስን በማንበብ ወይም ደግሞ በመንፈስ በተሞሉ ሌሎች ሰብዓዊ አስተማሪዎች በኩል ቢመጣም፡ ማንኛውም እውነተኛ ትምህርት የሚገኘው ከመንፈስ ቅዱስ ነው።

ኢየሱስ፡ «መንፈስ ቅዱስ . . . ሁሉንም ያስተምራችኋል» አለ (ዮሐ. 14፡26)። ስለዚህም ክርስቲያኖች በሰው ጥበብ አይደገቱም። ብዙ ክርስቲያኖች፡ «ምንም ያልተማርኩ ማይም ነኝ» ይላሉ። እንደዚህ ማለት ግን የልባቸውም! የሚቻላቸውን ያህል የእግዚአብሔርን ቃል ያንብቡ፡ ይስሙ፤ ከዚያ በኋላ ማወቅ የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ መንፈስ ቅዱስ እንደሚያስተምራቸው እምነት ይኑራቸው። ማንኛውም አማኝ በእግዚአብሔር ፊት «ማይም» አይደለም።

ስለዚህም የሐንስ የእግዚአብሔር ቃል በውስጣችን ይኑር፡ የመንፈስ ቅዱስ ቅባት በውስጣችን ይኑር፡ እኛም በክርስቶስ እንኑር ይላል።

28 እንግዲህ ልጆቼ ሆይ! . . . በእርሱ ኑሩ። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከዚህ የሚበልጥ ትምህርት የለም። በእርሱ በክርስቶስ ኑሩ። በእርሱ የማንኖር ከሆነ ግን እርሱ በሚገለጥበት ጊዜ እናፍራለን፤ «በጭራሽ ላላውቃችሁም» ይለናል (ማቴ. 7፡23)።

በእርሱ የምንኖር ከሆነ ግን በሚገለጥበት ጊዜ ሳንፈራ በድፍረት እናየዋለን። በእርሱ ጸንተን የምንኖር ከሆነ እንደዳንን እርግጠኞች እንሆናለን። በፍርድ ወንበሩ ፊት ስንቆም «መልካም አደረገህ፤ አንተ ታማኝና ደግ አገልጋይ» ይለናል (ማቴ. 25፡21)።

ዛሬውኑ ክርስቶስ ቢመለስ ምን ይለን ይሆን? ሳንፈራ በድፍረት በፊቱ መቆም እንችል ይሆን?

⁶ የክርስቶስ ተቃዋሚ፡ ክርስቶስ እንደገና ከመምጣቱ በፊት የሚገለጥ ዋና የክርስቶስ ጠላት ነው። ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሑራን የክርስቶስ ተቃዋሚ አውሎስ በ2ተሰ. 2፡1-12 የገለጸው «የዓመፅ ሰው» እንደሆነ ያምናሉ። የክርስቶስ ተቃዋሚ የሰይጣን ተወካይ ነው። የሐንስ እንደሚያመለክተው የክርስቶስ ተቃዋሚ አሁን በዓለም ውስጥ ያሉ የራሱ ተወካዮችና ሐሰተኛ መምህራን አሉት። የሐንስ የክርስቶስ ተቃዋሚዎች ይላቸዋል።

⁷ ስለዚህ ጉዳይ ሰፊ ያለ ማብራሪያ ለማግኘት ከአስተምህሮ ዳሳሳው፤ ደኅንነታችንን ማግኑ እንችላለን? የሚለው ይመለከታል።

⁸ በእውነት በሚለው ቃል ምትክ አንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሞች «ሁሉን ነገር» የሚል አስቀምጠዋል። በዚህ ዐውደ ምንባብ መሠረት ትርጉሙ ያው ነው።

29 ከእግዚአብሔር የተወለደውን እውነተኛ ክርስቲያን የምናውቀው እንዴት ነው? እውነተኛ ክርስቲያን መልካም የሆነውን የሚያደርግ ነው። እግዚአብሔር ጻድቅ ነው፤ ስለዚህም ከእርሱ የሚወለዱ ሁሉ ጻድቃን ናቸው። መልካም የሆነውን የሚያደርጉ ከእርሱ ተወልደዋል ማለትም ይቻላል። ምክንያቱም ከእግዚአብሔር መወለድና መልካም የሆነውን ማድረግ የማይገባጠሉ ነገሮች ናቸው።

ዮሐንስ እውነተኛ ክርስቲያኖች መልካም የሆነውን ያደርጋሉ ሲል ምን ማለቱ ነው? «መልካም ማድረግ» ምንድነው? መልካም ማድረግ ማለት በክርስቶስ ግላምና ለእርሱም መታዘዝ ማለት ነው። አንድ ሰው ይህን ካደረገ እግዚአብሔር ጻድቅ እንደሆነ ሁሉ እርሱም ጻድቅ ይባላል (1ዮሐ. 3፡7)። ስለዚህም በክርስቶስ የሚያምኑና የሚታዘዙት ሁሉ ጻድቃን ናቸው፤ ከእግዚአብሔር ተወልደዋል።

ከእግዚአብሔር መወለድ ማለት በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት በአዲስ መንፈሳዊ ሁኔታ መወለድ ማለት ነው (ዮሐ. 3፡3፤ 5 እና ገለጻውን ይመለከታል)። አንድ ዓይነት ሃይማኖታዊ ሕግን ወይም ሥርዓትን በመከተል ወይም በመልካም ሥራ ራስን «መንፈሳዊ» ለማድረግ መሞከር ማለት ግን አይደለም። በዚህ ሁኔታ የሰው ተፈጥሮ መንፈሳዊ መሆን አይችልም። አሮጌውና ኃጢአተኛ ባሕርያችን ከእግዚአብሔር መወለድ አይችልም። አሮጌው ባሕርያችን መሞት አለበት። አዲስ መንፈሳዊ ሕይወት እንዲወለድ ከተፈለገ፣ በመጀመሪያ አሮጌው ኃጢአተኛ ባሕርያችን መሞት ይገባዋል (ሮሜ 6፡6)። ስለዚህም ከእግዚአብሔር መወለድ ማለት አሮጌውን ኃጢአተኛ ባሕርይ አውልቀን መጣልና አዲስ መንፈሳዊ ሕይወት መቀበልና፣ አዲስ ፍጥረት መሆን ማለት ነው (2ቆሮ. 5፡17)። ከእግዚአብሔር የተወለደ በመንፈስ ይኖራል (ገላ. 5፡16፤ 25)። . . . በእግዚአብሔር መንፈስ የሚመሩ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው (ሮሜ 8፡14)።

ምዕራፍ 3

የእግዚአብሔር ልጆች (3፡1-10)

1 የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን እንድንጠራ አብ እንዴት ያለውን ፍቅር እንደሰጠን እዩ! የክርስቶስ ወንጌል ማዕከላዊ መልእክትም ይኸው ነው። እግዚአብሔር የሰው ልጆችን ይወድዳል፤ ሊያድናቸውና ልጆቹም ሊያደርጋቸው ይፈልጋል (ዮሐ. 3፡16)። ይህን መልእክት በየትኛውም ሃይማኖት አናገኘውም። ለዚህ ዓለም ብቸኛ የሆነውን ተስፋ በክርስቶስ ወንጌል የምናገኘውም በዚህ ምክንያት ነው። የትኛውም ሃይማኖት ሆነ፣ የትኛውም አምላክ ለሰው ልጅ የዘላለም ሕይወት ተስፋን መስጠት አይችልም። ሰዎችን ወደ መንግሥተ ሰማይ የሚመራቸው ወንጌል ብቻ ነው። የአንዱ እውነተኛና ሕያው አምላክ፣ እውነተኛ ቃል ወንጌል ብቻ ነው።

የእግዚአብሔር ፍቅር በዚህ ተገልጦአል፤ ይኸውም፡ የእግዚአብሔር ልጆች ተብለን እንድንጠራ ነው። ልጆቹ ተብለን እንድንጠራ ብቻ ሳይሆን፣ በእርግጥም የእግዚአብሔር ልጆች ነን! (ዮሐ. 1፡12፤ ገላ. 3፡26፤ 4፡7)።

ልጆቹ መሆናችንን መጠራጠር የለብንም። ሰይጣን ይህን እንድንጠራጠር ለማድረግ ብዙ ይሞክራል። ሰይጣን፡ «አንተ! በጣም የከፋህ ኃጢአተኛ ስለሆንህ የእግዚአብሔር ልጅ መሆን አትችልም» ይለናል። ይሁን እንጂ፣ ሐሰት ነው። በክርስቶስ ደም ከኃጢአት ሁሉ ነጽተናል (1ዮሐ. 1፡7)። ስለዚህም ሰይጣንን መስማት አይገባንም።

እንደ እኛ ዓይነት ዝቅተኞችና ታናናሾች እንዴት እንዳመንን፣ የእግዚአብሔር ልጆች እንደሆንንና፣ በሰማይ ዘላለሚዊ ርስትን እንደተቀበልን ዓለም አያውቅም። ዓለም ሊቀበለው አይችልም። ዓለማዊና የማያምን ሰው ክርስቶስን አይቀበልም፤ ስለዚህም እኛንም አይቀበልንም (ዮሐ. 1፡10፤ 15፡18-21)።

2 ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ እርሱን እንደምንመስል እናውቃለን። ምንም እንኳ አሁን የእግዚአብሔር ልጆች ብንሆንም፣ ገና ክርስቶስን አልመሰልንም። ነገር ግን ከቡር የሆነውን ክርስቶስን ስናይ፣ ከእርሱ ጋርም ስንሆን እንለወጣለን። ከብሩ በውስጣችን ይገለጣል (ዮሐ. 17፡24፤ 2ቆሮ. 3፡18)።

3 እዚህ ላይ ዮሐንስ በክርስቶስ ያለን ተስፋ የሚለው ምንድነው? ይህ ተስፋ በክርስቶስ ያለን ተስፋ ነው። ኢየሱስን የመገናኘት፣ ኢየሱስን የመምሰል፣ ከብሩንም የመካፈል ተስፋ ነው። ኢየሱስን ለመምሰል ስንናፍቅና ተስፋ ስናደርግ፣ በእርግጥ እርሱን እንመስላለን። ተስፋችንም ይፈጸማል፤ ክርስቶስ ንጹሕ እንደሆነ እኛም ንጹሕን እንሆናለን።

4 ኃጢአትን የሚሠራ ሁሉ የእግዚአብሔርን ሕግ ያፈርሳል። «ሁሉ» የሚለው ቃል ነገስታትን፣ ጠቅላይ ሚኒስቴሮችን፣ ፕሬዚዳንቶችን ዉምሮ ሁሉንም ሰዎች ያጠቃልላል። ኃጢአትን የሚሠራ ሁሉ የእግዚአብሔርን ሕግ ያፈርሳል።

ብዙ ሰዎች «ኃጢአት» የሚለውን ቃል አይወዱትም። ኃጢአት ባደረጉ ቁጥር «ስሕተት ፈጸምኩ» ይላሉ። እንዲህ በማለታቸው ራሳቸውን እያላቱ ነው። ኃጢአታቸውን ስለሚያይ እግዚአብሔርን ግን ማሳት አይችሉም።

5 ክርስቶስ የሰዎችን ኃጢአት ለመደምሰስ ወደዚህ ምድር መጣ (ዮሐ. 1፡29)። ኃጢአታችንን የደመሰሰው እንዴት ነው? የእኛን ቅጣት እርሱ በመቀበል ነው። በእኛ ምትክ የሞት ፍርድን ተቀበለ። በዚህ ሁኔታ ኃጢአታችን ተሰረደለን (ሮሜ 5፡6፤ 8፤ 1ቆሮ. 15፡3፤ 1ዮሐ. 2፡2 ይመለከታል)። እርሱ ምንም ኃጢአት አልሠራም ክርስቶስ ሞት አይገባውም ነበር (ዕብ. 4፡15)።

6 በክርስቶስ የሚኖር ሰው ሁሉ ኃጢአት አይሠራም። ይህም ማለት በክርስቶስ የሚኖር ሰው በኃጢአት ውስጥ አይኖርም (ቁ. 9 ይመለከታል)። በየጊዜው በኃጢአት ሊወድቅ ይችላል፤ ሆኖም ሆን ብሎ ኃጢአት በማድረግ አይቀጥልም (1ዮሐ. 1፡8 እና ገለጻውን ይመለከታል)። ኃጢአት ካደረገ ግን ወዲያውኑ ንስሐ ያደርጋል፤ ከኃጢአቱም ይነጻል (1ዮሐ. 1፡9)።

ሆን ብለን ኃጢአትን የምናደርግ ከሆነ፣ በክርስቶስ አንኖርም ማለት ነው። አናውቀውም፤ እርሱም አያውቀንም። ስለዚህም እያንዳንዳችን «ልተወው የማልፈልገው ኃጢአት በሕይወቴ አለን?» በማለት ራሳችንን መጠየቅ አለብን። ኃጢአት በሕይወታችን ካለ ወዲያውኑ እንናዘዝ፤ እርግፍ አድርገንም እንተወው። እንደዚያ ካላደረግን ግን የክርስቶስ አይደለንም ማለት ነው። እርሱን የሚያዩትና የሚያውቁት የሚታዘዙና ልባቸውም ንጹሕ የሆነ ሰዎች ብቻ ናቸው (ማቴ. 5፡8፤ 1ዮሐ. 2፡3-4)።

7 ብዙ ሐሰተኛ መምህራን ሊያስቱን ይሞክራሉ፤ ይሁን እንጂ፣ በሚሠሩት ሥራ ለይተን እናውቃቸዋለን። አንድ ሰው መልካም የሆነውን የሚያደርግ ከሆነ ጻድቅ እንደሆነ እናውቃለን። መልካም ያልሆነውን የሚያደርግ ከሆነ ግን ሐሰተኛ መምህርና፣ ሐሰተኛ ክርስቲያን እንደሆነ እናውቃለን። ኢየሱስ፡ «እነርሱንም የምታውቁአቸው በሥራቸው ፍሬ ነው» አለ (ማቴ. 7፡16)።

8 ኃጢአትን የሚሠራ ሁሉ የዲያብሎስ ልጅ ነው። የሰይጣን ሥራ ሰዎችን ማሳሳትና ወደ ኃጢአት መምራት ነው። ሰዎችን የኃጢአት ባርያዎች ያደርጋቸዋል። ኢየሱስ ግን ከኃጢአት ባርነትና ከዉልላማው መንግሥት ሰዎችን ለማዳን የዲያብሎስን ሥራ ለማፍረስ መጣ።

10 ኃጢአት በመሥራት የሚኖር በሚለው ቃል ምትክ፣ አንዳንድ ትርጉሞች «ኃጢአት የሚሠራ» የሚል ቃል ተጠቅመዋል። በግሪኩ ትርጉም መሠረት ግን ትክክለኛ «ኃጢአት በመሥራት የሚኖር» የሚለው ነው። ይህን ጥቅስ እንደሚገባ ለመረዳት በጣም ጠቃሚ ነው።

11 በግሪኩ በኩሪ ጽሑፍ ስለሚሠራ የሚለው «በመሥራት የሚኖር» ማለት ነው።

9 በግሪኩ በኩሪ ጽሑፍ መሠረት ያደርጋል የሚለው «በማድረግ ይቀጥላል» ማለት ነው።

9 የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ኃጢአት አይሠራም¹² ሊሠራም አይችልም (ዮሐ. 1፡8፤ 5፡18 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

ከእግዚአብሔር ተወልደናል። ዘሩ ማለትም ባሕርይ በውስጣችን ይኖራል። ኃይሉ፣ ፍቅሩና ሌሎች ባህርያትም በውስጣችን ይኖራሉ። ባሕርይን ስለተቀበልን፣ ከባሕርይ ተቃራኒ በሆነ ሁኔታ መኖር አንችልም፤ ከእንግዲህ ወዲህ እንደ እርሱ ባሕርይ መኖር አለብን። ከርስቴያን መሆን ማለት አንድን ሃይማኖት ወይም ሕግ መከተል ማለት አይደለም። ይልቁንም ከእግዚአብሔር መንግሥት በአዲስ ሁኔታ መወለድና አዲስ መንፈሳዊ ሕይወትን መቀበል ማለት ነው (ሮሞ 3፡5፤ ሮሜ 8፡11 ይመለከታል)።

ለምሳሌ ያህል ብርቱካን የሚገኘው ከብርቱካን ዛፍ ነው። የብርቱካን ዛፍ ከምጣሳ ሎሚ አይሰጥም። እግዚአብሔርም እንዲሁ ኃጢአተኞችን አይወልድም።

ይሁን እንጂ፣ ብርቱካንም ቢሆን ሊበሰብስና በጥቃቅን ነፍሳት አማካይነት መበላሸት እንደሚችል አንዘንጋ። ቢበሰብስም እንኳ ብርቱካን ያው ብርቱካን ነው። እኛም እንዲሁ ነን። የእግዚአብሔር ልጆች ብንሆንም በየጊዜው አንዳንድ «ብልሸት» ሊኖርብን ይችላል፤ በጥቃቅን ነፍሳትም ልንጠቃ ማለትም ኃጢአት ልናደርግ እንችላለን። ምንም እንኳ በኃጢአት ብንወድቅም ያው የእግዚአብሔር ልጆች ነን። በኃጢአት ከወደቅን በኋላ ግን ወዲያው ለሰማዩ አባታችን መናዘዝና ይቅርታ መጠየቅ አለብን።

የእግዚአብሔር ልጆች ስለሆንን ኃጢአት ማድረግ አንፈልግም። እግዚአብሔር አባታችን ስለሆነ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማድረግና እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት እንፈልጋለን። ስለዚህም ኃጢአት የሚያደርገው እውነተኛው እኛነታችን ሳይሆን በውስጣችን ያለው አርጌው የኃጢአት ባሕርያችን ነው ማለት ነው (ሮሞ 7፡18-20 ይመለከታል)።

10 የእግዚአብሔርን ልጆችና የዲያብሎስን ልጆች በሥራቸው ፍሬ ለይተን እናውቃቸዋለን። ጽድቅን የሚያደርግ¹³ የእግዚአብሔር ልጅ ነው (1ዮሐ. 2፡29)። ጽድቅን የማያደርግ¹⁴ ግን የዲያብሎስ ልጅ ነው።

ወንድማችንን አለመውደድ ኃጢአት ነው (1ዮሐ. 2፡9)። እዚህ ላይ «ጽድቅን የሚያደርግ» ሲል፣ በየዕለቱ ሕይወታችን ሌሎችን¹⁵ በተለይም ደግሞ ወንድማችንን¹⁶ መውደድ እንደሆነ የሐንሰ ያሳስበናል (ዮሐ. 13፡34፤ ገላ. 6፡10)። የእግዚአብሔር ሕግ በሙሉ፣ ሌሎችን ወንድማቸችን እንድንወድ በተሰጠው ትእዛዝ ውስጥ ተጠቃልሎአል (ሮሜ 13፡9፤ ገላ. 5፡14 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

እርስ በርስ መዋደድ (3፡11-24)

11-12 ቃል እግዚአብሔር የፈጠረው የመጀመሪያው ሰው የአዳም ትልቁ ልጅ ነው። የአቤል ሥራ ትክክል፣ የእርሱ ሥራ ደግሞ ከቶ ስለነበር ቃል ወንድሙ አቤልን ገደለው (ዘፍ. 4፡1-8)። ከቶ ሁልጊዜ መልካሙን ይቃወማልና በመካከላቸው ሰላም ሊኖር አይችልም። የሐንሰ እንደ ቃል መሆን አይገባንም ይላል።

13 ለምንድነው ዓለም¹⁷ በከርስቶስ የሚያምኑትን የሚጠላቸውና የሚቃወማቸው? ምክንያቱም አማኞች ከዚህ ዓለም ስላልሆኑ ነው። ከሰማይ ናቸው፤ ከእግዚአብሔር

ተወልደዋል (ዮሐ. 1፡12-13፤ 15፡18-19)። ዓለም ከርስቶስን ከጠላ ተከታዮቹንም ይጠላል።

14 በ1ዮሐ. 2፡29 ላይ የሐንሰ . . . ጽድቅን የሚያደርግ ሁሉ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ማወቅ አለባችሁ ይላል። ይህም ማለት ጽድቅን የሚያደርግ በአዲስ መንፈሳዊ ሁኔታ ተወልዶአል፤ አዲስ መንፈሳዊ ሕይወት አግኝቶአል ማለት ነው። «ጽድቅን» ማድረግ ማለት ማመንና መታዘዝ ማለት ነው። መታዘዝ ማለት ደግሞ መውደድ ማለት ነው (ቁ. 10 እና ገለጻውን ይመለከታል)። ስለዚህም መውደድ ማለት መንፈሳዊ ሕይወት መቀበል ማለት ነው። ወንድማችንን የምንወድ ከሆነ፣ ከምት ወደ ሕይወት መሸጋገራችንን እናውቃለን (ዮሐ. 5፡24)። የጥላቻ ፍሬ ምት ነው፤ የፍቅር ፍሬ ግን ዘላለማዊ ሕይወት ነው።

15 ወንድማችንን መጥላት ማለት ወንድማችንን መግደል ማለት ነው። በእጃችን ባንገድለውም በአባባችን ገድለንዋል። በወንድማችን ላይ ከተቆጣን እንደ ነፍስ ገዳይ እንደሚፈረድብን ኢየሱስ አስተምረዋል (ማቴ. 5፡21-22)። እንደምንገድቻቸው ወንድማችንን መንፈሳዊ ምት ይመራሉ፤ እንደዚህ ያሉ ነገሮችን ለሚያደርጉ የዘላለም ሕይወት ሊኖራቸው አይችልም።

16 በራሱ ሕይወት ምሳሌነት ኢየሱስ ፍቅር ምን ማለት እንደሆነ አሳይተናል። ምሳሌነቱን ልንከተል ይገባል። የራሱን ሕይወት እስኪሰጥ ድረስ ወንድማቸችን ከወደደ፣ እኛም ደግሞ ልንወዳቸው ፈቃደኞች መሆን አለብን። ከዚህም በላይ ደግሞ ኢየሱስ እንደወደዳቸው እንድንወዳቸውና ሕይወታችንን እንኳ ልንስጥላቸው ፈቃደኞች መሆን አለብን። ሕይወታችንን ለሌሎች ለመስጠት ዝግጁዎች መሆን እንጂ ሕይወታችንን መውደድ የለብንም (ዮሐ. 15፡12-13፤ ሮሜ 5፡8፤ 1ዮሐ. 4፡9-11)።

ለሌሎች መሞት ሁልጊዜ አስፈላጊ ላይሆን ይችላል። ለሌሎች መኖር ግን ሁልጊዜም አስፈላጊ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነም ለሌሎች መኖር ለሌሎች ከመሞት ይልቅ አስቸጋሪ ነው!

17-18 እውነተኛ ፍቅር የሚመነጨው ከውስጥ ከልባችን ነው። ይሁን እንጂ፣ ሁሉም ቢሆን እውነተኛ ፍቅር በውጪም ይገለጣል። ፍቅር በመልካም ሥራ ራሱን ይገልጣል። እንደዚያ ካልሆነ ግን እውነተኛ ፍቅር አይደለም (ያዕ. 1፡22፤ 2፡14-17 ይመለከታል)።

19 በዚህ እውነተኛ መሆናችንን . . . እናውቃለን። ፍቅራችንን ለሌሎች በመግለጥ እውነተኛ መሆናችንን እናውቃለን። በቁጥር 14 ላይ የሐንሰ ከፍቅራችን የተነሣ የዘላለም ሕይወት እንዳለን እናውቃለን ብሎ ነበር፤ እዚህ ላይ የሚናገረውም ተመሳሳይ ነገር ነው። «እውነተኛ መሆናችንን» ማወቅና «የዘላለም ሕይወትን» ማግኘት በመሠረታዊ ይዘታቸው ተመሳሳይ ናቸው። ኢየሱስ ራሱ እውነትና ሕይወት ነው (ዮሐ. 14፡6)። በፍቅር የምንኖር ከሆነ እውነትና ሕይወት በውስጣችን ነው። ክርስቶስና እግዚአብሔር በውስጣችን ናቸው። እንዲህ ከሆነ ምን ያስፈራናል? የሚያፈቅሩ የሚፈሩት የለም (1ዮሐ. 4፡18)። ስለዚህም ልባችንን እናገርፋለን። ይህም ማለት በእርግጥ የእግዚአብሔር ልጆች እንደሆንን እርግጠኞች በመሆን፣ የለምንም ፍርሃት ወደ ፊቱ እንቀርባለን። ልባችንን በፊቱ ለማሳረፍና በፊቱም ለመቆም እንድንችል ከፈለግን፣ ወንድማቸችን መውደድ አለብን።

20 አንዳንድ ጊዜ የዝግ ልባችን ይፈርድብናል። ልባችን «ኃጢአተኛ ነህ! የእግዚአብሔር ልጅ ለመሆን የሚገባህ አይደለህም» ይለናል። እግዚአብሔር ግን ከልባችን በላይ ያውቃል። ምንም እንኳ ልባችን በዚህ ሁኔታ ቢፈርድብንም፣ እግዚአብሔር ግን ነፃ ያደርገናል። እግዚአብሔር ከልባችን ይልቅ ታላቅ ነው፤ ስለዚህም አይፈርድብንም (ሮሞ 8፡1)።

21 በቁጥር 20 መሠረት ምንም እንኳ ልባችን ቢፈርድብንም፣ እግዚአብሔር ግን አይፈርድብንም። ስለዚህም በቁጥር 21 መሠረት ልባችን ካልፈረደብን እግዚአብሔርም እንደማይፈርድብን ይበልጥ እርግጠኞች እንሆናለን።

ጎሊናችን ንጹሕ ከሆነ፣ ማለትም ልባችን ካልወቀሰን ሙሉ መተማመን ይኖረናል፤ ስለዚህም ልባችን ያርፋል (ሮሞ 5፡1፤ ዕብ. 4፡16)።

¹² ከላይ በተራ ቁጥር 10 የተሰጠው ማብራሪያ ይመለከታል።
¹³ ከግሪኩ በኩረ ቃል፣ «በማድረግ የሚኖር»
¹⁴ ከግሪኩ በኩረ ቃል፣ «በማድረግ የማይኖር»
¹⁵ እዚህ ላይ የሐንሰ የሚናገረው ስለተግባራዊ ጉዳይ ነው። ከልብ ሌሎችን ከመውደዳችን በፊት፣ እግዚአብሔርን መውደድና ፈቃዱንም ለማድረግ መፈለግ አለብን (ማር. 12፡30)። ፈቃዱም ሌሎችን እንድንወድ ነው።
¹⁶ እዚህ ላይ ወንድም ሲል አማኝን ማለት ነው።
¹⁷ በዚህ ዐውደ ምንባብ መሠረት ዓለም ማለት «ከቶ ወይም የማያምኑ ሰዎች» ማለት ነው።

22 የእግዚአብሔርን ትእዛዞች የምንፈጽም ከሆነ የምንለምነውን ሁሉ ከእርሱ እናገኛለን። እግዚአብሔር የጠየቅነውን ነገር ራሱን፤ ካልሰጠን ግን በትክክል አልጠየቅንም ማለት ነው (ያዕ. 4:3)። እግዚአብሔር ሁልጊዜ ለጸሎታችን አንድ መልስ ይሰጠናል፤ ለመንፈሳዊ ሕይወታችን የሚበጀውን ይሰጠናል።

እዚህ ላይ ይህን የጸሎት ጉዳይ እንዲሟገባልን መለከተው ይገባል። የሐንስ የእግዚአብሔርን ትእዛዞች የምንፈጽም እርሱን ደስ የሚያስኘውንም የምናደርግ ስለሆንን፤ የምንለምነውን ሁሉ ከእርሱ እናገኛለን ይላል። የእግዚአብሔርን ትእዛዞች የማንፈጽምና አንደ ፈቃዱም የማንኖር ከሆነ ግን ጸሎታችን ከንቱ ነው።

ስለዚህም የምንለምነውን ከእግዚአብሔር እንድናገኝ፤ መታዘዝ ከእኛ የሚጠበቀው የመጀመሪያው እርምጃ ነው። ከእኛ የሚጠበቀው ሁለተኛው እርምጃ ደግሞ በእምነት መጸለይ ነው (ማቴ. 21:22፤ ማር. 11:24)። ስምስተኛ ደረጃ፤ ለእኛ ከብር ላይሆን ለእርሱ ከብር በኢየሱስ ስም መጸለይ አለብን። (ዮሐ. 14:14)። በአራተኛ ደረጃ፤ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ መጸለይ አለብን (1ዮሐ. 5:14-15)። እነዚህ አራት ደረጃዎች፤ «በእኔ ብትኖሩ፤ ቃሴም በእናንተ ቢኖር፤ የፈለጋችሁትን ስትጠይቁ ታገኛላችሁ» በሚለው የኢየሱስ ቃል ተጠቃልለዋል (ዮሐ. 15:7)።

23 እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት ምን ማድረግ አለብን? በዚህ በጣም ጠቃሚ ቁጥር ላይ፤ የሐንስ በድጋሚ ለዚህ ጥያቄ ምላሽ ይሰጠናል። እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት በክርስቶስ ማመን፤ እርሱንም መታዘዝና መውደድ ይኖርብናል። ምንጊዜም ቢሆን እውነተኛ እምነት የሚገለጠው በመታዘዝ ነው፤ መታዘዝ ደግሞ የሚገለጠው በፍቅር ነው (ገላ. 5:6፤ ያዕ. 2:17 እና ገለጻውን ይመለከታል)። አለበለዚያ ግን እምነት በራሱ ብቻ ዋጋ የለውም። እምነት ዛፋ ሲሆን፤ በፍቅር የሆነ መታዘዝ ደግሞ ፍሬው ነው።

በክርስቶስ ስም ማመን ማለት በራሱ በክርስቶስ ማመን ማለት ነው። የኢየሱስ ስም የእርሱን ማንነት ያመለክታል። እርሱ ክርስቶስ አዳኝና የእግዚአብሔር ልጅ ነው። የነገሥታት ጉጉሥ እና የጊዮች ጌታ ነው (1ጢዋ. 6:15፤ ራእ. 19:16)። እነዚህ ሁሉ የኢየሱስ ስሞች ናቸው።

24 ኢየሱስ፤ «የእኔን ትእዛዝ ብትፈጽሙ በፍቅራ ትኖራላችሁ» አለ (ዮሐ. 15:10)። እዚህ ደግሞ የሐንስ፤ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የሚፈጽም ሁሉ በእግዚአብሔር ይኖራል ይላል። በክርስቶስ መኖርና በክርስቶስ ፍቅር መኖር አንድ ናቸው። በክርስቶስ መኖር በሕይወታችን ውስጥ ዋና ነገር ነው (1ዮሐ. 2:28)። በእርሱ ለመኖር ግን ለእርሱ መታዘዝ ይገባናል።

ክርስቶስ በውስጣችን እንደሚኖር የምናውቀው እንዴት ነው? ይህን የምናውቀው እርሱ በሰጠን መንፈስ ነው (ዮሐ. 8:16፤ 1ዮሐ. 4:13)። መንፈስ ቅዱስ የክርስቶስ መንፈስ ነው። መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ካለ ክርስቶስም በውስጣችን አለ።

ምዕራፍ 4

እውነተኛ መንፈስና ሐሰተኛ መንፈስ (4:1-6)

1 የሐንስ በነበረበት ዘመን በተለያዩ መናፍስት ተነሳሳተው የሚያስተምሩ፤ የሚሰብኩና ትንቢት የሚናገሩ ብዙ ሰዎች ነበሩ። ዛሬም በዘመናችን እንዲሁ ነው። የእያንዳንዱን ሰው ቃል መመርመር ይኖርብናል። ለመሆኑ እንዴት ነው የምንመረምረው? በመጽሐፍ ቅዱስ ከተጻፈው ጋር በማስተያየት ነው። የሚናገሩት ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ከተጻፈው ጋር የሚስማማ ከሆነ፤ የተናገሩት በመንፈስ ቅዱስ እንደሆነ እናውቃለን።

የሐንስ መንፈሶች የእግዚአብሔር መሆናቸውንና አለመሆናቸውን መርምሩ ይላል። መንፈሶችን መርምሩ ሲል መንፈሶቹ የሚናገሩትን መርምሩ ማለቱ ነው። በዓለም ውስጥ ብዙ ሐሰተኛ መምህራንና ሐሰተኛ ነቢያት ስላሉ፤ እኛን ለማሳሳትም በየጊዜው መከራ ስለሚያደርጉ፤ «የምናገረው በመንፈስ ነው» የሚለውን የማንኛውንም ሰው ቃል

መመርመር ይኖርብናል (ማር. 13:22፤ ዮሐ. 20:29-31 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

2 የሐንስ በነበረበት ዘመን የተለያዩ የአዲስ ኪዳን መልእክቶች ገና መጻፋቸው ነበር። በአንድ ጥራዝ አልተጠቃለሉም ነበር። የሐንስ ይህን መልእክት የሚጽፍላቸው አማኞች፤ ሙሉውን አዲስ ኪዳን የማንበብ ዕድል አልነበራቸውም። ስለዚህም እዚህ ላይ የሐንስ እውነተኛና ሐሰተኛ መናፍስትን ወይም፤ እውነተኛና ሐሰተኛ መምህራንን ለይተው የሚያውቁበት ቀለል ያለ መመዘኛ ይሰጣቸዋል። ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ሆኖ በሥጋ መገለጡን የሚመስክር መንፈስ ሁሉ የእግዚአብሔር መንፈስ ነው ይላቸዋል (1ቆሮ. 12:3፤ 2ዮሐ. 7 ይመለከታል)። ማን ከእግዚአብሔር እንደሆነ፤ ማን ደግሞ ከእግዚአብሔር እንዳልሆነ በመለየት ረገድ ሰዎች ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የሚናገሩት በጣም ወሳኝ ነው።

ታዲያ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ማን ነው? በመላው ዓለም ውስጥ ከዚህ የሚበልጥ አንገብጋቢ ጥያቄ የለም። መልሱም፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ የተገለጠ እግዚአብሔር ራሱ ነው። ሰውም እግዚአብሔርም ነው። በአንድ ሰው ካደረ በኋላ ወደ ሰማይ የተመለሰ መንፈስ አይደለም። ከሁለት ሺህ ዓመታት በፊት፤ ራሱን ሰው በማድረግ ወደዚህ ዓለም የመጣ ሁሉን የሚችል እግዚአብሔር ነው። ሰው መሆኑ እንደተጠበቀ እንደገና ወደ ሰማይ ወጣ። ይህ የከበረው ኢየሱስ ክርስቶስ ዛሬም ሕያው ነው፤ በሰማይ በእግዚአብሔር ቅኝ ተቀምጦአል (ዕብ. 1:3)።

ነገር ግን፤ ኢየሱስ ሰው በሆነበት ጊዜ አምላክነቱ ተቋርጦ ነበር ማለት አይደለም። በሥጋ የተገለጠ አምላክ ማለትም በሰው አምላል የተገለጠ እግዚአብሔር ነው፤ ዛሬም ያው ነው (ዮሐ. 1:14፤ ፊል. 2:3-8 ይመለከታል)።

ስለዚህም ክርስቶስን የሚቀበል ሁሉ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ አለው። እውነተኛ እምነትም አለው።

እንግዲህ፤ በሰው ውስጥ ያለው መንፈስ የማን እንደሆነ ለማወቅ፤ አንድ ቀላል መንገድ አለ። ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ምን እንደሚያስብ ጠይቁት። በሚሰጠው ምላሽ መሠረት፤ መንፈሱ ከእግዚአብሔር መሆን አለመሆኑን እናውቃለን።¹⁸

3 ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው ሆኖ በሥጋ መገለጡን የማይመስክር መንፈስ ሁሉ የእግዚአብሔር መንፈስ አይደለም። ከዲያብሎስ፤ ከሰይጣን ነው። ይህ ከበድ ያለ አባባል ቢሆንም እንኳ እውነት ነው። በሰዎች ውስጥ ኢየሱስ ክርስቶስን የሚቀበልና የማይቀበል¹⁹ ሁለት ዓይነት መንፈሶች አሉ። ኢየሱስን የሚቀበል ሰው ከእግዚአብሔር ተወልዶአል፤ ስለዚህም ይድናል። ኢየሱስን የማይቀበል ሰው ግን ከዲያብሎስ ተወልዶአል፤ ስለዚህም ይጠፋል። ወንጌልን መስበክ በጣም አንገብጋቢ የሆነበት ምክንያትም ይኸው ነው። በዚህ ምድር ወንጌልን ከመስበክ የበለጠ ሥራ የለም። ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ ከተገለጡ ብዙ መንፈሶች አንዱ አይደለም። ይልቅንም በሥጋ የተገለጠ እውነተኛና ሕያው አምላክ ነው። ሌሎች በሥጋ የተገለጡ መንፈሶች ግን ሐሰተኞች ናቸው። የሚወክሉት ሐሰተኛ መንፈሶችን፤ የክርስቶስ ተቃዋሚ መንፈሶችን ነው (1ዮሐ. 2:18 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። እንደዚህ ዓይነት መንፈሶች በሙሉ የሚመጡት ከሰይጣን ነው፤ በእርሱ ቁጥጥር ሥር ናቸው።

4 እኛ ከእግዚአብሔር የሆንነው ግን የክርስቶስ ተቃዋሚ መናፍስትን አሸንፈናል፤ ደግሞም እናሸንፋለን።

በእኛ ያለው ኢየሱስ ነው ወይም የኢየሱስ መንፈስ የሆነው መንፈስ ቅዱስ ነው። በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ኢየሱስ በውስጣችን ይኖራል። በዓለም ያለው ግን የክፉ መንፈሶች ሁሉ ገዢ የሆነው ሰይጣን ነው። ኢየሱስ ሰይጣንን የዚህ ዓለም ገዥ ብሎታል (ዮሐ. 12:31)። ኢየሱስ ከሰይጣንና ከክፉ መንፈሶቹ ሁሉ ይልቅ ታላቅ ነው። ስለዚህም፤

18 እርግጥ ነው አንድ ሰው ሊያታለን ይችላል ይሆናል፤ ይሁን እንጂ፤ ውሎ አድር በሰውነው ድርጊት ይገለጣል።

19 እነዚህ ሁለት መንፈሶች በሰው መንፈስ ላይ ተጽዕኖ አላቸው። ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ መገለጡን የሚያምን መንፈስ በሰው ውስጥ ካለ፤ ያ ሰው የኢየሱስን ማንነት ይቀበላል። ኢየሱስ በሥጋ መገለጡን የማይቀበል መንፈስ በሰው ውስጥ ካለ፤ ያ ሰው የኢየሱስን ማንነት አይቀበልም።

«በቁጥራችን በጣም ጥቂቶች ነን፤ በአቅማችንም በጣም ደካሞች ነን» ማለት የለብንም። እዎን፤ ቁጥራችን ትንሽ ሊሆን ይችላል፤ አቅማችን ግን ትንሽ አይደለም። የእግዚአብሔር ኃይልና ብርታት በሙሉ ከእኛ ጋር ነው።

5 ሐሰተኛ መናፍቅ፤ የክርስቶስ ተቃዋሚዎች፤ የሌሎች ሃይማኖቶች መምኅራንና ነቢያት በሙሉ፤ በዓለም ካለው ናቸው። ዓለምን ይወዳሉ፤ ዓለምም ይወዳቸዋል (ዮሐ. 15፡19)። በዓለም ያለውን ይናገራሉ፤ ስለዚህም ዓለም ይሰማቸዋል።

6 እኛ የክርስቶስ መንፈስ ያለን ግን የእግዚአብሔር ነን። ቃላችንን የሚሰማና የሚቀበለን ሁሉ የእግዚአብሔር ነው። ቃላችንን የማይቀበል ግን የእግዚአብሔር አይደለም (ዮሐ. 8፡47)። በዚህ መንገድ ማን እውነተኛ መንፈስ (መንፈስ ቅዱስ) እንዳለውና ማን ደግሞ ሐሰተኛ መንፈስ እንዳለው እናውቃለን።

የእውነት መንፈስ ለመንፈስ ቅዱስ የተሰጠ ስም ነው (ዮሐ. 14፡17)። ዓለም (ዓለማዊያን) እውነትን አያውቁምና መንፈስ ቅዱስን አይቀበሉም። ዓለም ሐሰተኛ መንፈስን ተቀብሎአል፤ ስለዚህም የዚህ ዓለም ሰዎች ስተዋል፤ ያሉትም በጨለማ ውስጥ ነው።

ጴጥሮስ . . . በመፀዎች ስሕተት ተስባቸው ከጽኑ አቋማቸው እንዳትወድቁ ተጠንቀቁ፤ ይልቅስ በጌታችንና በአዳኞችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋና እርሱንም በማወቅ እደገ ይላል (2ጴጥ. 3፡17-18)። ስለዚህም የእግዚአብሔርን ቃል በማጥናት፤ በጸጋና በኢየሱስ ክርስቶስ እውቀት እንደግ።

የእግዚአብሔር ፍቅርና የእኛ ፍቅር (4፡7-21)

7-8 ዮሐንስ እግዚአብሔር ብርሃን ነው፤ በማለት ጽፎአል (1ዮሐ. 1፡5)። ከዚህም በተጨማሪ ወንድሙን የሚወድ ሁሉ በብርሃን ይኖራል፤ ብሎአል (1ዮሐ. 2፡10)። አሁን ደግሞ ዮሐንስ እግዚአብሔር ፍቅር ነው ይላል (ቁ. 8)። እግዚአብሔርንና ሰውን የሚያፈቅር ሁሉ የእግዚአብሔር ልጅ ነው (ቁ. 7)።

እግዚአብሔር ብርሃን ነው ስለዚህ፤ በብርሃን እንኑር። እግዚአብሔር ፍቅር ነው ስለዚህ፤ በፍቅር እንኑር። ብርሃን በሆነው እምነታችንና በፍቅር የሚኖሩ ብቻ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው (1ዮሐ. 2፡29፤ 3፡10)።

እግዚአብሔር ፍቅር ነው፤ እዚህ ላይ ዮሐንስ የሚለው እግዚአብሔር ያፈቅራል አይደለም። እግዚአብሔር ራሱ ፍቅር ነው የሚለው፤ ባሕርዩ ፍቅር ነው፤ የሚያፈቅረን መፈቀር ያለብን ስለሆንን አይደለም። የሚያፈቅረን ማፍቀር ባሕርዩ ስለሆነ ነው።

እግዚአብሔር ፍቅር ነው፤ ይህ የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል ታላቅ የምሥራች ነው፤ የትኛውም ሃይማኖት ቢሆን ይህን እውነት በግልጽ አያስተምርም። የሌሎች ሃይማኖት ተከታዮች ስለ እግዚአብሔር ያውቃሉ። እግዚአብሔር ፈጣሪ መሆኑን፤ መንፈስ መሆኑን፤ ብርቱ መሆኑን ያውቃሉ። እግዚአብሔር ፍቅር መሆኑን ግን አያውቁም። ለምንድነው ይህን የማያውቁት? ምክንያቱም አንድ ሰው ፍቅርን ከማወቁ በፊት፤ በመጀመሪያ ፍቅርን መቅመስ፤ ፍቅርን መለማመድ አለበት። አንድ ሰው እግዚአብሔርን ከማወቁ በፊት በመጀመሪያ እግዚአብሔርን መለማመድ፤ እግዚአብሔርን በግል ሕይወቱ ማወቅ፤ ወደ እርሱ መቅረብና እግዚአብሔርን አባት ብሎ ለመጥራት መቻል አለበት።

ስለ ፍቅር በማንበብ ብቻ ፍቅርን ማወቅ በፍጹም አንችልም። በግሏ ሕይወታችን ልንለማመደው ይገባል። ፍቅርን ወደ ልባችን ማስገባት አለብን፤ አለበለዚያ ፍቅርን ማወቅ አንችልም። በተመሳሳይ መንገድም እግዚአብሔርን በልባችን መለማመድ አለብን፤ አለበለዚያ ልናውቀው አንችልም። ይህም ብቻ አይደለም እኛ ራሳችንም ማፍቀር አለብን። እግዚአብሔርንና ወንድማችንን እንዲሁም ሰውን ሁሉ መውደድ አለብን። ፍቅርን መቀበል ብቻ በቂ አይደለም፤ እኛም ፍቅርን መስጠት አለብን። ከእኛ በሚመነጨው ፍቅር ልክ፤ የዚያን ያህል የእግዚአብሔር ፍቅር ወደ እኛ ይፈስሳል። የእግዚአብሔር ፍቅር በዚያን እንደሚተላለፍ ውሃ ነው። የዚያው አንድ ሜፍ ከተዘጋ፤

ውሃ መተላለፍ አይችልም። እኛም እግዚአብሔር ፍቅሩን የሚያስተላልፍብን ያንዚያች ነን።

እውነተኛ ፍቅር ሁሉ የሚገኘው ከእግዚአብሔር መሆኑን አንዘንጋ። በመጀመሪያ የእግዚአብሔርን ፍቅር እንቀበላለን፤ ከዚያ በኋላ ደግሞ ሌሎች እናስተላልፋለን። ሌሎችን የምናፈቅረው በእግዚአብሔር ፍቅር እንጂ በራሳችን ሰብዓዊ ፍቅር አይደለም። እውነተኛ ፍቅር መንፈሳዊ ነው፤ የሚገኘውም ከሰው ላይሆን ከእግዚአብሔር ነው።

9 የእግዚአብሔር ፍቅር የተገለጠው አንዴት ነው? የእግዚአብሔር ፍቅር የተገለጠው ሰዎችን ሁሉ እንዲያድን እግዚአብሔር አንድ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ወደዚህ ዓለም በመላኩ ነው (ዮሐ. 3፡16 እና ገለጻውን ይመለከታል)። ከደህንነታችን ጋር የዘላለም ሕይወትን እንቀበላለን። ዘክርያስቶስ ካመንንበት መጀመሪያ ቀን አንስቶ በእርሱ መኖር እንጀምራለን፤ በእርሱም ለዘላለም እንኖራለን። የእግዚአብሔር ፍቅር ምንኛ ታላቅ ነው!

10 በመጀመሪያ እርሱ ወደደን እንጂ፤ በመጀመሪያ እግዚአብሔርን የወደደው እኛ አይደለንም (ቁ. 19 ይመለከታል)። እግዚአብሔርን በመጀመሪያ የወደደው እኛ ብንሆን ኖሮ፤ በምላሹ የእርሱን ፍቅር ማግኘት ይገባን ነበር። ይህ ግን የሚገባን አይደለንም። ነገር ግን እኛ ኃጢአተኞች ሆነን ሳለ ክርስቶስ በእኛ ምትክ ሞተዋል፤ ይህም እግዚአብሔር ለእኛ ያለው ፍቅር ምን ያህል ታላቅ መሆኑን ያስረዳል (ሮሞ 5፡8)። ለመሆኑ ለምንድነው ክርስቶስ የሞተው? የኃጢአት መሥዋዕት በመሆን ኃጢአታችንን ለመደምሰስ ነው (1ዮሐ. 2፡2 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

11 ለምንድነው ማፍቀርና (መውደድ) ያለብን? ምክንያቱም እግዚአብሔር ስለወደደን ነው። ክርስቶስ እንደወደደን ሁሉ እርስ በርሳችን መዋደድ ይኖርብናል (ዮሐ. 15፡12፤ 1ዮሐ. 3፡16)። ክርስቶስ ይህን ያህል ከወደዳቸው፤ እኛ ሌሎችን ለመውደድ የማንፈልገው ለምንድነው?

12 እግዚአብሔርን በዓይኖቻችን አላየነውም (ዮሐ. 1፡18)። ይህ ግን አስፈላጊ አይደለም። እግዚአብሔር በልባችን ውስጥ ነው። ስለዚህ በዓይኖችን ልናየው አያስፈልገንም።

እርስ በርሳችን ከተዋደድን ፍቅር የሆነው እግዚአብሔር በውስጣችን ይኖራል (ዮሐ. 14፡23 ይመለከታል)። ፍቅሩ ይሞላናል (ሮሜ 5፡5)። እርስ በርሳችን በመፋቀር ማለትም ለቃሉ በመታዘዝ ስንኖር ፍቅሩም በእኛ ፍጹም ይሆናል (1ዮሐ. 2፡5)።

13 እዚህ ላይ ዮሐንስ ቀደም ሲል አንስቶት የነበረውን አላብ በድጋሚ ያነሳል (1ዮሐ. 3፡24 እና ገለጻውን ይመለከታል)። እግዚአብሔር መንፈሱን ሰጠን ይላል። በአዲስ ዜግን በሌላ ሥፍራዎች ደግሞ ከመንፈሱ ሰጠን ይላል (ገላ. 3፡2፤ 5፤ 4፡6)። ቢሆንም፤ እግዚአብሔር ከመንፈሱ ሰጠን ማለትና እግዚአብሔር መንፈሱን ሰጠን ማለት ትርጉሙ አንድ ነው። እግዚአብሔር መንፈሱን ያለ ልክ ለሰዎች አይሰጥም፤ ከመንፈሱ ከፍሎ ነው የሚሰጠው። ለክርስቶስ የሰጠው ግን በሙላት ነው (ዮሐ. 3፡34)።

14 እግዚአብሔርን ያየው ማንም ሰው የለም²⁰ (ቁ. 12)። ዮሐንስ ግን ክርስቶስን አይተናል ይላል (ዮሐ. 1፡14 ይመለከታል)። ስላየነውም አብ የዓለም አዳኝ አድርጎ ወልድን እንደገኘው እንመሰክራለን (ዮሐ. 3፡16-18)።

ክርስቶስ የዓለም አዳኝ ነው። በዓለም ያለ በሙሉ ግን አይድንም። አንድ ሰው እንዲድን ከተፈለገ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን አምኖ መቀበል አለበት፤ (ቁ. 15)።

15 እዚህ ላይ ዮሐንስ በ1ዮሐ. 2፡23-24 እና 4፡2 ላይ ጽፎት የነበረውን አላብ በድጋሚ ያቀርባል። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ማመንና መቀበል፤ በእግዚአብሔር መኖር ማለት ነው። በእግዚአብሔር መኖር እግዚአብሔርን ማወቅ ማለት ነው (ቁ. 16)። እግዚአብሔርን

20 በብሉይ ኪዳን ዘመን እግዚአብሔር እንደ አብርሃምና ሙሴን ለመሳሰሉ ሰዎች በመልእክ መልክ ተገልጿል።

ግወቅ ደግሞ የዘላለም ሕይወትን መቀበል ግለት ነው (ዮሐ. 17:3)።

እነዚህ ነገሮች ሁሉ ግለትም አይሉሉ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን መቀበል፤ በኢየሱስ ማመን፤ ለኢየሱስ መታዘዝ፤ እግዚአብሔርንና ሌሎች ሰዎችን ሁሉ መውደድ፤ እግዚአብሔርን ግወቅ፤ በእግዚአብሔር መኖር፤ የዘላለም ሕይወትን መቀበል፤ ደኅንነትን መቀበል በሙሉ በቅርበት የተያያዙ ናቸውና አይነጣጠሉም።

16 እግዚአብሔር በውስጣችን ስለሚኖር (ቁ. 15) ለእኛ ያለውን ፍቅር እናውቃለን፤ ፍቅሩንም እንለማመዳለን። ፍቅሩን ስለተለማመድን ደግሞ እናምናለን።

በፍቅር የሚኖር በእግዚአብሔር ይኖራል፤ እግዚአብሔርም በእርሱ ይኖራል (1ዮሐ. 3:24፤ 4:12 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

17 የእግዚአብሔር ፍቅር በእኛ ፍጹም እንደሆነ መጠን እኛም ይበልጥ ክርስቶስን እንመስላለን። ክርስቶስን መምሰል፤ የፍቅሩ በእኛ ፍጹም መሆን የክርስቶስና ሕይወት ግባችን ነው (ሮሜ 8:29)። የክርስቶስ ፍቅር በእኛ ፍጹም ሊሆን በመጨረሻው የፍርድ ቀን ሳንፈራ በድፍረት እናየዋለን (1ዮሐ. 2:28)። በዚያ ቀን ምንም ኩነት ወይም ቅጣት ስለማይኖርብን የእግዚአብሔርን ፍርድ አንፈራም።

በዚህ ዓለም እኛ የምንኖረው ልክ ክርስቶስ እንደሚኖረው እንደመሆኑ መጠን ቅጣት አይኖርብንም። እንደ ክርስቶስ ነን ስንል ከእግዚአብሔር ተወልደናል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ከዚህ ዓለም አይደለንም ማለታችን ነው።²¹ የእርሱ ፍቅር በውስጣችን ስለሚኖር እንደ እርሱ ነን። ይሁን እንጂ፤ ከኃጢአት የተነሣ በዚህ ሕይወት እስካለን ድረስ ሙሉ በሙሉ እርሱን አንመስልም። በዓለም መጨረሻ ክርስቶስ ዳግም ሲመለስ ብቻ ነው ሙሉ በሙሉ እርሱን የምንመስለው (2ቆሮ. 3:18፤ 1ዮሐ. 3:2)።

18 ለመሆኑ ሰዎች የሚፈሩት ምንድነው? ሰዎች የሚፈሩት ቅጣትን ነው። እግዚአብሔር ለእኛ ካለው ታላቅ ፍቅር የተነሣ እኛ አማኞች ግን ከኃጢአት ቅጣት ነፃ ሆነናል። በክርስቶስ ላሉት ፍርድና ቅጣት የለባቸውም (ሮሜ 8:1)። ስለዚህም ፍርድን የምንፈራ ከሆነ ፍቅራችን ፍጹም ሆኖ ይታያል፤ ግለትም የክርስቶስ ፍቅር በውስጣችን ፍጹም አይደለም ግለት ነው (ቁ. 12፤ 17)። የእግዚአብሔርን ፍርድ ከፈራን ሙሉ በሙሉ ፍቅሩን አልተለማመድንም።

የእግዚአብሔር ልጅ ለመሆን በአራት የእድገት ደረጃዎች እናልፋለን። በመጀመሪያ ደረጃ፤ የእግዚአብሔር ፍርሃት የለንም፤ ለእግዚአብሔርም ፍቅር አልነበረንም። በሁለተኛ ደረጃ፤ እግዚአብሔርን መፍራት ጀምረናል፤ ሆኖም አሁንም ለእግዚአብሔር ፍቅር የለንም። በሦስተኛ ደረጃ፤ የእግዚአብሔርን ፍቅር መለማመድ ጀምረናል፤ ሆኖም አሁንም በውስጣችን ፍርሃት አለ። በመጨረሻና በአራተኛው ደረጃ፤ ፍርሃት ይጠፋል፤ የክርስቶስ ፍቅር ብቻ በውስጣችን ይኖራል። አራተኛው ደረጃ ላይ ስንደርስ፤ ልጆቹ መሆናችንን በእርግጠኝነት ስለምናውቅ በእግዚአብሔር ፊት ድፍረት ይኖረናል።

በመጽሐፈ ምላሴ 1:7 ላይ እግዚአብሔርን መፍራት የጥበብ መጀመሪያ ነው ይላል። በመጽሐፈ ምላሴ ላይ የተጠቀሰው ይህ «ፍርሃት» በዚህ ክፍል ላይ የሐንስ ከሚናገረው ፍርሃት የተለየ ነው። የሐንስ የሚናገረው ፍርሃት የእግዚአብሔርን ፍርድ ቁጣ መፍራትን የተመለከተ ነው። በምላሴ ላይ የተጠቀሰው ፍርሃት ግን በእመዛች ከአክብሮት የሚመጣ ነው። እግዚአብሔርን ስለ እኛ ሁሉንም እንደሚያውቅ፤ የማይታዘዙትን ለመቅጣትም ኃይል እንዳለው ከመገንዘብ የሚመጣ ፍርሃት ነው። በዚህ ዓይነት ሁኔታ እግዚአብሔርን «መፍራት» ተገቢም አስፈላጊም ነው። እኛ በክርስቶስ ያመንነው ግን የእግዚአብሔርን ፍርድ ቁጣ መፍራት አይኖርብንም።

19 እግዚአብሔር አስቀድሞ ሰላፈቀረን እኛም እናፈቅረዋለን። ተፈጥሮአዊ ሰው ንጹሕ መንፈሳዊ ፍቅር

የለውም። አስቀድሞ እግዚአብሔር ፍቅሩን በልባችን ውስጥ ካሳፈሰሰን በቀር ግፍቀር አንችልም (ሮሜ 5:5 ይመለከታል)። እግዚአብሔር አስቀድሞ ሰላፈቀረንና መንፈሱንም ስለሰጠን ብቻ ነው እርሱንና ሌሎችን መውደድ የቻለው።²² (ሮሜ 5:8፤ 1ዮሐ. 4:10-11 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

20 እግዚአብሔርን መውደድና ሌሎች ሰዎችን መውደድ አይነጣጠሉም። በእውነት እግዚአብሔርን የምንወድ ከሆነ፤ ሰዎችንም እንወዳለን። በእውነት ሰዎችን የምንወድ ከሆነም፤ እግዚአብሔርንም እንወዳለን።

በአንድ በኩል እግዚአብሔርን መውደድ ቀላል ነው። እግዚአብሔር መንፈስ ነው፤ ልናየውም ልንሰማውም አንችልም። «እግዚአብሔርን እወዳለሁ» ማለት ቀላል ነው። ሰዎችን መውደድ ግን ከዚህ የተለየ ነው። ሰዎች ችግር ይፈጥሩብናል፤ ይቃወሙናል፤ ያስቆጡናል። ስለዚህም ሰዎችን መውደድ ያስቸግረናል። ስለሆነም፤ «እግዚአብሔርን እወዳለሁ፤ ሰዎችን መውደድ ግን አልችልም» እንላለን።

ይሁን እንጂ፤ ሰዎችን ሳንወድ እግዚአብሔርን እንወዳለን ብንል ግን ሐሰተኞች ነን (1ዮሐ. 2:4 ይመለከታል)። ምክንያቱም ሰዎችን መውደዳችን የእግዚአብሔርን የመውደዳችን ማስረጃ ነው። ለሰዎች ፍቅራችንን በመግለጣችን ብቻ ነው ለእግዚአብሔር ያለንንም ፍቅር የምንገልጠው። ሰዎችን ካልወደድን እግዚአብሔርንም አንወድም።

ሰዎች ሁሉ በእግዚአብሔር አምላል ተፈጥረዋል (ዘፍ. 1:27)። ስለዚህም በእያንዳንዱ ሰው ውስጥ የእግዚአብሔር የሆነ ነገር አለ። የምናየውን የእግዚአብሔር አምላል (ሰውን) የማንወድ ከሆኑ የማናየውን እግዚአብሔርን ራሱን መውደድ አንችልም።

እንግዲህ ከዚህ ምላሴ እግዚአብሔርን መውደድ ቀላል እንዳልሆነ እንመለከታለን! እንደ እውነቱ ከሆነ እግዚአብሔርን መውደድ በዚህ ዓለም ካለው ከማንኛውም ነገር ይልቅ በጣም ከፍተኛ፤ በጣም ጠቃሚና፤ በጣም አስቸጋሪ ነው።

ታዲያ፤ እግዚአብሔርን የምንወድደው እንዴት ነው? የራሱን ፍቅር በልባችን አፍስሶአልና እግዚአብሔርን እንወደዋለን (ቁ. 19)። የእግዚአብሔርን ፍቅር በተቀበልንበት መጠን ነው እርሱንና ሌሎችን መውደድ የምንችለው። የምንወደው በራሳችን ላይሆን በእርሱ በራሱ ፍቅር ነው።

21 ማር. 12:30-31፤ ዮሐ. 13:34፤ 1ዮሐ. 3:23 እና ገለጻውን ይመለከታል።

ምዕራፍ 5

ዓለምን ስለማሸነፍ (5:1-5)

1 እዚህ ላይ የሐንስ በ1ዮሐ. 4:2 በጻፈው ላይ ያከልበታል። እያንዳንዱ አማኝ ከእግዚአብሔር ተወልዶአል፤ ግለትም እያንዳንዱ አማኝ የእግዚአብሔር ልጅ ነው። አባትየውን የምንወድ ከሆነ ልጁንም እንወዳለን።

2 በ1ዮሐ. 4:20 ላይ የሐንስ ወንድማችንን የማንወድ ከሆነ እግዚአብሔርንም እንወድም ብሎ ነበር። እዚህ ላይ ደግሞ እግዚአብሔርን ከወደድን ወንድማችንንም እንወዳለን ይላል። ወንድማችንን በመውደድ እግዚአብሔርን መውደዳችንን እናረጋግጣለን። እግዚአብሔርን በመውደድ ወንድማችንን መውደዳችንን እናረጋግጣለን። እንደ እውነቱ ከሆነ እግዚአብሔርን መውደድና ወንድማችንን መውደድ አንድ ነው። አንደኛው ከሌላኛው ሊነጠል አይችልም።

22 ሰዎች ሁሉ ቤተሰብንና ንጹሕነታቸውን መውደድ የመሳሰሉ ተፈጥሮአዊ ፍቅር አላቸው። እንዲህ ዓይነቱም ፍቅር ቢሆን እግዚአብሔርን ደስ ያስኖራል። ይሁን እንጂ፤ የሐንስ በዚህ ክፍል የሚናገረው ስለዚህ ዓይነቱ ፍቅር ሳይሆን ምንም ራስ ወዳድነት ስለሌለበት መንፈሳዊ ፍቅር ነው። እንዲህ ዓይነቱ ፍቅር ያላቸው መንፈስ ቅዱስን የተቀበሉ ሰዎች ብቻ ናቸው። (P. T. D)

21 በዓለም ውስጥ ነን እንጂ፤ ከዓለም አይደለንም (ዮሐ. 15:19፤ 17:14-16፤ 18)።

3 እግዚአብሔርን መውደድ ምንድነው? እግዚአብሔርን መውደድ ትእዛዞቹን መፈጸም ነው (ዮሐ. 14፡15፤ 21 ይመለከታል)። ትእዛዞቹ ምንድናቸው? ትእዛዞቹ ወንድማችንና ሰዎችን ሁሉ መውደድ ናቸው (2ዮሐ. 6)።

ትእዛዞቹን የምንፈጽምበት ኃይል ይሰጠናልና ትእዛዞቹ አስቸጋሪዎች አይደሉም (ማቴ. 11፡20-30 ይመለከታል)።

4 ዓለምን ማለትም ሰይጣንን የምናሸንፍበት ኃይል ተሰጥቶናልና የእግዚአብሔር ትእዛዞች አስቸጋሪዎች አይደሉም። ይህን ድል ያገኘነው እንዴት ነው? ይህን ድል ያገኘነው በክርስቶስ በማመን ነው። በእምነት አማካይነት ክርስቶስ በውስጣችን ይኖራል። ክርስቶስ ሰይጣንን አሸንፎታል (ዮሐ. 16፡33)። ስለዚህም በክርስቶስ አማካይነት እኛም ሰይጣንን እናሸንፋለን (1ዮሐ. 4፡4)።

በ1ዮሐ. 2፡14 ላይ የኮሎስ የእግዚአብሔር ቃል በእናንተ ስለሚኖር ከፉውን አሸንፋችኋል በማለት ጽፎአል። የእግዚአብሔር ቃል በውስጣችን መኖር ማለት የክርስቶስ በውስጣችን መኖር ማለት ነው። ክርስቶስ ራሱ የእግዚአብሔር ቃል ነው (ዮሐ. 1፡1)።

5 ዓለምን የሚያሸንፉት በክርስቶስ የሚያምኑ ብቻ ናቸው (1ቆሮ. 15፡57 ይመለከታል)።

ስለ ክርስቶስ የተሰጠ ምስክርነት (5፡6-12)

6 ኢየሱስ በውሃና በደም መጣ፤ ማለትም በውሃና በደም ተገለጠ። እንደ እግዚአብሔር ልጅ በጥምቀት በውሃ ተገለጠ (ማር. 1፡10-11)። እንደ አዳኝነቱና የኃጢአት መሥዋዕትነቱ ደግሞ ለእኛ ሊል በመስቀል ላይ ባፈሰሰው ደም ተገለጠ (ዮሐ. 19፡34 ይመለከታል)።

7 ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እና የዓለም አዳኝ መሆኑን መንፈስ ቅዱስ ይመሰክራል (ዮሐ. 15፡26)። ከመንፈስ ቅዱስ ሥራዎች አንዱ ለእውነት መመስከር ነው። መንፈስ ቅዱስ የእውነት መንፈስ ስለሆነ ምስክርነቱ እውነት ነው (ዮሐ. 16፡13) ስለዚህም በምስክርነቱ ፍጹም እምነት ሊኖረን ይገባል።

ሰዎች ክርስቶስን የተከተሉት በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ነው። ቤተክርስቲያን የተመሠረተችውና የምታድገው በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ነው። አማኞች ዓለምን የሚያሸንፉት በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ነው (ቁ. 4)። በእነዚህ ሁሉ ታላላቅ ሥራዎች ውስጥ መንፈስ ኢየሱስ ክርስቶስ በእርግጥም የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ይመሰክራል።

8 የሚመሰክረው መንፈስ ቅዱስ ብቻ አይደለም፤ ውሃው (ጥምቀቱ)፣ ደሙ (ሞቱ) ይመሰክራሉ። ውሃው የሚመሰክረው ኢየሱስ በውሃ በተጠመቀበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ በላዩ ወረደበት እግዚአብሔርም «አንተ የተወደድህ ልጅ ነህ፤ በአንተ ደስ ይለኛል» (ማር. 1፡11) አለው በማለት ነው። ደሙ ደግሞ ኢየሱስ ሰው ሆኖ ወደዚህ ዓለም እንደ መጣ፤ ለኃጢአታችንም እንደሞተ ይመሰክራል። በመጨረሻ ደግሞ መንፈስ ቅዱስ ራሱ ኢየሱስ ከሞት ተነሣ፤ በውስጣችን እንዲኖርም መንፈሱን ላከ በማለት በልባችን ውስጥ ይመሰክራል። የእነዚህ የሦስቱ ምስክርነት ማለትም የመንፈሱ፣ የውሃ፣ የደሙ ምስክርነት በአንድነት ይሰማማል። ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅና፣ የዓለም አዳኝ መሆኑን ሦስቱም ይመሰክራሉ።

9 የሰው ምስክርነትም በጣም አስፈላጊ ነው። ኢየሱስ በተጠመቀበት ጊዜ «አንተ የተወደድህ ልጅ ነህ፤ በአንተ ደስ ይለኛል» (ማር. 1፡11)፤ በማለት እግዚአብሔር ሲመሰክርለት በዙሪያው የነበሩ ሰዎች ሰምተዋል። ኢየሱስ በመስቀል ላይ ሲሞት ብዙዎች አይተዋል፤ ከሦስት ቀን በኋላ ሕያው ሆኖም ብዙዎች በገዛ ዓይኖቻቸው ተመልከተዋል፤ ሐዋርያቱ ቀሪው የሕይወት ዘመናቸውን ያሳለፉትም ስለነዚህ ሰላዩአቸውና ስለሰሙአቸው ነገሮች በመመስከር ነበር (1ዮሐ. 1፡1-3)።

የእግዚአብሔር ምስክርነት ግን ከሰዎች ምስክርነት ሁሉ ይበልጣል (ዮሐ. 5፡32፤ 36)። የእግዚአብሔር ምስክርነት መገኘቱን፣ ኃይሉንና ፍቅሩን የምንለማመድበት በእኛ

የሚኖረው መንፈስ ቅዱስ ነው። መንፈስ ቅዱስ በልባችን ስለሚመሰክርልን፣ እምነታችን የሐዋርያቱን እምነት ያህል ብርቱ ይሆናል።

10 በመጀመሪያ የሰዎችን ምስክርነት ማለትም ወንጌልን እንስማለን። ከዚያ በኋላ ደግሞ በእግዚአብሔር ልጅ እናምናለን። ከዚያም በልባችን የመንፈስ ቅዱስን ምስክርነት እንቀበላለን። በመንፈስ ቅዱስ ምስክርነት አማካይነት እምነታችን ይበልጥ ብርቱ ይሆናል። በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ክርስቶስ በጌትነቱ በውስጣችን ይኖራል።

የክርስቶስን ወንጌል ካልተቀበልን እግዚአብሔርን ሐሰተኛ ማድረጋችን ነው። የእውነትን መንፈስ ንቀናል።

11 የወንጌል ምስክርነትም፣ እግዚአብሔር የዘላለም ሕይወትን እንደሰጠንና ይህም ሕይወት በልጁ እንዳለ የሚመሰክር ነው (ዮሐ. 1፡4)። በልጁ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው . . . እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስን ሰጠ (ዮሐ. 3፡16)።

12 በክርስቶስ ካላመንን በቀር የዘላለም ሕይወት ሊኖረን አይችልም (ዮሐ. 3፡36 እና ገለጻውን ይመለከታል) በእምነት ልጁን እንቀበላለን፤ ከልጁም ጋር የዘላለም ሕይወትን እናገኛለን።

የማጠቃለያ ማሳሰቢያ (5፡13-21)

13 እዚህ ላይ የኮሎስ ይህን መልእክት የጻፈበትን ዋና ምክንያት ይገልጻል። የዘላለም ሕይወት ያላችሁ መሆኑን እንድታወቁ ይህን ጽፈላችኋለሁ ይላል። የኮሎስ ወንጌሉን የጻፈበትን ምክንያት ሲገልጽ ደግሞ ኢየሱስ መሲሕ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን እንድታምኑና፣ አምናችሁም በእርሱ ስም የዘላለም ሕይወት እንድታገኙ ይህ ተጽፎአል ይላል (ዮሐ. 20፡31)። አሁን ደግሞ በዚህ መልእክቱ የዘላለም ሕይወት እንዳላቸው እንዲያውቁና እርግጠኞች እንዲሆኑ፣ በእምነትም እንዲበረቱ ለአማኞች ይጽፋል።

14 እንደ እርሱ ፈቃድ ከእግዚአብሔር ማንኛውንም ነገር ብንለምን፣ ልመናችንን እንደሚሰጣን እርግጠኞች ነን። ልመናችንን ከሰማን ደግሞ የለመንነውን ይሰጠናል (1ዮሐ. 3፡22 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

15 እዚህ ላይ የኮሎስ እግዚአብሔር ከሰማን ከእርሱ የምንለምነውን ሁሉ አሁኑኑ እንደምንቀበል እናውቃለን ይላል። ምንም እንኳን የለመንንነውን ወዲያው ባይሰጠንም አሁኑኑ የተቀበልነውን ያህል የለመንነውን እንደሚሰጠን እርግጠኞች ነን፤ ለምሳሌ ያህል የዘላለም ሕይወት ተስፋ ገና ወደፊት የምናገኘው ቢሆንም አሁኑኑ የተቀበልነውን ያህል እንደምናገኘው እርግጠኞች ነን።

16 ማንም ሰው ወንድሙ ኃጢአት ሲሠራ ቢያው . . . ይጸልይለት እግዚአብሔር ሕይወትን ይሰጠዋል። ያዕቆብ ኃጢአት ለሚሠራ ወንድም ስንጸልይ ያዕቆብ ከኃጢአቱ እንደሚነጻና እንደሚፈወስ ይናገራል (ያዕ. 5፡16)። ይህም ብቻ አይደለም፤ በጸሎታችን አማካይነት እግዚአብሔር ሕይወትን ይሰጠዋል ይላል። እዚህ ላይ ሕይወት ሊል አንድ ሰው ከሕመም ከተፈወሰ በኋላ የሚያገኘውን የታደሰ ሥጋዊ ሕይወት ማለቱ ሊሆን ይችላል። ወይም ደግሞ ሕይወት ሊል የኃጢአተኛው ሰው ኃጢአት ይቅር ከተባለለትና ከነጻ በኋላ የሚያገኘውን አዲስ መንፈሳዊ ሕይወት ሊሆን ይችላል (ያዕ. 5፡19-20፤ 1ዮሐ. 1፡9)። ስለዚህም ከኃጢአትና ከሥጋዊ ሕመም እንድንፈወስ፣ የታደሰ መንፈሳዊና ሥጋዊ ሕይወት እንዲኖረን አንዳችን ለሌላው እንጸልይ።

በዚህ ቁጥር የመጀመሪያ ክፍል ላይ የኮሎስ ለምት ስለማያደርስ ኃጢአት ይናገራል። በሁለተኛው ክፍል ላይ ደግሞ ለምት ስለማያደርስ ኃጢአት ይናገራል። ይህ ምን ዓይነት ኃጢአት ነው? ይህ መንፈስ ቅዱስን የመስደብ ኃጢአት ነው (ማር. 3፡28-29)። ይህን ኃጢአት እግዚአብሔር ይቅር አይልም።

23 የዘላለም ሕይወት የኖረውና ትልቁ የደገነታችን ክፍል ነው።

መንፈስ ቅዱስን መስደብ ማለት ምን ማለት ነው? በተደጋጋሚ እግዚአብሔርን፣ ክርስቶስን፣ ወንጌልንና በልባችን የሚሰማንን የመንፈስ ቅዱስን ምስክርነት አለመቀበል ማለት ነው። ወይም ደግሞ ሆኖ ብለን ኃጢአትን ማድረግና በንስሐ አለመመለስ ማለት ነው። እግዚአብሔር ሰዎች ንስሐ እንዲያደርጉና ኃጢአታቸውንም በመተው ወደ ክርስቶስ እንዲመለሱ ይጠራቸዋል። ሰዎች ግን የእግዚአብሔርን ጥሪ ከናቁ፣ የእግዚአብሔርን ጸጋ ከገቡ፣ መንፈስ ቅዱስን ንቀዋልና እግዚአብሔር ምንም ሊያደርግላቸው አይችልም። ይህ መንፈስ ቅዱስን መስደብ ነው።

ሁሉም አማኞች በየጊዜው መንፈስ ቅዱስን ያሳዝናሉ (ኤፌ. 4፡30)። በየጊዜው ኃጢአትን እናደርጋለን (1ዮሐ. 1፡10)። ስለዚህም አንዳንድ ክርስቲያኖች ይቅር የማይባል ኃጢአት ማለትም ለምት የሚያደርስ ኃጢአት ሠርቼ ይሆን በማለት ይጨነቃሉ። መጨነቅ ግን የለባቸውም! አንድ ሰው እንደዚህ ዓይነት ኃጢአት ፈጽሜ ይሆን? በማለት የሚጨነቅ ከሆነ፣ ያንን ኃጢአት እንዳልሠራ ማስረጃ ነው። ምክንያቱም እንዲህ ዓይነቱን ኃጢአት የሠሩ ሰዎች በፍጹም አይጨነቁም። ኃጢአት ሲያደርጉም ግድ የላቸውም! ልባቸው ስለጠነከረም ስለ እግዚአብሔር አያስቡም።

ዮሐንስ ለሞት የሚያደርስ ኃጢአት ለሠራ ሰው እንድንጸልይ አልተናገረም። ግን እንዲህ ዓይነቱን ኃጢአት ለመፈጸሙ እንዴት እርግጠኞች መሆን እንችላለን? በአንድ መንገድ እንዲህ ዓይነቱን ሰው ከከፉ ሥራው ልናውቀው እንችላለን (ማቴ. 7፡16)። ይቅር እንደማይባል ግን እንዴት እርግጠኞች ልንሆን እንችላለን? በምንም ዓይነት እርግጠኞች ልንሆን አንችልም። ማን ይቅር እንደሚባል፣ ማን ይቅር እንደማይባል የሚያውቅ እግዚአብሔር ብቻ ነው። ኢየሱስ «አትፍረጹ» ብሎአል (ማቴ. 7፡1)። ስለዚህም ንስሐ እንዲያደርጉና ኃጢአታቸውን በመተው ወደ ክርስቶስ እንዲመለሱ ለሰዎች ሁሉ መጸለይ አለብን።

17 እዚህ ላይ ኃጢአት ሁሉ ለሞት አያደርስምን? የሚል ጥያቄ ይነሣል። ጳውሎስ ከኃጢአት የሚገኘው ሞጋ ምት ነው ብሎአል (ሮሞ 6፡23)። አዎን፣ በክርስቶስ የማያምኑ ሁሉ ኃጢአታቸው ወደ ሞት፣ ወደ ዘላለማዊ ሞት ያደርሳቸዋል። አማኞች ኃጢአት ሲያደርጉ ግን እግዚአብሔር ይቅር ስለሚላቸውና ስለሚያነጻቸው ኃጢአታቸው ለሞት አያደርሳቸውም (1ዮሐ. 1፡9)። ስለዚህም የእውነተኛ ክርስቲያኖች ኃጢአት ለሞት አያደርስም።

18 እዚህ ላይ ዮሐንስ በ1ዮሐ. 3፡6፤ 9 ላይ የተናገረውን በድጋሚ ያቀርባል። የእግዚአብሔር ልጅ የሆነ ሁሉ ኃጢአት የመሥራት ልግድ እንደማይኖረው እናውቃለን ይላል። ዮሐንስ የሚናገረው አልፎ አልፎ ኃጢአት ስለሚያደርግ ሰው ሳይሆን ሆኖ ብሎ ኃጢአት ስለሚያደርግና በኃጢአትም ስለሚቀጥል ሰው ነው።

የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ይጠብቀዋል! ሰይጣንም አይነካውም። አማኞች ለሞት የሚያደርስ ኃጢአት እንዳይሠሩ ክርስቶስ ይጠብቃቸዋል (ዮሐ. 10፡28-29 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

19 እኛ አማኞች የእግዚአብሔር ልጆች ነን። ስለዚህም ከዚህ ዓለም አይደለንም። ከጨለማው መንግሥት (ከዓለም) ወደ ሰማያዊው መንግሥት ተሻግረናል። ዓለም ግን በምላው የሰይጣን ተገዥ ሆኖአል (ዮሐ. 17፡14-16 ይመለከታል)።

20 በዚህ መልእክቱ ዮሐንስ ምን ያህል ደጋግሞ እናውቃለን እንደሚል እናስተውል (ቁ. 2፡15፤ 18፤ 19)። በክርስቶስ ያለን እምነት ጭፍን እምነት ወይም የአላዋቂዎች እምነት አይደለም። እውነተኛ እምነት ነው! በእውነት ማመን ነው። ክርስቶስ እውነት ነው (ዮሐ. 14፡6)። እውነትን፣ ማለትም ሕያው የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስን እናውቃለን። ታዲያ፣ ለምን ሙት የሆኑ ሐሰተኛ አማልክትን እናመልካለን? (ቁ. 21)።

21 ከሐሰተኛ አማልክት ራሳችንን እንጠብቅ (ዘጸ. 20፡3-6)። ሐሰተኛ አማልክት ሲባል፣ ከድንጋይና ከተለያዩ ነገሮች የተሠሩ ምስሎችን ብቻ ማለታችን አይደለም። ሐሰተኛ አማልክት ሲባል ደስታን፣ ሥራን፣ ገንዘብን፣ ንብረትን፣ ደረጃን፣ ዝናን፣ ቤተሰብን የመሳሰሉ ከእግዚአብሔር አስበልጠን የምንወዳቸውን ነገሮች በሙሉ ማለታችን ነው። በዕለታዊ ሕይወታችን ከእግዚአብሔር ይልቅ ለእነዚህ ነገሮች ከፍተኛውን ስፍራ የምንሰጥ ከሆነ፣ ጣዖት አድርገናቸዋል፤ ራሳችንም ጣዖት አምላኪ ሆነናል ማለት ነው። እነዚህ ነገሮች ሐሰተኛ አማልክትና የዓለም ነገሮች ናቸው። በአንድ ጊዜ እግዚአብሔርንና ዓለምን እኩል መውደድ አንችልም (ማቴ. 6፡24፤ 1ዮሐ. 2፡15-17)። ስለዚህም ዮሐንስ ልጆቹ ሆይ ሐሰተኛ አማልክትን ማለትም ዓለምን ከማፍቀር ራሳችሁን ጠብቁ ይላል።

2ኛ የዮሐንስ መልእክት

መግቢያ

ይ

ህ መልእክት የተጻፈው በሸማግሌው ነው። ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሑራን እንደሚስማሙበት ይህን መልእክት የጻፈው ሐዋርያው ዮሐንስ ነው። መልእክቱ የተጻፈው በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን ማክተሚያ ላይ ማለትም ዮሐንስ የመጀመሪያ መልእክቱን በጻፈበት ጊዜ ነበር።

መልእክቱ የተጻፈው ለተመረጠች እመቤትና ለላጆቻቸው ነው (ቁ. 1)። ይህች ሴት ማን እንደሆነች አይታወቅም። አንዳንድ ሰዎች እመቤት የሚለው ቤተክርስቲያንን፣ ላጆቻቸው የሚለው ደግሞ አማኞችን ነው በማለት ያስባሉ። የዮሐንስ አባባል ትርጉም ግን በትክክል ምን ማለት እንደሆነ በእርግጠኝነት መናገር አይቻልም።

አስተዋጽኦ

ሀ. መግቢያ (1-3)

ለ. መመሪያ (4-11)

1. ምክር (4-6)

2. ማስጠንቀቂያ (7-11)

ሐ. ማጠቃለያ (12-13)

2ኛ የኮሌንስ መልዕክት

ለተመረጠችው እመቤት (1-13)

1 ይህ መልእክት የተጻፈላት የተመረጠችው እመቤት ማን እንደሆነች አልታወቀም። (2ዮሐ. መግቢያን ይመለከታል) እውነትን የሚያውቁ የተባሉት በክርስቶስ የሚያምኑት ናቸው (ዮሐ. 8፡31-32)።

2 የኮሌንስና ሌሎች አማኞች ሁሉ በእውነት ይህችን «የተመረጠች እመቤት» ይወዱአታል። እዚህ ላይ እውነት የሚለው የእውነት መንፈስ የሆነውን መንፈስ ቅዱስን ሊሆን ይችላል (ዮሐ. 15፡26)። ምናልባትም እውነት የሆነውን ኢየሱስ ክርስቶስን ሊሆን ይችላል (ዮሐ. 14፡6)።

3 በአብዛኞቹ የአዲስ ኪዳን መልእክቶች መግቢያ ላይ፣ ጸሐፊው ጸጋና ሰላም እንዲበዛላቸው ለአንባቢዎቹ ይጻፋል (ሮሞ 1፡7፤ ኤፌ. 1፡2)። እዚህ ላይ ግን የኮሌንስ ምሕረት የሚለውን ቃል ይጨምራል (1ጢሞ. 1፡2)። ምሕረት የእግዚአብሔር ጸጋ አንዱ ክፍል ነው።

4 ከዚህች የተመረጠች እመቤት ልጆች አንዳንዶቹ በእምነት ጸንተው እየኖሩ ነው። ይህም ማለት እንደ ወንጌሉ ቃል መሠረት፤ ለክርስቶስ በመታዘዝ እየኖሩ ነው ማለት ነው።

5 ዮሐ. 15፡7፤ 1ዮሐ. 2፡7 እና ገለጻውን ይመለከታል።

6 ፍቅር ማለት ለኢየሱስ መታዘዝ ማለት ነው። ለኢየሱስ መታዘዝ ማለት ደግሞ እርሱን መውደድ ማለት ነው። መታዘዝ የፍቅር ፍሬ እና ማረጋገጫው ነው (ዮሐ. 14፡15፤ 1ዮሐ. 5፡3 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

7-8 ሌላው ቀርቶ ክርስቲያኖች እንኳ በክርስቶስ ተቃዋሚና በአንዳንድ አሳሳቾች (ሐሰተኛ መምህራንና ነቢያት) መሳሳት ይችላሉ። አሁንም እንኳ በዓለም ውስጥ አሉ (ማር. 13፡22-23፤ 1ዮሐ. 2፡18፤ 22፤ 4፡1-3 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

ሰይጣን የጸረ ክርስቶስ፣ የአሳሳቾችና የክፉ አድራጊዎች ጌታ ነው። ክርስቲያኖች እምነታቸውን እንዲተው ሊያደርጋቸው ይሞክራል። ወደ አእምሮአችን ፍርሃትና ጥርጥርን ማምጣት ይሞክራል። ክርስቶስ በእርግጥ የእግዚአብሔር ልጅ እንዳልሆነ ሲያሳምን ይሞክራል። የኮሌንስ ግን በፍጹም እምነታችሁን አትተው በማለት ያስጠነቅቃል። የሠራቸሁትም ሽልማት እንዳይጠፋቸው ተጠንቀቁ ይላል። ይህም ሽልማት፣ ሰማያዊ ርስትና ደህንነት ነው። (ዕብ. 10፡35-36 እና ከአስተምህሮ ጻዕሳው፣ ደኅንነታችንን ማጣት እንችላለንን? የሚለውን ይመለከታል)።

9 ጸንቶ የማይኖርና ከእርሱም ርቆ የሚሄድ የተባለው ማን ነው? «ርቆ የሚሄድ» የተባለው በክርስቶስ ወንጌል የማይረካ ሰው ነው። አዲስ ትምህርት፣ አዲስ ፍልስፍና፣ አዲስ ዓለማዊ ጥበብ ፍለጋ «ርቆ ይሄዳል»። እንዲህ ዓይነቱ ሰው ከሌሎች ክርስቲያኖች ይልቅ ጥበበኛ የሆነ ይመስለዋል።

እንደዚህ ያለ የክርስቶስን ትምሕርት የሚተው ሰው እግዚአብሔርንም ይተዋል። በክርስቶስ ትምህርት በትሕትና ጸንቶ የሚኖር ሰው ግን እግዚአብሔርና ክርስቶስ እንዲሁም እውነተኛ ጥበብ አለው (ዮሐ. 14፡21፤ 23፤ 1ዮሐ. 2፡23 ይመለከታል)።

10-11 እንግዶችን እንድንቀበል መጽሐፍ ቅዱስ ያስተምረናል (ሮሞ 12፡13፤ ዕብ. 13፡2፤ 1ኢጥ. 4፡9)። ይሁን እንጂ፣ ሐሰተኛ መምህራንን መቀበልም መርዳትም የለብንም። የኮሌንስ በነበረበት ጊዜ ተከታዮችን ለማፍራት ብዙ እንዲህ ያሉ መምህራን ከመንደር ወደ መንደር ይዘዋወሩ ነበር። ኑሮአቸውን የሚገፉት ከሌሎች በሚደረግላቸው መስተንግዶ ነበር። የኮሌንስ እንዲህ ያለውን ሰው የሚቀበል ሁሉ የክፉ ሥራው ተከፋይ ይሆናል ያለውም በዚህ ምክንያት ነው (ቁ. 11)።

12 ፊት ለፊት ተገናኝቶ መነጋገር በጹሑፍ አሳብን ከማስተላለፍ ይሻላል። ደስታቸው ፍጹም እንዲሆን

የኮሌንስ ይህችን «የተመረጠች እመቤት» በትርቡ ለመጎብኘት ተስፋ ያደርጋል (1ዮሐ. 1፡4፤ 3ዮሐ. 13-14)። የኮሌንስ በነበረበት ጊዜ እንደ አሁኑ ዘመን ወረቀት አልነበረም። በዚያ ዘመን ሰዎች የሚጽፉት በጣም ውድ በሆነ ብራና (ከበግና ከፍየል ቆዳ የሚሠራ)፣ ወይም ግብጻውያን ፓፒሪስ ከሚሉት ተክል በሚሠራ «ወረቀት» ነበር።

13 የዚህች የተመረጠች እመቤት እህት ልጆች፣ የኮሌንስ በነበረበት ስፍራ ነበር ያሉት። ስለዚህም እነርሱም ለአክስታቸው ሰላምታ ልከዋል።

3ኛ የዮሐንስ መልእክት

መግቢያ

ይህ መልእክት የተጻፈው በመጀመሪያው ክፍለ ዘመን ግዛተሚያ ላይ፤ ዮሐንስ ሌሎች ሁለት መልእክቶቹን በጻፈበት ዘመን ነበር። ሦስተኛው መልእክት ጋይዮስ ለሚባል ሰው የተጻፈ የግል መልእክት ነው። ጋይዮስ ማን እንደሆነ አልታወቀም።

አስተዋጽኦ

ሀ. የግል ሰላምታ (1-4)

ለ. ዋናው መልእክት (5-15)

1. እንግዶችን ስለመቀበል (5-8)
2. አንዳንድ ማሳሰቢያዎች (9-15)

3ኛ የኮሌንስ መልዕክት

ለጋይዮስ (1-14)

1 የኮሌንስ በነበረበት ዘመን ጋይዮስ የሚለው ስም በጣም የተለመደ ነበር። በአዲስ ኪዳን ውስጥ ጋይዮስ በመባል የሚታወቁ ሦስት ሰዎች ተጠቅሰዋል። አንዱ በሐዋ. 19፥29 ሌላው በሐዋ. 20፥4 ሦስተኛው ደግሞ በሮም መልእክት 16፥23 እና በ1ቆሮ. 1፥14 የተጠቀሱት ናቸው። ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሑራን እንደሚሰማሙበት፣ ይህ መልእክት የተጻፈለት ጋይዮስ ከሦስቱ አንዱ ላይሆን አራተኛው ጋይዮስ ነው። በዚህ መልእክት ከተጻፈው በቀር ስለዚህኛው ጋይዮስ ምንም የሚታወቅ ነገር የለም።

2-4 መጋቢዎችና ሰባኪዎች መንፈሳዊ ልጆቻቸው እውነትን ይዘው ማለትም ለክርስቶስ በመታዘዝ ሲኖሩ መመልከት በጣም ደስ ያስኛቸዋል። እንደ የኮሌንስ ሁሉ የቤተክርስቲያን መሪዎችና ሽማግሌዎች የቤተክርስቲያን አባላትን መውደድና ጥንቃቄ ማድረግ ይገባቸዋል (2ዮሐ. 4 እና ገላጻውን ይመለከታል)።

5-6 ጋይዮስ በእንግዳ ተቀባይነቱ ይታወቃል። ከበታ ቦታ የሚዘዋወሩ የወንጌል ሰባኪዎችን በየጊዜው አስተናግዶአል። ከእነርሱም አንዳንዶቹ ከዚህ በፊት በፍጹም አይቶአቸው የማያውቅ እንግዳች ነበሩ (ዕብ. 13፥2 ይመለከታል)።

7-8 እነዚህ ከስፍራ ስፍራ የሚዘዋወሩ ሰባኪዎች፣ ስለሰሙ ማለትም ክርስቶስን ለማገልገል ወጥተዋል (ሐዋ. 5፥41፣ ያዕ. 2፥7 ይመለከታል)። ይህ ከሰዎች ሁሉ በላይ የሆነ ሰም ነው (ፊል. 2፥9)።

የኮሌንስ በነበረበት ዘመን ከስፍራ ስፍራ የሚዘዋወሩ ሰባኪዎች፣ ሆቴል ለማረፍ አቅም አልነበራቸውም። ስለዚህም በሚሄዱበት ሁሉ የአማኞች መስተንግዶ ያሻቸዋል። የሚዘዋወሩት ምግብና መስተንግዶን ፍለጋ ነው የሚል ሐሜት እንዳያስነሳ፤ ከአረማውያን ማለትም ከማያምኑ ሰዎች ምንም ዓይነት እርዳታ አይቀበሉም። ስለዚህም እነዚህ ተዘዋዋሪ ሰባኪዎችን የሚቀበሉ አማኞች ወንጌልን በማስፋፋት ረገድ ከፍተኛ አስተዋፆ አድርገዋል። ለእውነት አብረው የሚሠሩ ናቸው።

በተመሳሳይ መንገድ እኛም ብንሆን በክርስቶስ ስም የሚወጡትንና ወንጌልን በመስበክ የሚያገለግሉትን ለመርዳትና ለመደገፍ ዘወትር ዝግጁ መሆን አለብን (ዮሐ. 13፥20)።

አንዳንድ ክርስቲያኖች ወደ ዓለም ሄደው ክርስቶስን እንዲያገለግሉ ተጠርተዋል፤ አንዳንዶች ደግሞ እቤታቸው ሆነው ለወንጌል የወጡትን በመደገፍ፣ መስተንግዶ በማድረግና በመጸለይ ክርስቶስን ለማገልገል ተጠርተዋል። ስለዚህም ለወንጌል ብንወጣ ወይም እቤታችን ብንሆን፣ ሁላችንም ለእውነት አብረን እንሠራለን ማለት ነው።

9 ዲዮትሬፌስ፣ ጋይዮስ የሚያመልከበት ቤተክርስቲያን መሪ ነበር። ዲዮትሬፌስ የኮሌንስን ሥልጣን አይቀበልም። ፊተኛ መሆንንና ሥልጣንን ሁሉ ለራሱ ለማድረግ ነበር የሚፈልገው። ሆኖም፣ «ፊተኞች የሆኑት ብዙዎች ጳለኞች ይሆናሉ፤ ጳለኞች የሆኑትም ፊተኞች ይሆናሉ» በማለት ክርስቶስ የተናገረውን ዘንግቶአል (ማር. 10፥31)። ይህ ራስን ከፍ የማድረግ ፍላጎት በዘመናት ሁሉ የቤተክርስቲያን መሪዎች ፊተና ሆኖ ኖሮአል (ማቴ. 23፥12፣ ማር. 10፥43-44)።

10 አንዳንድ ወንድሞች (ከስፍራ ስፍራ የሚዘዋወሩ ሰባኪዎች) ወደ ዲዮትሬፌስ ቤተክርስቲያን ሄዱ፤ እርሱ ግን አልተቀበላቸውም። ይህም ብቻ ሳይሆን የተቀበሏቸውንም ከቤተክርስቲያን አስወጣቸው። ስለዚህም የኮሌንስ ወደዚያ

ስፍራ ለመምጣት ከቻለ የዲዮትሬፌስን ዓመፀኝነትና ክፉ ሥራ ያጋልጣል።

11 ኤፌ. 5፥1-2፤ 1ዮሐ. 2፥29፤ 3፥6፤ 10 እና ማብራሪያውን ይመለከታል።

12 እዚህ ላይ የተጠቀሰው ድሜፕሮስ በሌላ የአዲስ ኪዳን ክፍል አልተጠቀሰም፤ ምናልባትም ይህን መልእክት ለጋይዮስ የወሰደለት ድሜፕሮስ ሊሆን ይችላል፤ እንደዚያ ከሆነ ይህ ቁጥር ድሜፕሮስን ለጋይዮስ ያስተዋውቀዋል ማለት ነው።

እዚህ ላይ የኮሌንስ ለድሜፕሮስ ሰው ሁሉ በመልካም ይመስክርለታል፤ እውነት ራስዎም ትመስክርለታለች ይላል። እውነት ሲል መንፈስ ቅዱስን ማለቱ ነው፤ መንፈስ ቅዱስ ራሱ ድሜፕሮስ በእውነት እንደሚኖር ይመስክርለታል (ቁ. 3-4)። የኮሌንስ ራሱም ለድሜፕሮስ ይመስክርለታል። የኮሌንስ ሐዋርያት ስለሆነ ምስክርነቱ እውነትና አስተማማኝ መሆኑን ጋይዮስ ይቀበላል (ዮሐ. 21፥24)።

13-14 እዚህ ላይ የኮሌንስ «ለተመረጠችው እመቤት» በ2ኛ የኮሌንስ 12 ላይ የተናገረውን በድጋሚ ያቀርባል።

በመልእክቱ መደምደሚያ ላይ የኮሌንስ ወዳጆች ሰላምታ ያቀርቡለሃል ይላል (ቁ. 14)። አዲስ ኪዳን በተጀመረበት ዘመን ወዳጆች ከሚለው ይልቅ «ወንድሞች» የሚለው ቃል በጣም የተለመደ ነበር። የኮሌንስ ግን ኢየሱስ ለእርሱና ለሌሎች ደቀ መዛሙርት፣ «ከእንግዲህ ወዲህ . . . ወዳጆቼ» ብያችኋለሁ በማለት የተናገረውን ያስታውሳል (ዮሐ. 15፥15)።

የኢየሱስ ወዳጅ መሆን ማንም ሰው ከሚያገኘው ክብር ሁሉ የላቀ ነው። የኢየሱስ ወዳጆች እንድንሆን ግን በመጀመሪያ ለእርሱ መታዘዝ አለብን «እኔ የማዝዛችሁን ብትፈጽሙ ወዳጆቼ ናችሁ» (ዮሐ. 15፥14)።

1 ድሜፕሮስ የሚባል ሰው በዮሐዋ. 19፥24 ላይ ተጠቅሷል። ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሑራን እንደሚሰማሙበት ግን እዚህ ላይ ከተጠቀሰው ሌላ ድሜፕሮስ ነው።

2 የኮሌንስ ይህን መልእክት በጻፈበት ጊዜ፣ ከመጀመሪያዎቹ ሐዋርያት በሕይወት ያለ እርሱ ብቻ ነበር።

የይሁዳ መልእክት

መግቢያ

ይ

ህ ይሁዳ የኢየሱስና የያዕቆብ ወንድም ነበር። በግቴ. 13፥55 እና በማር. 6፥3 ተጠቅሶአል። ከኢየሱስ መሞት በፊት ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ወንድሞቹ አላመኑም ነበር። እንዲያውም አብዱኣል ብለው አስበዋል (ማር. 3፥20-21፤ ዮሐ. 7፥5)። በኢየሱስ ማመን የጀመሩት ከትንሣኤው በኋላ ነበር።

ይህ መልእክት የተጻፈው ለክርስቲያኖች ነው፤ እነዚህ ክርስቲያኖች ግን የት ይኖሩ እንደነበር አልታወቀም። ይሁዳ በዋነኛነት ደረጃ መልእክቱን የጻፈው ወደ ቤተክርስቲያን ለገባው የሐሰት ትምህርት ምላሽ ለመስጠት ነበር።

አስተዋጽኦ

ሀ. ስለ ሐሰተኛ ትምህርት የተሰጠ ማስጠንቀቂያ (1-16)

1. መግቢያ (1-4)
2. ስለ ሐሰተኛ መምህራን ማንነት (5-13)
3. የሚመጣው ፍርድ (14-16)

ለ. በእምነት እንዲጸኑ የቀረበው ጥሪ (17-25)

የሐሰት አስተማሪዎች (1-16)

1-2 ይሁዳ ራሱን የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይና የያዕቆብ ወንድም በማለት ይጠራል (ሮሞ 1:1)። ያዕቆብና ይሁዳ የኢየሱስ ታናናሽ ወንድሞቹ ነበሩ (ማር. 6:3)። ያዕቆብ «የያዕቆብ መልእክት» በመባል የሚታወቀውን መልእክት ጽፎአል፤ የኢየሱሱም ቤተክርስቲያንም ዋና መሪ ነበር (የያዕቆብ መልእክት መግቢያን ይመለከታል)።

ለዚህ መልእክት በጻፈው መግቢያ፣ ይሁዳ ራሱን ከፍለግድረግ ፍላጎት እንዳልነበረው እንመለከታለን። ራሱን የኢየሱስ ወንድም ብሎ የመጥራት መብት ቢኖረውም፤ እርሱ ያለው ግን የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይ ነው። ራሱን ከያዕቆብ ጋር እንኳን ለማስተካከልም አልፈለገም፤ ስለዚህም ራሱን በሁለተኛ ደረጃ ማድረግን መርጠዋል።

3 ይሁዳ ለእነዚህ ክርስቲያኖች ለየት ያለ መልእክት ሊጽፍላቸው ፈልጎ ነበር። ሐሰተኛ መምህራን ወደ ቤተክርስቲያን ዘልቀው መግባታቸውን በመስማቱ ግን ለእምነት እንዲጋደሱ ማለትም ለእውነተኛው የወንጌል ትምህርት እንዲጋደሱና በእምነታቸውም ጸንተው እንዲቆሙ ይህን አስቸኳይ መልእክት ጻፈላቸው። ያ እምነት ማለትም ወንጌል በሐዋርያቱ አማካይነት ለቅዱሳን አማኞች ተሰጥቶአል።

4 ይህ ጥቅስ በ2ጴጥ. ከተጻፈው ጋር በጣም ይመሳሰላል (2ጴጥ. 2:1-3 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን አንድ ሰው ኃጢአት ቢያደርግም ባያደርግም ምንም አይደለም፤ ምክንያቱም የቀንጌል ያህል ኃጢአት ቢያደርግም የእግዚአብሔር ጸጋ ያንጻዋል፤ ስለዚህም ክርስቲያን እንደፈለገው መኖር ይችላል በማለት እያስተማሩ ነበር (ሮሞ 6:1-2፤ 2ጴጥ. 3:16 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን በራሳቸው ክፉ ጸባይ ክርስቶስን እየካዱ ነበር። ሰዎች ክርስቶስን የሚከፉት በሚናገሩት ብቻ ሳይሆን፤ በሚያደርጉትም ጭምር ነው (ቴቶ 1:16 ይመለከታል)።

5 አይሁዶች ልዩና ምርጥ የእግዚአብሔር ሕዝብ ነበሩ፤ ስለዚህም ከግብጽ ባርነት ነፃ አወጣቸው። አንዳንዶቹ ግን እግዚአብሔርን ከማምለክ ወደ ጳላ ተመለሱ፤ እግዚአብሔርም አጠፋቸው (1ቆሮ. 10:1-10 እና ገለጻውን ይመለከታል)። ምንም እንኳ ክርስቲያን ተብለን ብንጠራም፤ የቤተክርስቲያን አባል ብንሆንም፤ በእርሱ ማመናችንን ከተውን እግዚአብሔር እንደሚያጠፋን ከዚህ መመልከት ይቻላል (1ቆሮ. 10:11-12 ይመለከታል)።

6 በጥንት ዘመን አንዳንድ መላእክት ሰብዓዊ ሴቶችን በፍትወት በመመኘታቸው (ዘፍ. 6:1-4)፤ ማዕረጋቸውን ባለመጠበቃቸውና ራሳቸውንም እንደ እግዚአብሔር ለማድረግ ስለፈለጉ ከሰማያዊ ስፍራቸው ወድቀዋል። (ኢሳ. 14:12-15፤ 24:21-22)። በተመሳሳይ መንገድም አመንገራዎቹና ጋጠወጦቹ ሐሰተኛ መምህራን ይወድቃሉ፤ በታላቁ ፍርድ ቃን ማለትም በመጨረሻው የፍርድ ቀን ከወደቁት መላእክት ጋር ይፈርድባቸዋል (2ጴጥ. 2:4 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

7 2ጴጥ. 2:6 እና ገለጻውን ይመለከታል።

8 እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን ከእግዚአብሔር ተቀበለው የሚሉት የረከሰ ሕልም ነበራቸው። ርኩሰታቸውንም ትክክል ለማድረግ በእነዚህ ሕልሞቻቸው በመጠቀም ታላላቅ ኃጢአቶችን ይፈጽማሉ።

ሐሰተኛ መምህራኑ የክርስቶስንና የሌሎች ቤተክርስቲያን መሪዎችን ሥልጣን ይንቃሉ። በሰማይ ክብር ያላቸውን መላእክትንም ይንቅፋሉ (2ጴጥ. 2:10 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

9 ከቀዎች ሌሎችን ይንቅፋሉ፤ መልካም ሰዎች ግን ማንንም አይንቅፉም። መልካም ሰዎች ሌላው ቀርቶ ከቀዎችን

እንኳ አይንቅፉም። የመላእክት አለቃ ሚካኤል (ዳን. 12:11 ፊ.አ. 12:7) በዲያብሎስ እንኳ የሰድብ ቃል በመናገር ሊፈርድበት አልደፈረም (2ጴጥ. 2:11 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

ስለ መሴ አስከሬን የተደረገው ክርክር በሌላ የአይሁዶች መጽሐፍ ነው እንጂ በመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ውስጥ አልተጠቀሰም። ይህ መጽሐፍ እንደሚያመለክተው ከሆነ፤ የመሴን አስከሬን እንዲቀብር እግዚአብሔር ሚካኤልን ወደዚህ ምድር ላከው። ይሁን እንጂ፤ በሕይወት በነበረበት ዘመን መሴ ሰው ገድሎ ስለነበር፤ ሰይጣን የእኔ ነው በማለት የመሴን አስከሬን ሊሰጠው አልፈለገም። ሚካኤል ግን ሁሉንም ነገር ለእግዚአብሔር እጅ አሳልፎ ሰጠ እንጂ፤ ዲያብሎስን አልገሰጸውም። «እግዚአብሔር ይገሥጽህ» ብቻ ነበር ያለው። እኛም ብንሆን እንዲገሰጸው ጌታን ከመጥራት በቀር በራሳችን ቃላትና በራሳችን ብርታት ከዲያብሎስ ጋር ትግል ለመግጠም መሞከር የለብንም።

10 በዚህ ጥቅስ የቀረበውን አሳብ ጴጥሮስም ጽፎታል (2ጴጥ. 2:12 እና ገለጻውን ይመለከታል)። ሐሰተኛ መምህራን መንፈሳዊ አእምሮ የላቸውም። ስለዚህም መንፈሳዊ ነገሮችን አይወዱም (1ቆሮ. 2:14)። እንደ እንስሳት ሁሉ ሥጋዊ ፍላጎትና ምቹታቸውን ማርካት ብቻ ነው የሚያወቁት።

ሰዎች መንፈስ ቅዱስን በመቃወም ከጸኑ ውሎ አድሮ መንፈሳዊ እውራን፤ መንፈሳዊ ደናቁርት ይሆናሉ። እግዚአብሔር ሲጠራቸው አይሰሙም፤ ስለዚህም ለገዛ ኃጢአታቸው አሳልፎ ይሰጣቸዋል (ሮሞ 1:28)። በመጨረሻም የገዛ ኃጢአታቸው ያጠፋቸዋል።

11 የሐሰት መምህራን ፍቅረሲስ እንደሆነውና ወንድሙን እንደገደለው እንደ ቃያው ናቸው (ዘፍ. 4:1-10፤ 1ፆሐ. 3:12)። ገንዘብ ወዳድ እንደሆነው እንደ በለጻም ናቸው (2ጴጥ. 2:15-16፤ ፊ.አ. 2:14 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። በመሴ ላይ በተቃውሞ እንደተነሡት፤ በዚህም ምክንያት እግዚአብሔር እንዳጠፋቸው እንደ ቆሬ እና ተከታዮቹ ናቸው (ዘጥ. 16:1-35)።

12 በዚህ ጥቅስ ውስጥ የቀረበው አሳብ በጴጥሮስም መልእክት ተጽፎአል (2ጴጥ. 2:13 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ሐሰተኛ መምህራን ስለ ራሳቸው ብቻ እንጂ፤ ለመንጋው ማይጠነቀቁ ራስ ወዳድ እረኞች ናቸው (ሕዝ. 34:1-10)። ምንም ዝናም እንደማይሰጥ ደመና ናቸው፤ የጸሐይን ብርሃን ከመጋረድ በቀር ለምንም አይጠቅሙም (2ጴጥ. 2:17 እና ገለጻውን ይመለከታል)። እድገቱን እንዳፈረጠ ምንም ፍሬ እንደማይሰጥ ዛፍ ናቸው (2ጴጥ. 1:8 እና ገለጻውን ይመለከታል)። ከሥሩ እንደተነቀለ ዛፍ ናቸው፤ ስለዚህም ሁለት ጊዜ ሞተዋል (መዝ. 52:5፤ ማቴ. 3:10)።

13 ሐሰተኛ መምህራን እንደ ተቆጣ የባሕር ማዕበልም ናቸው (ኢሳ. 57:20-21)። ከሰማይ እንደወደቁ ከዋክብት ናቸው፤ በአንድ ወቅት ብርሃን ነበራቸው፤ አሁን ግን በጨለማው ተውጠዋል።

14-15 ሐኖክ ከመጀመሪያው ሰው ከአዳም ጀምሮ ሰባተኛ ትውልድ ነው (ዘፍ. 5:21-24፤ ዕብ. 11:5)። ስለክርስቶስ ዳግም መመለስና በብዙ ሺህ ቅዱሳን ማለትም መላእክት ታጅቦ እንደሚመጣ ሔኖክ ራሱ ትንቢት ተናግሮአል (ማቴ. 25:31-33፤ 41)። እዚህ ላይ ይሁዳ መጽሐፈ ሐኖክ ከሚባል የአይሁዳውያን መጽሐፍ ነው የሚያጣቅሰው።

16 በዚህ ቁጥር ስለ ሐሰተኛ መምህራንና ሐሰተኛ ክርስቲያኖች ጸባይ በድጋሚ እንመለከታለን። የሚያገረመርሙና በምንም ነገር የማይደሰቱ ናቸው (ዘጥ. 11:1፤ 1ቆሮ. 10:10፤ ፊ.አ. 2:14 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። የሚያገረመርሙና ስሕተት ፈላጊዎች ራሱን እግዚአብሔርን እንኳ ስሕተተኛ ያደርጉታል። ማንኛውንም ነገር በሕይወታችን የሚሠራው እግዚአብሔር ነው፤ ስለዚህም ስለማንኛውም ነገር ስናገረመርም እግዚአብሔርን እየሰደብነው ነው ማለት ነው።

1 በዚህ ዐውደ ምንባብ መሠረት፤ እምነት ማለት ወንጌል ወይም ደግሞ ኢየሱስና ሐዋርያቱ ያስተማሩት እውነተኛ ትምህርት ማለት ነው።

2 ከዘጸ. 2:12 እንደምንመለከተው መሴ አንድ ግብዓዊ አይሁዳዊውን ሲበድል በማየቱ ገድሎታል።

እነዚህ ሐሰተኛ መምህራን የራሳቸውን ክፉ ምኞት ይከተላሉ (2ኢጥ. 2:18)። በትዕቢት ተወጥረዋል፤ አፋቸውም በትዕቢት ቃል የተምላ ነው። ለራሳቸው ጥቅም በመፈለግ ሰውን ሁሉ ይለማመጣሉ፤ ይሸነግላሉ (ያዕ. 2:1 እና ገለጻውን ይመለከታል)።

በቤተክርስቲያናችን ሐሰተኛ መምህራን ይኖሩ ይሆን? እኛስ በእነዚህ ጥቅሶች የተገለጹት የሐሰተኛ መምህራን ጸባዮች ይታዩብን ይሆን? እያንዳንዱ ሰው ራሱን ይመርምር።

በእምነት እንዲጸኑ የቀረበ ጥሪ (17-25)

17-19 ሐሰተኛ መምህራንን በተመለከተ ሐዋርያት ብዙ ማስጠንቀቂያ ሰጥተዋል (የሐዋ. 20:29-30፤ 1ጢሞ. 4:1-2፤ 2ኢጥ. 3:3 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

ሐሰተኛ መምህራኑ ከሌሎች ሁሉ የተሻሉና የበለጡ እንደሆኑ ያስባሉ። ራሳቸውንም ከሌሎች አማኞች ያገልጻሉ። ከቤተክርስቲያን ወደ ቤተክርስቲያን እየሄዱ በሌሎች ላይ ሐሰተኛ ክርስቲያኖች ናቸው የሚል ወሬን በማናፈስ አማኞችን ይከፋፍላሉ። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን ራሳቸው ናቸው ሐሰተኛ ክርስቲያኖች!

20-21 . . . እናንተ ግን ወዳጆች ሆይ! ከሁሉ በላይ በተቀደሰው እምነታችሁ ማለትም በክርስቶስ ትምህርትና አስተምህሮ ራሳችሁን ለማጎጽ ትገሙ ራሳችንን ለማጎጽ፤ በእምነትም እንድናድግ ከተፈለገ መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናትና ትምህርቱንም ማሰላሰል በጣም አስፈላጊ ነው (ዕብ. 5:12-14፤ 1ኢጥ. 2:2 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)።

. . . በመንፈስ ቅዱስም ኃይል ጸልዩ (ቁ. 20)። መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ሲኖር «በመንፈስ ቅዱስ ኃይል» መጸለይ እንችላለን (ሮሞ 8:9፤ 26፤ ኤፌ. 6:18 እና ገለጻዎቹን ይመለከታል)። ራሳችሁን በእግዚአብሔር ፍቅር ውስጥ ጠብቁት (ሮሞ 11:22 እና ገለጻውን ይመለከታል)። ጌታ ኢየሱስ እንዲህ አለ፡ «አብ እኔን እንደወደደኝ፤ እኔም እናንተን ወደድኋችሁ፤ ስለዚህ በፍቅሬ ኑሩ። እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደፈጸምሁና በፍቅሩ እንደምናር፤ እናንተም የእኔን ትእዛዝ ብትፈጽሙ በፍቅሬ ትኖራላችሁ» (ዮሐ. 15:9-10)።

22-23 አንድ ክርስቲያን ወንድም እምነቱን ወይም ክርስትያናዊ አስተምህሮን መጠራጠር ከጀመረ፤ በጫዋትና በትዕግሥት ልንመክረው፤ የቀናውንም መንገድ ልናመለከተው ይገባል። ሐሰተኛ ትምህርትን መከተል ጀምሮ ከሆነ ግን፤ ወደ እውነት እንድንመልሰው ከበፊቱ ጠንከር ባለ ሁኔታ የሚቻለንን ሁሉ ማድረግ አለብን። አንድ ሕፃን ወደ እሳት መጠጋቱን ስናይ ወዲያውኑ ነጥቀን እናድነዋለን። ሐሰተኛ ትምሕርትን መከተል የጀመረ ሰው፤ ልክ እሳት ላይ ለመውደቅ የተቃረበ ያህል ነው። ስለዚህም ከእሳት ነጥቀን እናድነው!

በኃጢአት ለወደቁ ሌሎች ደግሞ በፍርሃት ራሳቸው (ቁ. 23)። እኛ ራሳችን በቀላሉ በኃጢአት እንዳንጠመድ መፍራት አለብን። የእግዚአብሔር ጸጋ ባይረዳን ኖሮ፤ እኛ ራሳችንም ብንሆን ወንድማችን በወደቀበት ኃጢአት መውደቅ እንደምንችል መዘንጋት የለብንም። ለኃጢአተኛው ፍቅርና ምሕረትን ብናሳይም ኃጢአቱን ግን መጥላትና ከኃጢአት መራቅ አለብን (2ቆሮ. 7:1)። የሰው ልብሱ በገዛ ኃጢአቱ ረከሶአል (ዘካ. 3:3-4)። ስለዚህም እኛ ራሳችንም ልብሳችንን «እንዳናረክስ» ጥንቃቄ እናድርግ (ራእ. 3:4 ይመለከታል)።

24-25 እግዚአብሔር ሁሉ ይቻለዋልና እንዳትወድቁ ሊያደርጋችሁ ይችላል። (ሮሞ 16:25፤ ኤፌ. 3:20-21 ይመለከታል)። ያለነቀፋ አድርጎ በከበረው ፊቱ ሊያቀርብን ይችላል። በክርስቶስ ባለን እምነት አማካይነትም ከኃጢአት እንንጸለን። ምንም ነቀፋ ከሌለበት አዳኞችን የተነሣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመለስበት ቀን እኛም ያለነቀፋ እንሆናለን (1ቆሮ. 1:8-9 ይመለከታል)። የእግዚአብሔር ክብር ነጸብራቅ (ዕብ. 1:3) ከሆነው ከክርስቶስ የተነሣ፤ እግዚአብሔር ራሱ ይከብራል። እርሱ ብቻ አዳኞችን ለሆነው አምላክ፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ከጥንት ጀምሮ፤ አሁንም ለዘላለምም ክብርና ግርማ ኃይልና ሥልጣንም ይሁን! አሜን።